GEORGII BUCHANANI SCOTI,

POETARUM SUI SECULI FACILE PRINCIPIS,

PARAPHRASIS
PSALMORUM DAVIDIS
POETICA.

AD OPTIMAM EDITIONEM
THOMÆ RUDDIMANNI, A. M.
SUMMO STUDIO RECOGNITA ET CASTIGATA.

PRÆMISSA EST ACCURATIOR QUAM ANTEHAC
CARMINUM EXPLICATIO.

EDINBURGI:
EXCUDEBAT C. STEWART, ACADEMIÆ TYPOGRAPHUS:
VENEUNT IBIDEM APUD MUNDELL,
DOIG, & STEVENSON.

1807.

AD

MARIAM

ILLUSTRISSIMAM SCOTORUM REGINAM,

GEORGII BUCHANANI

EPIGRAMMA.

Nympha, Caledoniæ quæ nunc feliciter oræ
  Missa per innumeros sceptra tueris avos:
Quæ sortem antevenis meritis, virtutibus annos,
  Sexum animis, morum nobilitate genus:
Accipe (sed facilis) cultu donata Latino
  Carmina, fatidici nobile regis opus.
Illa quidem, Cirrha procul et Permesside lympha,
  Penè sub Arctoi sidere nata poli:
Non tamen ausus eram malè natum exponere fœtum,
  Ne mihi displiceant quæ placuere tibi.
Nam quod ab ingenio domini sperare nequibant,
  Debebunt genio forsitan illa tuo.

CARMINUM GENERA.

QUIBUS IN HOC OPERE POETA USUS EST.

CARMINUM in Psalmorum Paraphrasi occurrentium genera sunt undetriginta.

I. Genus monocolon. Versus sunt Heroici hexametri, sex regionibus constantes, quarum sextam Spondeus, quintam Dactylus, quatuor reliquas indiscriminatìm Dactylus aut Spondæus obtinet, hoc modo;

1	2	3	4	5	6
--	-vv	--	--	-vv	--
-vv	--	-vv	-vv		

Eo utitur Psal. 1. 18. 45. 78. 85. 89. 104. 107. 132. 135.

II. Dicolon distrophon, ad imitationem Horatii lib. 5. Od. 16. vel potius Prudentii, hymno 9. περὶ στεφανῶν. Versus prior est hexameter heroicus modo memoratus. Posterior Iambicus Hipponacteus trimeter acatalectus, constans sex pedibus, quorum ultimus semper est Iambus, et ejus loco haud raro Tribrachys: locis autem imparibus, i. e. primo, tertio et quinto, præter Iambum, Spondæum etiam, Anapæstum, Dactylum aut Tribrachym recepit; juxta hoc schema;

1	2	3	4	5	6
v-	v-	v-	v-	v-	v-
vv-	vvv	-vv	vvv	vv-	vv
--		--		--	
-vv		vvv		-vv	
vvv		vv-		vvv	

Eo utitur Psal. 2. 20. 24. 57. 60. 69. 83. 93. 95. 97. 108. 109. 118. 126. 136. 147.

III. Dicolon distrophon, ad exemplum Horatii lib. 5. Od. 1. Martial. lib. 1. Ep. 50. Prudentii secunda præfat. Apotheoseos Auson. Epig. 26. Primus quisque versus est Iambicus senarius acatalectus, cujus modo in II. genere meminimus. Secundus vero est Iambicus dimeter, seu quaternarius, acatalectus, constans quatuor pedibus, quorum ultimum constituit Iambus [vel Pyrrhichius ;] secundum Iambus, vel ejus compar Tribrachys ; primum et tertium Iambus, Spondæus, Anapæstus, Dactylus aut Trybrachys. Quanquam Buchananus nunquam, quod meminerim, tertio loco Tribrachym aut Dactylum usurpat. Cæterum dimetros quibus ille usus est, hoc modo metiri possis ;

1	2	3	4
v-	v-	v-	v-
vv	vvv	--	vv
vv-		vv-	
vvv			
-vv			

Eo utitur Psal. 3. 6. 10. 21. 22. 27. 34. 38. 39. 41. 44. 48 53. 62. 74. 76. 79. 87. 92. 110. 112. 115. 120. 127. 133. 134. 139. 141.

IV. Dicolon distrophon, quale est Horat. lib. 1. Od. 7. Versus prior est hexameter heroicus, ut supra. Posterior Alcmanius Dactylicus tetrameter acatalectus, quatuor ultimos habens pedes carminis heroici, hoc modo ;

1	2	3	4
--	-vv	-vv	--
-vv	--		

Eo utitur Psal. 4. 111.

V. Dicolon tetrastrophon, quale est Catulli carmen 11, Horat. lib. 1. Od. 2. Statii Silv. 4. carm. 7. Prudentii Cathemerin. Hymn. 8. &c. Versus primus, secundus, et tertius, Sapphicus hendecasyllabus pentameter acatalectus, constans Trochæo, Spondæo,

Dactylo, et duobus Trochæis [vel ultimo Spondæo], hoc modo;

1	2	3	4	5
-v	--	-vv	-v	-v

Quartus autem quisque est Adonius pentasyllabus dimeter acatalectus, constans Dactylo et Spondæo, seu doubus postremis carminis heroici pedibus, hoc modo;

1	2
-vv	--

Eo utitur Psal. 5. 17. 51. 55. 65. 67. 72. 90. 101. 103.

VI. Tricolon tetrastrophon, ad exemplum Horatii, lib. I. Od. 9, quibusdam carmen Horatianum appellatum. Versus primus et secundus est Dactylicus Alcaicus acatalectus, constans ex penthemimeri Iambica, i. e. Spondæo vel Iambo, (sed sæpius Spondæo), Iambo, et cæsura, seu syllaba longa, deinde duobus Dactylis (vel ultimo Amphimacro, sive Cretico), hoc modo;

1	2		3	4
--	v-	-	-vv	-vv
v-				-v-

Tertius est Iambicus Archilochius dimeter hypercatalectus: pes primus et tertius Spondæus, et nonnunquam Iambus; primus quidem rarius, tertius vero rarissime, secundus et quartus semper Iambus, cum syllaba in fine residua, hoc modo;

1	2	3	4	
--	v-	--	v-	-
v-		v-		v

Quartus est Dactylicus Alcaicus, vel, ut alii nominant, Pindaricus, in quo duos Dactylos continuos sequuntur duo Trochæi [vel ultimus Spondæus], hoc modo;

1	2	3	4
-vv	-vv	-v	-v

Eo utitur Psal. 7. 11. 15. 19. 30. 46. 50. 56. 58. 77. 82. 91. 123. 125. 140. 146.

VII. Dicolon distrophon. Versus primus Sapphicus, de quo in V genere; secundus Iambicus dimeter, de quo in III genere supra egimus.

Eo utitur Psal. 8.

VIII. Tricolon tetrastrophon, ad imitationem Horatii, lib. 1, Od. 5. Versus primus et secundus est Asclepiadeus Choriambicus tetrameter acatalectus, qui quatuor habet regiones, quarum primam Spondæus, secundam et tertiam Choriambus, quartam Iambus [seu Pyrrhichius] obtinet, hoc modo;

1	2	3	4
--	-vv-	-vv-	v-
			vv

Alii autem metiuntur per Spondæum, Dactylum et cæsuram, seu syllabam longam, ac deinde duos Dactylos, vel ultimum Amphimacrum, hoc modo;

1	2		3	4
--	-vv	-	-vv	-vv
			--v-	

Tertius est Pherecratius heroicus, trimeter acatalectus, constans Spondæo, Dactylo et Spondæo, hoc modo;

1	2	3
--	-vv	--

Quartus denique est Glyconius Choriambicus trimeter acatalectus, constans Spondæo, Choriambo et Iambo [seu Pyrrhichio], hoc modo;

1	2	3
--	-vv-	v- vel vv

Eo utitur Psal. 9. 64. 84. 130.

IX. Dicolon distrophon, quale est Horatii, lib. 4, Od. 7. Prior quisque versus est hexameter heroicus, de quo supra. Alter vero Archilochius Dactylicus dimeter hypercatalectus, vel, ut alii volunt, penthemimeris heroica, constans duobus Dactylis et syllaba, hoc modo;

1 2
-vv -vv -

Eo utitur Psal. 12.

X. Monocolon. Versus Iambicus dimeter, cujus in tertio genere meminimus. In hoc imitatus est Prudentium hymno 1. Canthemerinôn, &c. Sedulium hymno ultimo, hymnosque complures Ecclesiasticos et, quemadmodum illi, ita Psalmi hoc genere carminis compositi per tetrasticha progrediuntur.

Eo utitur Psal. 13. 31. 37. 47. 52. 54. 59. 86. 96. 98. 117. 148. 149. 150.

XI. Dicolon distrophon, ad exemplum Horatii, lib. 1, Od. 3. Versus prior est Glyconius trimeter; posterior Asclepiadeus tetrameter: de utroque hactenus in VIII genere dictum est.

Eo utitur Psal. 14. 35. 43.

XII. Tricolon tristrophon, quali utitur Prudentius Præfat. Cathemer. Primus quisque versus est Glyconius trimeter, secundus Asclepiadeus tetrameter, de quibus modo, et in VIII genere egimus. Tertius autem quisque est Choriambicus Alcaicus pentameter acatalectus, qui constat e Spondæo, tribus Choriambis, et Iambo [sive Pyrrhichio], hoc modo;

1 2 3 4 5
-- -vv- -vv- -vv- v-
vv

Eo utitur Psal. 16.

XIII. Dicolon tetrastrophon, quale est Horatii, lib. 1, carm. 6. Versus primus, secundus et tertius Asclepiadeus tetrameter, quartus vero Glyconius trimeter, de quibus superius egimus in genere VIII.

Eo utitur Psal. 23. 42. 75. 99. 102. 144.

XIV. Monocolon. Versus Iambicus Hipponacteus trimeter acatalectus, ad exemplum Horatii, lib. 5. Epod. 17. Catull. car. 10. Prudentii Cathemerinôn hymn. 7. &c. De eo supra in genere II.

Eo utitur Psal. 25. 94. 106.

XV. Monocolon, quale est Stat. 4 Sil. 5. Claudiani carmen Fesceninum in nuptias Honorii et Mariæ, Prudentii hymn. 14. περὶ στεφανῶν Versus Dactylicus Alcaicus acatalectus, quem in VI genere explicavimus. Hic quoque observandum (quod de Iambicis dimetris supra monuimus) puros hosce Alcaicos in tetrasticha semper divisos esse.

Eo utitur Psal. 26. 29. 32. 49. 61. 71. 73. 143.

XVI. Monocolon, quale est Horatii lib. 1, Od. 1. Prudentii, hymn. 5, Cathem. Versus est Asclepiadeus tetrameter (de quo supra genere VIII). Notandum vero Buchananum (ad exemplum Prudentii) Asclepiadeos hosce quaternos junxisse.

Eo utitur Psal. 28. 40. 80.

XVII. Dicolon distrophon, quo Boet. lib. 2, metr. 2, imitatur. Versus primus est Sapphicus pentameter, de quo supra in genere V. Alter est Glyconius trimeter, de quo in genere VIII diximus.

Eo utitur Psal. 33. 70. 121. 142.

XVIII. Dicolon distrophon, ad exemplum Boetii, lib. 3. met. 3. Versus primus est Iambicus trimeter, cujus in II carminis genere meminimus. Secundus vero est pentameter Elegiacus acatalectus, cujus prima et secunda sedes indifferenter Spondæum vel Dactylum recipit, tertia semper postulat Spondæum, quarta et quinta Anapæstum, hoc modo;

1	2		4	5
-vv	--	---	vv-	vv-
--	-vv			

Vel, ut aliis placet, versu in duo quasi membra diviso, post Dactylum aut Spondæum prima et secunda regione indiscriminatim positum, sequitur cæsura penthemimeris, qui primam partem terminat: alterum autem membrum post duos Dactylos altera itidem cæsura clauditur, hoc modo;

1	2		3	4	
-vv	--		-vv	-vv	-
--	-vv				

Eo utitur Psal. 36. 63.

XIX. Dicolon tristrophon. Versus primus et secundus est Trochaicus Alcmanius dimeter, seu quaternarius, acatalectus, constans quatuor pedibus, quorum primus et tertius, seu loci impares, Buchanano semper est Trochæus, secundus præter Trochæum Spondæum etiam, ejusque compares Anapæstum et Dactylum recipit, quartus denique est Trochæus [vel Spondæus], hoc modo;

1	2	3	4
-v	--	-v	v
	-v		--
	vv-		
	-vv		

Versus autem tertius est Trochaicus Euripidæus dimeter catalectus, qui eosdem habet pedes quos duo priores, præter ultimum, qui postrema syllaba detruncatur, hoc modo;

1	2	3	
-v	-v	-v	v
	--		-
	vv-		

Alii metiuntur tanquam Iambicum dimetrum cujus initio desit syllaba, hoc modo;

½	2	3	4
-	v-	--	v-
	vvv	--	

Eo utitur Psal. 66.

XX. Dicolon distrophon. Versus prior heroicus hexameter, de quo in I genere. Posterior Anapæsticus Parthenaicus dimeter catalectus; qui constat tribus pedibus, quorum primus et secundus Anapæstum vel Spondæum indifferenter recipit, tertius solum Anapæstum, ac deinde superest syllaba, hoc modo;

1	2	3
vv-	vv-	vv-
--	--	

Vel potius est posterior pars carminis hexametri heroici, cujus primus pes una syllaba mutilus est, semimetro tantum superstite, *h. e.* syllaba longa, vel duabus brevibus, cui deinde tres ultimi pedes carminis hexametri subjunguntur, hoc modo;

½	2	3	4
-	-vv	-vv	--
vv			

Eo utitur Psal. 68.

XXI. Dicolon distrophon, ut Horatii lib. 5, Epod. 14. Ausonii Epist. 10. Primus quisque versus est heroicus hexameter, secundus autem Iambicus dimeter: quorum supra in I et III metrorum generibus meminimus.

Eo utitur Psal. 81.

XXII. Dicolon distrophon. Carmen est Elegiacum omnibus notum, ex hexametro et pentametro junctis conflatum: de hoc in XVIII, de illo in I genere superius egimus.

Eo utitur Psal. 88. 114. 137.

XXIII. Dicolon distrophon. Primus quisque versus est Trochaicus Euripidæus dimeter, de quo in genere XIX dictum est. In illo autem versiculo, *Agite festis laudibus*, Trochæi vicem occupat Tribrachys. Secundus autem est Iambicus dimeter, quem in III genere enarravimus.

Eo utitur Psal. 100.

XXIV. Monocolon, quali usi sunt Plaut. Teren. Seneca, &c. Prudent. Cathem. hymn. 9. Auson. dict. Solon. veteris illius carminis cui titulus est Pervigilium Veneris, auctor; Venant. Fortunat. Hymn. de cruce Domini, &c. Versus est Trochaicus octonarius catalectus, constans septem Trochæis et sylla-

ba, recepto tamen in locis imparibus Tribrachi; in paribus vero, præter Tribrachyn, Spondæo etiam, Dactylo et Anapæsto, hoc modo;

1	2	3	4	5	6	7	8
-v	-v	-v	-v	-v	-v	-v	-
vvv	vvv	vvv	--	vvv	vvv		v
	--		-vv		--		
	vv-				vv-		
	-vv				-vv		

Eo utitur Psal. 105. 119. 124. 129.

XXV. Monocolon, quali utitur Boet. lib. 1, met. 5. et Seneca passim in choris. Versus est Anapæsticus Pindaricus dimeter acatalectus, constans quatuor pedibus, in quorum singulis recipit Anapæstum; cujus tamen vices promiscue supplent Spondæus, et Dactylus, [et ultimo etiam loco interdum Tribrachys, Amphimacer, vel Trochæus], hoc modo;

1	2	3	4
vv-	vv-	vv-	vv-
--	--	-vv	--
-vv	-vv	--	-vv
			vvv
			-v-
			-v

Eo utitur Psal. 113.

XXVI. Dicolon tetrastrophon, ad exemplum fere Catulli, carmine 34. Primi tres versus sunt Choriambici Glyconii trimetri acatalecti, Spondæo, Choriambo et Pyrrhichio [vel Iambo] constantes; sed loco Spondæi interdum recipiunt Trochæum, hoc modo;

1	2	3
--	-vv-	vv
-v		v-

Quartus autem quisque est Pherecratius heroicus trimeter acatalectus, constans Spondæo, Dactylo et Spondæo, hoc modo;

1	2	3
--	-vv	--

Eo utitur Psal. 116. 122. 128.

XXVII. Monocolon, ad exemplum Prudentii, hymno 6, Cathem. Versus est Iambicus Anacreontius dimeter catalectus, qui constat tribus Iambis et syllaba, recepto tamen sæpissime in prima sede etiam Spondæo, hoc modo;

1	2	3	
v-	v-	v-	-
--			v

Eo utitur Psal. 131.

XXVIII. Tricolon tristrophon, quale est Horatii lib. 5, Od. 13. Primus quisque versus est heroicus hexameter, de quo in primo genere: secundus autem est Iambicus dimeter, de quo in genere III egimus. Tertius vero est penthemimeris heroica, constans duobus Dactylis et syllaba, cujus in genere IX meminimus.

Eo utitur Psal. 138.

XXIX. Tricolon tristrophon, idem fere cum præcedente, nisi quod ordo paulum sit inversus; nam qui illic secundum locum tenebant, hic tertium, et e contrario, versus occupavere: cæterum Horatii Epod. 11, per omnia, simile est, præterquam quod illi primus versus est Iambicus senarius, Buchanano autem hexameter heroicus: secundus vero utrique est penthemimeris heroica: tertius denique Iambicus dimeter.

Eo utitur Psal. 145.

GEORGII BUCHANANI

IN

PSALMOS DAVIDIS

PARAPHRASIS.

LIBER PRIMUS.

PSALMUS I.

1 FELIX ille animi, quem non de tramite recto
Impia sacrilegæ flexit contagio turbæ:
Non iter erroris tenuit, sessorve cathedræ
Pestiferæ, facilem dedit irrisoribus aurem:
2 Sed vitæ rimatur iter melioris, et altâ
Mente Dei leges noctesque diesque revolvit.
3 Ille, velut riguæ quæ margine consita ripæ est
Arbor, erit: quam non violento Sirius æstu
Exurit, non torret hiems; sed prodiga læto
Proventu beat agricolam: nec, flore caduco
Arridens, blandâ dominum spe lactat inanem.
4 Non ita divini gens nescia fœderis, exlex,
Contemtrixque poli: subito sed turbine rapti
Pulveris instar erunt, volucri quem concita gyro
Aura levis torquet vacuo ludibria cœlo.
5 Ergo ubi veridicus judex in nube serenâ
Dicere jus veniet, scelerisque coarguet orbem,
Non coram impietas mœstos attollere vultus,
Nec misera audebit justæ se adjungere turbæ.

6 Nam Pater æthereus justorum et fraude carentûm
Novit iter, sensumque tenet: curvosque secuta
Impietas fraudum anfractus scelerata peribit.

PSAL. II.

1 Quid trepidæ gentes vano fremuere tumultu?
Minisque populi sæviunt inanibus?
2 Et cum principibus magni coiëre tyranni, [truces?
Dominumque Christumque Domini adversum
3 Vincula quin horum fortes dirumpimus, aiunt,
Et lora nostris demimus cervicibus?
4 At Pater æthereus, rerum cui summa potestas,
Ridebit impotentium irritas minas.
5 Tum justâ accensus miseros affabitur irâ,
Et per furorem cæca consilia suum
6 Turbabit: Cingamque meum diademate Regem,
Inquit, Sionis jura sanctis collibus
Qui dabit, et latè fundet mea jussa per orbem.
7 Deinde allocutus Dominus est me: Filius
Tu meus es, genui te hodie: me posce, daboque
Omnes ut hæres gentium fines regas,
Quà circumfusis tellus se porrigit undis,
9 Regasque sceptro sempiternûm ferreo:
Cumque voles, tumidosque premas, frangasque
Ut ficta fragili vasa franguntur luto. [rebelles,
10 At vos, in populos quibus est permissa potestas,
Et jus ab altâ sede plebi dicitis,
Errorum tenebras depellite, discite verum:
11 Servite Domino cum tremore; gaudiis
Et timor et Domini accedat reverentia vestris;
12 Ut missum ab illo Filium amplectamini:
In vos ne justæ vindictam exerceat iræ,
De calle recti devios: nam, quum brevi
Sæviet injustos contra justa ira, scietis
Quam sint beati, spes in illo qui locant.

PSAL. III.

1 HEU quanta numero vitribusque factio
Me vexat odiis impiis!
Quàm perditorum firma conspiratio
Conjurat in meum caput!
2 Et asseverant spem salutis in Deo
Superesse jam nullam mihi;
3 Quum tu sub umbra præliantem me tui
Tam sæpe scuti texeris:
Quum laudis auctor sis meæ, quum gloriâ
Meum corones verticem.
4 Quum nocte Dominus invocantem me, suo
De monte sancto exaudiat,
5 Curis solutus et recumbo et dormio,
Resurgo liber a metu.
6 Domino excubante, nec meum formidine
Pectus movebunt agmina
Numerosa, nec si sæva feritas omnium
Conjuret in me gentium.
7 Tu, Domine, in aciem ductor, ut me liberes,
Prodibis: hostium omnium
Malasque franges, impiorum et conteres
Dentes potenti desterâ.
8 At tu, salutis una spes, populum tuum
Bonitate solitâ amplectere.

PSAL. IV.

1 O PATER, O hominum divûmque æterna potes-
Sinceræ mihi conscie mentis, [tas,
Qui mihi consiliique inopi, incertoque salutis,
Imploranti rebus in arctis,
Tutum pandis iter, latumque educis in æquor:
Nunc obsesso fraude malignâ,
Da mihi te facilem, et justis bonus annue votis,
Non durâ placabilis aure.

2 O hominum cæcæ mentes, quo me usque relicto
Intenti mendacibus umbris,
Sollicita in vanas torquetis pectora curas?
3 Tandem credite vera monenti:
Quem Deus electum miro dignatur honore,
Per discrimina cuncta tuetur.
Me Dominus clamantem ad se, auxiliumque rogantem,
Mitis et exorabilis audit.
4 Ergo Dei, miseri, nunc saltem agnoscite numen,
Et vitiis absistite pravis:
Vobiscum in tacito per noctem expendite lecto
Longi dicta ac facta diei.
5 Non pecudum fibris Domino sed mente litatur
Innocuâ: si admoveris aris
Hanc, poteris sperare animi ſecurus ab alto
Dextrâ munera larga benignâ.
6 Poscit opes modò degeneres pars maxima vulgi,
Hæc animos vota una fatigant.
At tu me placido tantùm bonus aspice vultu;
Aura tui jucunda favoris
7 Me super irradiet; sat amico te mihi felix.
Alter frugibus horrea stipet,
Impleat et multas generoso nectare cellas,
Et congesto gaudeat auro:
8 Ast ego curarum vacuus de nocte recumbam,
Et sine sollicitudine somnos
Accipiam; tu securam mihi robore mentem,
Tu certa spe pectora firmas.

PSAL. V.

1 O POTENS rerum Deus, aure leni
Mitis exaudi mea verba, mentis
Mente non durâ tetricusque tristes
Percipe questus.
2 Adspice attentus mihi quanta tendat

Vox latus: quando mihi rex Deusque
Solus es, solum veneror precorque
Rebus in arctis.
3 Mane clamantem Deus æquus audi.
Nam tuum castâ prece non inanem
Spem fovens, nomen jubar ante Eoum
Mane ciebo.
4 Tu Deus, lætus pietate vera,
Impii ritus scelus exsecraris;
Nec frui pravi studiosa mens te
Speret amico.
5 Vis tuos vultus metuit, nefasque:
6 Hostis es fraudum et cupidæ cruoris
Cædis: audacem simulare linguam
Falsa recides.
7 At tua fretus bonitate sacrum
Limen accedam, tua templa inibo:
Rite adorabo tua sancta castis
Numina votis.
8 Tu mihi, ut casses fugiam dolosos
Hostium, lumen Deus æquitatis
Dux tuæ præfer, dubioque cæcos
Dirige gressus.
9 Hostium verum fugit ora, pectus
Incolit fraus spurcitiesque: guttur
Tetrius putri est quod hiat recludens
Funera busto.
Lingua adulatrix tacito veneno
Blandiens, cæcos meditatur ictus.
10 O Deus, rerum O pater alme, gentem;
Perde nefandam.
Redde conatus, Pater alme, vanos;
Quinque te linquunt, scelerum suorum
Sentiant pœnas meritas, ab ima
Stirpe recisi;

11 Sed tua semper bonitate tuti
Gaudeant qui spem posuere in uno
Te sibi certam impavidi, tuumque
Nomen adorant.
12 Namque tu rectos animique puros
Largâ opum dextrâ recreas benignus,
Et tui, tanquam clypeo, favoris
Protegis umbrâ.

PSAL. VI.

1 DUM fervet ira, Domine, dum mens æstuat,
Ne me merentem corripe:
Dum sævientis flagrat in cursu furor,
Exigere pœnas abstine.
2 O parce, parce: languor ægrum conficit:
Manum salutarem admove.
Corpus, solutis ossium compagibus,
Enerve vires deferunt.
3 Mentemque graviter mœror angit turbidam,
Quo me usque miserum negliges?
4 Quo me usque linques? jam reverte, ac libera
Ægrum inferûm de faucibus.
5 Ubi sæva duram mors manum injecit semel,
Quis amplius meminit tui?
Quis mortis altâ subrutus caligine
Nomen celebrabit tuum?
6 De nocte pectus anxium suspiriis
Pulsans, gemensque, lacrymis
Lavo cubile: strata fletuum madent
Rorata largis imbribus.
7 Caligat acies luminum, doloribus
Hebetata longis: hostium
Interque risus et dolos emarcuit
Color vigorque corporis.
8 At tu sceleribus turba gaudens impiis,

Facesse, spem pone irritam :
Lamenta Dominus et meorum fletuum
Placatus audiit sonum.
9 Dominus benignus supplicem me exaudiit,
Orationique annuit :
10 Subitus ut hostes obruat pudor meos,
Vultusque confundat rubor;
Tristi repente ut palleant infamia,
Fugamque turpem mœreant.

PSAL. VII.

1 In te salutis spem posui meæ,
Servator orbis : faucibus hostium
Mi libera, qui mente sævâ
Interitum mihi moliuntur.
2 Si nemo vindex asserat, ut leo
Imbelle crudus dilaniat pecus,
Sic me ferus discerpet hostis,
Innocui sitiens cruoris.
3 Si verus index me meritò arguit,
Nec falsa mendax crimina texuit ;
4 Si damna tranquillo creavi ;
Promerito male ni peperci ;
5 Me persequatur dum capiat sequens,
Captumque sternat, stratum et humi pede
Conculcet, et sceptri superbum
Proterat abjiciatque fastum.
6 Exsurge, justas te furor impius
Meorum in iras excitet hostium ;
Exsurge, promissamque redde
Perfidiæ, Deus, ultionem.
7 Exsurge, terris luceat omnibus
Augusta majestas tua ; te suum
Accurrat agnoscatque regem
Concilium populi, patremque,

8 O qui, potenti sceptra tenens manu,
Gentes per omnes crimina vindicas,
Me vindica, si rite pœnas
Ore pio innocuoque posco.
9 O juste Judex, cordis in intimo
Quem nil recessu præterit abditum,
Frange impios ausus malorum;
Fulci animos refoveque justos.
10 Securus hostes nil metuo, Deo
Custode, quem simplex animi juvat
11 Candor: pios servat, malisque
Exitium assidue minatur.
12 Si perstet hostis, jam gladium tenet,
Jam tendit arcum promptus, et arripit
13 Ferale telum, et igne sævo
Lethiferas acuit sagittas.
14 En, qui nefandum parturiit scelus,
Concepit ærumnam, pariet velut
Quæ vana per somnum inquietas
Ludificant simulacra mentes.
15 Fodit dolosam, ut me caperet, scrobem;
Incautus in fossam ipse suam ruit:
16 In verticem ipsius recurret
Pernicies, recidentque fraudes.
17. Ergo expeditus fraudibus et metu,
Rerum Parentis justitiam canam,
Nomenque sanctum; gratiasque
Lætus agam, repetamque laudes.

PSAL. VIII.

1 GENTIS humanæ pater atque custos,
Quam sancta majestas tui
Nominis terras stupefecit omnes,
Sol quas recurrens adspicit!
Et super cœli radiantis orbes

Tua magnitudo se extulit.
2 Quam pia mundum tueare cura,
Lactentis ævi infantia
Prodit: ut linguas temere obstrepentûm
Tibi refutes hostium;
Hostium, quorum vomit os furorem
In te, sititque sanguinem.
3 Luce quum cœlos vitreâ serenos,
Pollentis opera dexteræ,
Cerno; quum lunam, nitidasque stellas
Per te creatas conspicor;
4 Quantulus (mecum tacitus revolvo)
Homo est, ut ejus sis memor!
Quantula humanæ est sobolis propago,
Dignere ut illam visere!
5 Hunc Deo æqualem prope reddidisti;
Ornasti honore et gloria;
6 Et tuæ dexteræ super universa
Opera creasti principem:
Cuncta vitalis quibus haustus auræ est,
Illi dedisti sub pedes.
7 Huic boves parent et oves, pecusque
Quodcunque campis pascitur;
8 Quique pennarum celeri volatu
Metitur ales aëra;
Quique pinnarum celere natatu
Piscis pererrat æquora.
9 Gentis humanæ pater atque custos,
Quam sancta majestis tui
Nominis terras stupefecit omnes,
Sol quas recurrens adspicit!

PSAL. IX.

1 RERUM certa salus, te cano: gratias
Exsolvo meritas ex animo tibi;

Et miranda futuris
Pandam facta nepotibus.
2 Tutus præsidio nil metuam tuo :
Lætus læta canam sed tibi carmina ;
Te laudabo supremi
Æternum ætheris arbitrum.
3 Spes hostis temere elatus in improbas,
Conversus trepida tergâ dedit fugâ,
Et virtute potentis
Dexteræ pessum abiit tuæ.
4 Tu vindex cupidos exitii mei
Perdis ; tu trepido præsidium es reo ;
Tu litem mihi judex
Ex alto dirimis throno :
5 Tu gentis valido robore barbaræ
Compescis furias ; destruis impios,
Ut nec nomina seris
Narret fama nepotibus.
6 En, hostis tumidæ quo recidunt minæ !
En, qui sternit humi funditus oppida,
Et prostrata perennis
Condit nube silentii !
7 At rerum Dominus perpetuus thronum
Fixit perpetuum justitiæ sibi ;
8 Orbem ut legibus æquis,
Ut juste populos regat.
9 Quum vis incubuit fœta superbia
Infreni, miseris præsidium pates ;
Tuti pandis asyli
Arcem rebus in asperis.
10 In te uno meritò spem solidam locant,
Qui novêre tuum nomen, et ultimo
Ut discrimine amicos
Nunquam destituas tuos.
11 Ergo arcis merita laudæ Sioniæ

Custodem Dominum pangite; consili
Decreta ardua gentes
Late ferte per exteras.
12 Vindex innocui sanguinis expetit
Pœnas; vi tenues nec sinit opprimi
Impune; applicat aurem
Clamantûm querimoniis.
13 Afflictas bonus O res propius meas
Contemplare, odiis quem petit improbis
Vis hostilis; et atræ
Mortis faucibus eripe:
14 Ut, qua mole Sion crescit in æthera
Late conspicua, laudibus efferam
Te, lætusque salutem
Acceptam referam tibi.
15 Demersit merito fraus sua perfidas
Gentes exitio: queis alios plagis
Irretire parabant,
Hæsere impliciti pedes.
16 O miranda Dei judicis æquitas!
Fraudis fraude sua prenditur artifex.
O res pectoris altis
Condenda in penetralibus!
17 Sic est; interitu devorat impios
Improvisa dies; immemores Dei
Gentes mors inopina
Æternis tenebris premit.
18 At confisa Deo nuda modestia
Æternum Domini non animo excidet,
Nec læto miserorum
Spes frustrabitur exitu.
19 Rerum surge Parens, neu sine ut impotens
Adversus tenues crescat homunculus;
Et juris preme frenis
Gentes, arbiter, impias.

20 Circumsiste tuæ mole potentiæ,
Terroremque feris mentibus ingere :
Agnoscat male firmam
Sortem gens hominum suam.

PSAL. X.

1 QUONAM usque, custos gentis humanæ, tuos
In rebus arctis negliges ?
2 Quonam aberis usque, dum pios tyrannide
Premit arroganter impius ?
O si scelestum vergat in caput scelus,
Suisque pereat artibus !
3 Dum mentis explet per nefas libidinem,
Sic gloriatur impius ;
Sic gaudet in se, sempiternum ceu decus
Rectis parârit artibus.
4 Æqui atque iniqui negligit discrimina
Infrenis arrogantia,
Suæque plaudit suaviter prudentiæ,
Nullum esse quod putet Deum.
5 Felicitatis somnio indulget suæ,
Quod cuncta cedant prosperê ;
Nec te futurum cogitat vel judicem,
Vel perpetrati vindicem.
6 Hostes minoris æstimat nihilo suos,
Sic ipse secum computans,
Incommodi expers ad senectam usque ultimam
Securus ævum transigam ;
Non cura lætis ulla sese gaudiis,
Non ægritudo interseret.
7 Os exsecranda despuit convicia,
Spumatque probris et dolis ;
Bonis labores continenter pestilens
Lingua et dolores parturit.
8 Circa viarum compita insidias locat,

Ut innocentem clam involet;
Intentus oculis intuetur acribus
In transeuntes pauperes.
9 Qualis cruentus subter alta delitet
Spelæa conditus leo;
Sic, e latebris, corde trepido palpitans,
Infirmioribus imminet;
Et occupatos multinodis nexibus
Nassæ involutos attrahit,
10 Malisque subigit; et tenebris occulit
Crudelitatem callidus:
Ah, strage quanta transeuntes perculit,
Grassatus istis artibus!
11 Sic deinde secum colligit male credulus,
Hæc prorsus ignorat Deus;
Avertit ora rebus humanis sua,
Fandi et nefandi negligens.
12 Exsurge, Domine, tolle in altum dexteram,
Librata fige vulnera;
Ope destitutos ne pios silentio
Oblivioso desere.
13 Tene impiorum pervicax vesania
Sic audeat contemnere,
Secreta secum corde tacito ut murmuret,
Humana non curat Deus?
14 Cernis profecto cuncta, cernis; et tuam
Scelestus in manum cadet;
Ut te labores et dolores pauperum
Non præterire intelligat:
Tibi relictus est inops atque innocens;
Tu tutor orbos protegis.
15 Tu frange vires impii, violentiam
Tu mentis improbæ doma;
A stirpe cæsa donec impietas simul
Eliminetur et impius.

16 Tum firma Dominus seculorum in secula
Sceptra obtinebis imperi,
Gentesque terræ finibus procul tuæ
Exterminabis impias.
17 Hæc vota duris obruti laboribus,
Has supplices fundunt preces;
Animosque stimulis incitati talibus,
Te lacrymantes postulant;
18 Pupillum et inopem ut vindices potentium
Ab impotenti audacia;
Homo ut feroces spiritus ponat, suæ
Infirmitatis conscius.

PSAL. XI.

1 QUUM spe salutis non dubiâ fruar,
Deoque fidam, vos mihi dicitis,
Facesse rupes in remotas,
Antevolans pavidas volucres.
2 Intendit arcum, en aspicis, impius,
Nervo sagittas admovet, ut petat
Incogitantes e latebris
Innocuos animique rectos.
3 At tu potenti, Rex bone, dexterâ
Domas rebelles, et facis irrita
Decreta vesani furoris
Contra humiles male nil merentes.
4 Æterna cœli templa colens Deus,
Et lucido astrorum in solio sedens,
Humana per terras acutis
Facta oculis speculatur omnes.
5 Non justus illum, non latet impius
Cuncta intuentem; sed studio ad nefas
Pronos maligno justus orbis
Ex animo moderator odit.
6 Super scelestos retia depluet;

Ignes remisto sulphure flammeos
Ad impios eliminandos
Fulmineæ rapient procellæ.
7 Justosque justus justitiæ parens
Amore sancto amplectitur unice,
Et fraudis ignaram ante vultus
Assiduæ vidit æquitatem.

PSAL. XII.

1 AFFER opem, servator, opem fer; pulsa recessit
Intemerata fides:
2 Nuda fides hominum fugit commercia; vana
Cum socio loquitur
Quisque suo, blandâ exercens mendacia linguâ,
Corde scelus meditans.
3 Ora Deus fraudum dulci medicata veneno
Conterat, et penitus
Grandiloquam ex ima linguam radice revellat;
4 Quique pudore carent,
Dicere nec metuunt, Falsa ad perjuria linguas
Fortiter intrepidi
Assuescamus, et os, age, confirmemus ad omne
Flagitium: neque enim
Oris fræna mei, linguæve repagula quenquam
Me nisi habere puto.
5 At Dominus planctus miserorum, et dura feren-
Aure trahens gemitus, [tûm
Surgam, ait, atque inopem tutâ ut respiret in arce,
Insidiisque procul, [fideli
6 Securum statuam. Hæc Dominus: quod ab ore
Cunque fluit Domini
Auro purius est, auro quod fusile fecit
Septima flamma coquens,
Dum fæx in fumos exploratore camino
Crassa abit et cineres.

7 Polliciti memor ergo malæ mala toxica linguæ,
Sancte parens, inhibe;
Pestiferâ de gente hominum nos, optime custos,
Assere perpetuò.
8 Nam late impietas grassatur libera, passim
Omnia plena malis,
Quum penes injustos jus est, et jussa malorum
Sunt metuenda bonis.

PSAL. XIII.

1 Quousque, rector unice,
Me destitutum negliges?
An sempiternâ me obrutum
Oblivione deseres?
Quosque vultum amabilem
Iratus abscondes mihi?
2 Quousque curæ turbidæ
Mentis quietem distrahent?
Quousque cor cruciabitur
Mœroris æstu fluctuans?
Quousque, me prostrato, aget
Hostis triumphos insolens?
3 Regnator orbis, adspice;
Opem fer, et lucem tuam
Infunde: ne mors lumina
Somno perenni sopiat:
4 Ne jactet hostis arrogans
Me viribus fractum suis;
Ne me perosi perfidi
Meo dolore gaudeant.
5 Tu me salutis recreas
6 Spe, largus auxilî: tuum,
Salute partâ, laudibus,
Rex magne, nomen efferam.

PSAL. XIV.

1 SECUM insania callide,
Indulgens vitiis, sic loquitur; Deum
Formido sibi credula
Commenta est hominum, quum temerario
Casu sors ferat omnia.
Ergo flagitiis se penitus dedit
Secura impietas Dei;
Nec quisquam ex animo recta sequi studet.
2 De templo æthereo Deus
Ad curas hominum lumina verterat,
Si quis non stolide improbus
Ad cultum revocet pectora numinis:
3 Omnes in scelera omnia
Conjurâsse putes; fœda, nefaria,
Detestandaque perpetrant;
Nec cuiquam est studium recta capessere.
4 Nam quì recta capesserent,
Quem sanis aditum consiliis darent,
Quorum nequitia et scelus
Infecere animos? qui populum meum,
Ceu prædam fera, devorant;
Nec rerum Dominum mente colunt Deum.
5 Ast illos gelido metu
Horror concutiet, justitiæ Deus
Quum patronus opem feret
6 Insonti: increpitans talibus impios;
Vobis ludibrio fuit
Insontûm pietas: vos inopum pium
Risistis studium, preces,
Spes lentas, trepidas sollicitudines:
At, cui fidit inops, Deus
Spes et vota bonos ducet ad exitus.
7 O si mittat opem suis
Speratam Deus e rupe Sioniâ:

Nam quum vincula ruperit,
Exsolvetque suos, pectore libero
Gaudebunt Abrahamidæ,
Et justâ Isacidæ lætitiâ frement.

PSAL. XV.

1 SANCTÆ Sionis templa quis incolet,
Rex magne, tecum? quem statues tuum
Sanctum super montem, ut malorum
Liber agat placidam quietem?
2 Quem fraudis expers simplicitas juvat
Urgetque rectum propositi tenax;
Nec mente sævus grata blandam
Edocuit simulare linguam;
3 Nec ore mendax exitiabiles
Concinnat artes, nec mala proximis
Excogitat, nec dulcem amicum
Opprobriis maculat pudendis.
4 Qui fastuosum despicit impium,
Dei timentem suspicit et pium;
Tenaxque promissi, fidemque
Indocilis temerare pactam;
5 Qui non egenos fœnore perdidit,
Non innocentes munere prodidit:
In monte sancto, hæc qui peregit,
Perpetuâ requie fruetur.

PSAL. XVI.

1 O RERUM sator, et salus
Humani generis certa, periculis,
Qui te respicit unum, famulum instantibus eripe.
2 Te servus Dominum libens
Agnosco, et populis prædico: sed tibi
Omni ex parte beato officiis nil opus est meis.
3 Ergo illuc animum appuli,

Ut gentem studio prosequerer pio,
Quam tu ex omnibus unam populis forte receperas.
4 Ast illi immemores tui
Defecere: novos quisque sibi deos
Effinxere, colentes animi ludicra somnia.
Horum sanguineas dapes
Non libabo, epulas respuo; nomina
Testis nunquam adhibebo, aut fidei fœdera san-
5 At sortis populum meæ [ciens.
Defendet Domini perpetuus favor,
Mercedemque laborum cumulatam dabit affatim.
6 O pulchra agricolatio!
O præclara mei sors patrimonii! [tas!
Ut florum undique ridens animum pascit amœni-
7 Immortalis honor Deo
Æterno, monitu cujus ago dies,
Arcanisque per umbram stimulor pectora motibus.
8 Quicquid molior, aut gero,
Præsentem Dominum conspicor: is mihi
Semper dexter adhæret, stabili ne movear gradu.
9 Pulsat pectora gaudio
Cor læto trepidum; lingua tuas avet
Laudes promere; corpus tacitè spes bona recreat.
10 Nam nec degere Tartari
Permittes animam sub tenebris meam,
Aut ut putre cadaver resolutum in cineres fluat.
11 Tu vitæ reseras viam;
De vultu fluvii lætitiæ tuo
Manant; tu tribuis munificâ gaudia dexterâ.

PSAL. XVII.

1 ÆQUUS exaudi, bone rector orbis,
Æqua poscentem: tibi quas profundit
Lingua non mendax, cape non iniquâ
Aure querelas.

2 Ad tuum læsus fugio tribunal,
Et fidem appello ; mihi cognitorem
Te peto ; oppressos oculis benignis
Adspice justos.
3 Sæpe per solas tacitæ tenebras
Noctis arcanos mihi cogitatus
Cautus inspêxti, trepidoque corda
Turbida motu.
Sæpe, ceu flammis, animum probâsti
Casibus duris, neque comperisti
Conscium fraudis scelerumque, sonti
Sæva minantem.
4 Os fuit concors animo, sonusque
Sensui : legum monitis tuarum
Pectus innixum scelera impiosque
Horruit ausus.
5 Hac viâ gressus rege per tuarum
Orbitam legum, dubio vacillent
Ne pedes lapsu, instabilesque turbent
Lubrica plantas.
6 Te voco, duris ad opem periclis
Sæpe tentatam fugio, precantis
Admove attentam miseris benignus
Questibus aurem.
7 Tu bonus fulci tibi qui salutem
Spemque committunt : tibi contumacis
Spiritus cordis tetricus refrena
Vindice dextrâ.
8 Me velut pupillam oculi tenellam
Providus muni ; procul impiorum
Impetu, alarum trepidum tuarum
Conde sub umbrâ.
9 Nam meæ vitæ manus impiorum
10 Imminet : vallant opibus, superbis
Intonant linguis, mala dira sævâ

Voce minantur.
11 Obsident cunctos aditus viarum ;
Commoda observant loca, destinantque
Ad meam cædem, facinusque patrant
Mentibus absens :
12 Qualis in prædam leo fertur irâ
Fervidus, qualis catulus leonis
Lacte depulsus speculatur alto
Abditus antro.
13 Surge, conatus, pater, anteverte
Impios, stratoque in humum tyranno,
Me tuo, quo nunc furit ille sævus,
Eripe ferro.
14 Neu sine ut me vi premat impotentûm
Divitum fastus ; quibus una cura est,
Dum licet, blandæ illecebras caducas
Carpere vitæ.
His opes terris penitus refossis
De penu fundis locuplete, ventri
Sufficis fruges, hilarasque multâ
Prole penates.
15 Puritas vitæ mihi te tueri
Corporis vinclis tribuet soluto :
Illa lux verè faciet me ab omni
Parte beatum :
Lux voluptatum cumulata cunctis
Gaudiis, quum se sine nube menti
Pura majestas dabit intuendam
Lumine puro.

PSAL. XVIII.

1 Te, Deus alme, colam ; te toto pectore amabo,
2 Sancte parens ; mea vis, mea sola potentia,
Præsidium, spes, et rebus solamen in arctis. [turris,
Tu clypeus, tu tela mihi, tu certa salutis

Anchora, tu statio tuti placidissima portûs.
3 Nam simulatque tuas in laudes ora resolvo,
Te venerans, pacemque petens, inimica facessunt
Arma; salus, placidisque comes pax advolat alis.
4 Jam me lethiferis mors circumvolverat atra
Cassibus, obsessum jam me torrentibus orcus
5 Impediebat aquis; stygia jam compede vinctus
Hærebam, laqueoque pedem retinente trahebar.
6 Hìc ego deprensus, supplexque humilisque vocavi
Voce Deum, et dubiis clamavi ad sidera rebus.
Ille super solio residens flamantis Olympi
Audiit orantem: postquam pervenit in altum
Clamor, et attentas advertit questibus aures;
7 Protinus e vultu Domini conterrita tellus
Intremuit, montesque cavâ campage solutâ
Nutârunt, penitusque imis fremuêre cavernis.
8 Fumeus afflatu de naribus æstus anhelo
Undabat; rapidæ contorto vertice flammæ
Ore fluunt, vivâque animant attacta favillâ.
9 Utque suum Dominum terræ demittat in orbem,
Leniter inclinat jussum fastigia cœlum;
Succedunt pedibus fuscæ caliginis umbræ.
10 Ille vehens curru volucri, cui flammeus ales
Lora tenens levibus ventorum adremigat alis;
11 Se circum furvo nebularum involvit amictu,
Prætenditque cavis piceas in nubibus undas.
12 Acribus ex oculis vibratæ spicula flammæ
Discutiunt tristes claro fulgore tenebras.
Inde ruit crepitans lapidosæ grandinis imber,
Discursantque vagæ sinuosa volumina flammæ.
13 At vero ut sancto sermone silentia rupit,
Protinus horrifico tonitru cœlum omne remugit,
Grandinis et crebrâ tellus crepitante procellâ
Pulsa sonat, ruptisque micant e nubibus ignes;
14 Flammiferæque volant magnum per inane sagittæ,

15 Fulguraque ingeminant: laticum concussa lacunas
Pandit hians tellus, et fontibus ora relaxat;
Succutiturque pavens, et fundamenta revelat,
Et reserat chaos. Æterni sic vox tonat oris!
Sic formidandæ gravè spiritus infremit iræ!
16 Ille salutiferam porrexit ab æthere dextram,
Et me de rapidis pereuntem sustulit undis:
17 Hostibus eripuit validis, et acerba potentûm
18 In me odia illusit: quum me studiosa nocendi
Temporibus duris cæcâ fraus arte petebat,
19 Auxilium tulit, et rebus patefecit in arctis
Latum iter, electumque a morte reduxit amicum.
20 Scilicet immunem sceleris mentemque manumque
Adspexit Deus, et merito dignatus honore est.
21 Quippe nec impietas, nec pravi credulus error
Avertêre meos recto de tramite gressus.
22 Ante oculos mihi lex Domini, mihi jussa verenda
23 Semper erant animo præsentia; simplice vero
Gaudebam, fraudisque illo sub teste voluntas
Libera, flagitium, et scelerum vitaverat artes.
24 Ergo mihi integræ fructum hunc decerpere vitæ
Munificus dedit; et, qui conspicit omnia, justus
Arbiter innocuam cumulavit munere vitam.
25 Quisque suis sibi te conformat moribus: erga
Innocuum innocuus; te sentit amicus amicum;
26 Inque bonos bonus es; malè cautas cautior artes
27 Artibus eludis: duro in discrimine servas
Res humilis populi afflictas, oculique superbo
28 Dejicis elati fastus. Tu plebis ab imæ
Cœtibus ereptum celebri me in luce reponis;
Illustrasque meas claro splendore tenebras.
29 Te duce perrumpo florentes ære phalanges,
Altaque turrigeri supero fastigia muri.
30 Scilicet, ut sanctus Deus est, sua signa secutis
Sancta salutiferæ pandit compendia vitæ.

Anchora, tu statio tuti placidissima portûs.
3 Nam simulatque tuas in laudes ora resolvo,
Te venerans, pacemque petens, inimica facessunt
Arma; salus, placidisque comes pax advolat alis.
4 Jam me lethiferis mors circumvolverat atra
Cassibus, obsessum jam me torrentibus orcus
5 Impediebat aquis; stygia jam compede vinctus
Hærebam, laqueoque pedem retinente trahebar.
6 Hìc ego deprensus, supplexque humilisque vocavi
Voce Deum, et dubiis clamavi ad sidera rebus.
Ille ſuper solio residens flamantis Olympi
Audiit orantem: postquam pervenit in altum
Clamor, et attentas advertit questibus aures;
7 Protinus e vultu Domini conterrita tellus
Intremuit, montesque cavâ campage solutâ
Nutârunt, penitusque imis fremuêre cavernis.
8 Fumeus afflatu de naribus æstus anhelo
Undabat; rapidæ contorto vertice flammæ
Ore fluunt, vivâque animant attacta favillâ.
9 Utque suum Dominum terræ demittat in orbem,
Leniter inclinat jussum fastigia cœlum;
Succedunt pedibus fuscæ caliginis umbræ.
10 Ille vehens curru volucri, cui flammeus ales
Lora tenens levibus ventorum adremigat alis;
11 Se circum furvo nebularum involvit amictu,
Prætenditque cavis piceas in nubibus undas.
12 Acribus ex oculis vibratæ spicula flammæ
Discutiunt tristes claro fulgore tenebras.
Inde ruit crepitans lapidosæ grandinis imber,
Discursantque vagæ sinuosa volumina flammæ.
13 At vero ut sancto sermone silentia rupit,
Protinus horrifico tonitru cœlum omne remugit,
Grandinis et crebrâ tellus crepitante procellâ
Pulsa sonat, ruptisque micant e nubibus ignes;
14 Flammiferæque volant magnum per inane sagittæ,

15 Fulguraque ingeminant: laticum concussa lacunas
Pandit hians tellus, et fontibus ora relaxat;
Succutiturque pavens, et fundamenta revelat,
Et reserat chaos. Æterni sic vox tonat oris!
Sic formidandæ gravè spiritus infremit iræ!
16 Ille salutiferam porrexit ab æthere dextram,
Et me de rapidis pereuntem sustulit undis:
17 Hostibus eripuit validis, et acerba potentûm
18 In me odia illusit: quum me studiosa nocendi
Temporibus duris cæcâ fraus arte petebat,
19 Auxilium tulit, et rebus patefecit in arctis
Latum iter, electumque a morte reduxit amicum.
20 Scilicet immunem sceleris mentemque manumque
Adspexit Deus, et merito dignatus honore est.
21 Quippe nec impietas, nec pravi credulus error
Avertêre meos recto de tramite gressus.
22 Ante oculos mihi lex Domini, mihi jussa verenda
23 Semper erant animo præsentia; simplice vero
Gaudebam, fraudisque illo sub teste voluntas
Libera, flagitium, et scelerum vitaverat artes.
24 Ergo mihi integræ fructum hunc decerpere vitæ
Munificus dedit; et, qui conspicit omnia, justus
Arbiter innocuam cumulavit munere vitam.
25 Quisque suis sibi te conformat moribus: erga
Innocuum innocuus; te sentit amicus amicum;
26 Inque bonos bonus es; malè cautas cautior artes
27 Artibus eludis: duro in discrimine servas
Res humilis populi afflictas, oculique superbo
28 Dejicis elati fastus. Tu plebis ab imæ
Cœtibus ereptum celebri me in luce reponis;
Illustrasque meas claro splendore tenebras.
29 Te duce perrumpo florentes ære phalanges,
Altaque turrigeri supero fastigia muri.
30 Scilicet, ut sanctus Deus est, sua signa secutis
Sancta salutiferæ pandit compendia vitæ,

Illius æterno quicunque effluxit ab ore
Sermo repurgato flammis sincerior auro est:
Ille suo clypeo fidâ spe pectora fulta
Protegit, adversisque vetat succumbere rebus.
31 Dicite, qui colitis picti ludibria trunci,
Aut ebur in varias aut saxa excisa figuras;
Ecquis in æthereo rerum moderatur Olympo
Fræna alius Dominus? quis terræ temperat orbem
Alter, et invictâ quæ vult facit omnia dextrâ?
32 Ille Deus vivâ mihi vi corroborat artus,
Ostenditque viam maculosâ labe carentem.
33 Me pedibus fecit celeri contendere cervo,
Et procul a sævis subduxit in alta periclis;
34 Et tractare manu duro in discrimine belli
Arma dedit facili, solidoque ex ære rigentem
Flectere, et inflexum confringere viribus arcum.
35 Ille salutiferi totum muniminé scuti
Me tegit, et dextrâ nutantem fulcit et auget
36 Largus opis; perque insidiis obsessa viarum
Pandit iter tutum, prohibetque per invia plantas
37 Offenso titubare gradu. Te persequor hostes
Auspice, disjectos comprendo; nec ante revertor
Quam cecidere animi fractâ virtute minaces,
38 Affusique cadant pedibus, ne surgere possint
Rursus, et antiquas armis reparare ruinas.
39 Tu mihi diffundis vivum per membra vigorem,
At validos crudo distendis robore nervos;
Tu bellare doces; tu me quicunque lacessit
40 Sternis humi; trepidosque fugâ mihi disjicis hostes:
41 Clamantes nemo exaudit. Dominum prece poscunt
Auxilium; aversam negat implorantibus aurem.
42 Hos ego, ceu versat boreæ violentia nubem
Pulveream, impello, et turbatis fervidus insto;
Et pedibus premo, ceu cœnum deforme lutosis
43 Conteritur triviis. Tu me, sine nomine plebis

Contemtu ereptum, populos frenare superbos
44 Imperio facis; et famulas mihi tendere dextras
Per longinqua jubes ignotas oppida gentes,
Attonitas famæ novitate, et nomine tantum
45 Audito: et blandis verba assentantia linguis
Fingunt, nec tutis satis audent credere muris. [tum
46 Laus, honor, imperium Domino, qui robore cinc-
Me tegit, incolumemque rapit de morte propinquâ:
47 Qui mihi perfidiam sceleratam ultricibus armis
Frangere dat, populosque facit parere volentes;
Securumque vetat belli trepidare tumultus:
48 Qui mihi presidio est, populi quum sæva rebellis
Ira furit, mentisque malæ scelerata retundit
49 Consilia. Ergo feram latè tua facta per urbes
Finitimas; semperque meo celebrabere cantu,
50 Sancte parens; regem qui dura per omnia tutum
Esse jubes, cumulasque opibus; plenoque favore
Ipsum, et perpetuum sobolem amplecteris in ævum.

PSAL. XIX.

1 INSANIENTIS gens sapientiæ
Addicta mentem erroribus impiis,
Tot luce flammarum coruscum
Cerne oculis animoque cœlum:
Hinc disce, prudens quam fuit artifex
Qui templa Olympi fornice flammeo
Suspendit, et terræ capacem
Et pelagi sinuavit arcum.
2 Dies tenebras, et tenebræ diem
Semper prementes perpetuâ vice,
Non fortuito res caducas
Ire monent per inane lapsu:
Sed tota concors fabrica personat
Dei tuentis cuncta potentiam,
3 Non voce quæ paucorum ad aures

Perveniat strepitu maligno;
4 Nam nec remotis barbara finibus
Gens ulla terras incolit ultimas,
Quæ nesciat certâ meantis
Lege poli stabilem tenorem.
Quis nocte clarâ lumine flammeo
Semper micantes non stupeat globos?
5 Aut manè castris prodeuntem
Quum rutilo vidit axe solem?
Sive ille Eöis fluctibus exserit
Vultus decoros, sponsus uti novus
Auro refulgens, gemmeâque
Tempora conspicuus coronâ;
Seu quum fugacem precipitans diem
Curru citato tempora dividit,
Artusque viresque impetumque
Centimano similis giganti.
6 Abusque Eöo cardine ad ultimam
Metam occidentis sidera permeans
Obliqua, vitali calore
Cuncta creatque fovetque alitque.
7 Sed ordo rerum et conspicuus decor
Non sic tuentûm lumina detinent,
Divina ut arcanis habenis
Lex animos ad honesta flectit.
Promissa fraudis nescia lubricæ
Splendore veri pectora roborant.
8 Hac plectitur culpa æquitate, ut
Pœna juvet, recreetque damnum,
Puro recludunt lumine lumina
9 Præcepta: puro relligio nitet
Verenda cultu, quam nec annis
Cuncta domans minuit vetustas.
10 Decreta fas et conscia veritas
Astans tabellis servat aheneis,

Jucundiora melle, et auro
Et nitidis potiora gemmis.
11 Signata claustris pectoris intimi
Servus tuetur jugiter hæc tuus;
Non inscius custodientem
Quam maneat numerosa merces.
12 Errata mentis quis meminit vagæ?
Quæ deprehendet vis sapientiæ?
Ergo repurga quas refudit
Clam maculas sinuosus error:
13 Fac regna cordis ne sibi vindicet
Vis impotentis dira superbiæ;
Sic me malorum e maximorum
Compedibus facile explicabis.
14 Quæ lingua fundit verba, quod in sinu
Secum volutat mens tacito, accipe
Placatus, O nostræ salutis
Arx, Dominus, Deus et Redemptor.

PSAL. XX.

1 CUNCTA licet ferro latè populetur et igni
Insana gentis barbaræ crudelitas,
Tu ne cede malis, sed contra audentior ito;
Moderator orbis audiet preces tuas:
Utque bonus dubiis Jacobum ad sidera rebus
Cum voce palmas proferentem exaudiit;
2 Annuet oranti, et te majestate verendi
Nominis ab hoste sospitem tuebitur:
Ex adyto sacro arcanis tibi viribus artus
Firmabit, animum de Sione fulciet:
3 Vota secundabit, memori tua munera mente
Servabit: omnis perlitabit victima;
Protinus in cineres depasta holocausta resolvet
In astra volvens flamma lucem splendidam
4 Ille aderit cœptis, casusque in prospera vertet,

Eventa finget omnia ex sententia.
5 Jam tibi plaudemus reduci, auctoremque salutis
Patrium canemus patrio ritu Deum : [bunt,
Cuncta Deo grates fora, compita, templa sona-
Nomenque sanctum prosequentur laudibus :
Annuet ille pio quæcunque rogabitur ore,
Lætumque precibus exitum justis dabit.
6 Quin (scio, nec fallax animum mihi decipit omen)
Regem reducet sospitem Dominus suum ;
Mittet opem, sancti reserans sacraria cœli,
Et præpotenti proteget te dexterâ.
7 Gloria sit Syriæ, turmas numerare curules,
Axesque curvis asperare falcibus ;
Fidat equis, lateque vagis discurset habenis,
Sonante Perses arva findens ungulâ :
Hi currus et equos jactent ; nos rebus in arctis
Dei potentis nomen invocabimus.
8 Illis nec currus, nec vis præstabit equorum,
Ne scindat uncis vultur artus unguibus :
Nos humiles favor æthereus penitusque jacentes
Tollet, suoque sustinebit numine.
9 Tu servator, opem fer ; tu si respicis, arma
Nec socia cupimus, nec timemus hostica.
Respiciet, populique sui Rex optimus, omni
Vocatus horâ, facilis audiet preces.

PSAL. XXI.

1 Quod hoste victo rex triumphat gaudio,
Curis solutus anxiis,
Tibi id fatetur, Rex beate cœlitûm,
Debere : tu laboribus
Vires ferendis, tu dedisti e prælio
Redire duro sospitem.
2 Nullam repulsam, voce quum te supplice
Rogaret, unquam adhuc tulit :

Nil in latebris pectoris reconditis
Spe concupivit irritâ.
3 Et vota supra, et ante vóta, hunc omnibus
Vitæ beâsti commodis:
Gemmis coronam ferre et auro splendidam
Sacro dedisti vertici.
4 Vitam poposcit; mortis illi est addita
Immunis immortalitas.
5 Tu claritatis auctor illi es, inclytâ
Per te refulget gloriâ.
6 Felicitatis ei favor dedit tuus
Exemplar ut sit posteris;
Mensura voti ut matribus sit, quum bene
Blandis precantur liberis.
7 Tu nempe spes et anchora es fiduciæ;
Tu portus in rebus malis:
Te fretus uno, firmus omnem perferet
Sortis procellam turbidæ.
8 Tu perduelles comprehèndes, tu manu
Pœnas reposces vindice.
9 Ceu flamma clausis æstuans fornacibus
Antiqua silvæ brachia
Vorat; furoris sic tu nefarios
Afflatus hostes hauriet.
10 A stirpe totam demetes propaginem
Semenque gentis impiæ.
11 Te namque contra moliuntur abditam
Fraudem scelusque perfidi;
Et mente pravâ vota versant irrita,
Et spes inanes concoquunt.
12 Te persequente, pallidi in fugam ruent,
Inhonesta tergo vulnera
Ferent; in ora, fata dum vitant fugâ,
Rursus sagittas diriges.
13 O qui potenti fræna rerum dexterâ

Versas perennis arbiter,
Exsurge, vires fac tuas ut hostium
Agnoscat insolentia :
Tum te piorum turba festis cantibus
Orbis parentem concinet,
Votis tuorum supplicum plaçabilem,
Malisque formidabilem.

PSAL. XXII.

1 CUR me relinquis, O Deus ? Deus meus,
Cur me relinquis ? irrita
2 Heu verba fundo : luce seu terras dies
Retegit vocantem me dies
Frustra intuetur ; sive nox silentibus
Terram tenebris obruit,
Nox me vocantem nulla non audit, meo
Nox nulla questu non sonat.
3 Tu sanctus ille civitatis incola es
Sanctæ ; Isaci nepotibus
4 Tu carmen es ; tu fida spes majoribus
Nostris : salutem qui suam
Tibi credidere, a te salutis compotes
5 Abîere ; salvi gratias
Egere, duris qui tuam in malis opem
Petiere ; qui tuam in fidem
Se dedidere, non tulere dedecus,
Non hostium ludibria.
6 At vermis ego sum, non homo ; sum fabula
Vulgi, infimorum opprobrium :
7 Nam turba nostris obvia illudit malis,
Nutatque, nictatque, et caput
Motat, labella exporrigit ; ludibria
Verbis acerbat asperis,
8 En ille Domino carus, en fiduciâ
Securus ille numinis :

Nunc servet illum, nunc periclis eruat,
Quem tanto amore amplectitur.
9 O Domine, tu me protinùs susceperas
Alvo parentis editum ;
De te pependi spe, parentis pendulus
Infans adhuc ad ubera.
10 Abusque partu tù Deus meus ; tuus
Ex matris alvo me favor
11 Est prosequutus : ultimo in discrimine
Jam ne recede longiùs ;
Discrimen instat ultimum, mortis metu
Cessere amici territi.
12 Tauri efferati, tauri obesi me undique
13 Circumdedere ; faucibus
Hiant, leonum more rugientium,
Quos incitat spes et fames.
14 Rivi cruoris corpus omne perluunt
Exsangue ; laxat artuum
Compago nexus ; pectus intra liquitur,
Ut sole cera, cor metu.
15 Exaruere testæ adinstar coctilis
Defecta membra viribus ;
Rigens adhæsit lingua siccis faucibus ;
Jam sto sepulchri ad aggerem.
16 Me rabidi ab omni parte latratu canes
Urgent, petuntque dentibus :
Mihi pessimorum sæva conspiratio
Manusque fodit et pedes ;
17 Et ossa numerant, ossa tralucentia
Per corporis tensi cutem.
Tormenta postquam cuncta consumsit furor,
Animus adhuc irâ tumens
Se pascit, oculos satiat, et fruitur meis
Læto in malis spectaculo.
18 Partiti amictus sunt meos, tunicæ meæ

Membris restituit robora languidis,
Et blando recreat fomite spiritus
Solis sub face torridâ.
Saltus quum peteret mens vaga devios,
Errorum tenebras illecebras sequens,
Retraxit miserans denuo me bonus
Pastor justitiæ in viam.
4 Nec si per trepidas luctificâ manu
Intentet tenebras mors mihi vulnera,
Formidem duce te pergere ; me pede
Securum facies tuo.
5 Tu mensas epulis accumulas, merum
Tu plenis pateris sufficis, et caput
Unguento exhilaras : conficit æmulos,
Dum spectant, dolor anxius.
6 Me nunquam bonitas destituet tua,
Profususque bonis perpetuò favor ;
Et non sollicitæ longa domi tuæ
Vitæ tempora transigam.

PSAL. XXIV.

1 TOTA quidem Domini terra est, et quicquid u-
Vel parca celat, vel benigna sufficit ; [bique
Quique colunt montesque feros, camposque fe-
Urbesque sanctis temperatas legibus. [races,
2 Ille super pelagus solidum connexuit orbem,
Stabilis ut undas inter instabiles foret,
Et toties rapidis pulsatus fluctibus, omnes
Compage firmâ sustineret impetus.
3 Cuncta igitur Domini meritò sunt ; sed tamen
Sedem sibi ille dedicavit propriam. [unam
Ecquis eo scandet ? cuive hæc permissa potestas,
Loco ut beatum sistat in sancto gradum ?
4 Cui manus et mens est insons, nec vana volutat
Animo, nec ulli damna perjurus dedit.

5 Huic Dominus donabit opes; hunc numine dex-
A vi procacique eruet càlumniâ. [tro
6 Hæc vera est pietas, hac itur ad æthera, veri
Sic intueri numinis vultum licet.
7 Eia aditus reserate, fores age pandite, portæ,
Portæ perennes sempiternæ regiæ;
Claustra revellite, limina pandite, magnus ut in-
Rex ille, multâ clarus ille gloriâ. [tret
8 Quis novus hic sanctis succedit sedibus hospes?
Quis iste multa est inclytus Rex gloriâ?
Ille potens latè Dominus dextrâque opibusque,
Belloque multâ nobilis victoriâ.
9 Eia aditus reserate, fores age pandite, portæ,
Portæ perennes sempiternæ regiæ;
Claustra revellite, limina pandite, magnus ut in-
Rex ille, multâ clarus ille gloriâ. [tret
10 Quis novus hic sanctis succedit sedibus hospes?
Quis iste multâ est inclytus Rex gloriâ?
Ille potens armis numerosoque agmine ductor,
Hic ille multâ est inclytus Rex gloria.

PSAL. XXV,

1 HIC fidat armis, plebe se clientium
Defendat alter, militumque copiis:
A te, Creator orbis, uno spes mea
Pendet, malisque in rebus unum respicit.
2 Tu, sancte genitor, effice insolentibus
Ne spes inanes risui sint hostibus.
3 Sic me pudore liberabis; nec rubor
Confundet ora cæteris, in te suæ
Qui collocârunt anchoram fiduciæ.
Frustretur illos spes, et irritæ spei
Pudor dolorque torqueat, qui sordium
Amore sese sordibus contaminant,
Bonosque nullâ provocati injuriâ

4 Vexare gaudent. Mihi per anfractus vagos
Vitæ, salebras inter et tenebras, iter
5 Ostende rectum ; et erutum sequacibus
Erroris undis, prævio lucis tuæ
Splendore, deduc veritatis in viam :
Te nempe ab uno pendeo spe, te Deum
Unum et salutis columen agnosco meæ.
6, 7 Si torta vitiis fortè morum regula
Deflexit, error si fefellit lubricus,
Fracta illecebris si voluptatis malis
Incauta vitiis se juventa polluit ;
Benignitatis tu tuæ memor tamen,
Et lenitatis, (qui parentes mollibus
Frænans habenis, usque ab incunabilis
Orbis, paternâ es usus indulgentiâ)
Miserere ; nostris quod negares moribus,
Tuæ negare non potes clementiæ.
8 Nec denegabis, nec precantes bona bonus
Vacuos repelles ; nec viam poscentibus
Rectam aberis unquam recti et æqui regula.
9 Tu mitis animi amplecteris modestiam,
Docesque recti et improbi discrimina.
Tu dux comesque tuta per compendia
Ducis carentem fraude mansuetudinem.
10 Peccata bonus et facilis oblivisceris ;
Promissa solvis liberali dexterâ ;
Minuitque pœnas mitis indulgentia,
Fidesque dictis stabilis erga omnes adest
Qui pacta sacri fœderis non negligunt.
11 Hanc ut nepotum secla mansuetudinem
Noscant, tuique nominis se gloria
Late per omnes fundat orbis angulos,
Ignosce nostris mitis erratis parens,
Quæ multa inussit ægritudo, et impotens
Amor, regique contumax ira, et dolor,

Errorque veri non acutus arbiter.
12 O ter beatum, mente qui purâ Deum
Veneratur; illi, qualecunque amplectitur
Vitæ institutum, dux adest semper Deus,
Rectorque, et omnes actiones prosperat.
13 Securus animus anxio procul metu
Cunctis fruetur affluenter copiis;
Stirpisque series longa firmabit domum,
Genusque multâ floridum propagine
Opes paternas ad nepotes transferet.
14 Quin et piorum mentibus mysteria,
Contemta pravis, impiè sapientibus
Occulta, Dominus luce proferet suâ;
Et sacrosancti fœderis scientiam,
(Quæ sola vitæ dux beatæ et regula est,)
15 Docebit. Ergo, Rex beate cœlitum,
Te mente solum quæro, nusquam lumina
Abs te reflecto; tu pedes solus meos
Hostis dolosis erues e retibus.
16 O sancte custos hominum, amico lumine
In me intuere, et destitutum ab omnibus
Inopemque sanctâ me tuere dexterâ:
17 Curisque, mentem quæ perurunt plurimæ,
Novisque semper differunt doloribus,
18 Exsolve: pœnis usque et usque immanibus
Exercitato, et obruto laboribus,
Ignosce: culpas mitis obliviscere.
19 Heu quanta vis me factionis impiæ
Persequitur armis! quanta me crudelitas
Inexpiato quærit odio perdere!
20 Tu me periclis libera: tu protege
Ejus salutem ab hostium ludibrio,
Omnem salutis qui locavit spem suæ
21 In te, nec aliis fidit opibus quam suæ
Integritatique et tuæ clementiæ.

22 Gens quæ tuarum jussa legum amplectitur,
Fac undequaque tuta sit te vindice.

PSAL. XXVI.

1 ME vi tyrannus persequitur palam,
Me clam malignâ fraude calumnia:
Te, qui latebras pectoris inspicis,
Appello, rerum conditor optime.
Mens fraudis expers, et manus innocens,
A vique pura et flagitio; in Deo
Spes fixa, sortis qui violentiâ
Me sævientis non sinet opprimi.
2 Renesque flammis et penetralia
Scrutare cordis, cæcaque sensuum
Arcana, fusum ceu calidis focis
Explorat aurum callidus artifex:
3 Mentem videbis munificentiæ
Quæ dona nunquam non meminit tuæ;
Actæque leges puriter ad tuas
Vitæ carentem flexibus orbitam.
4 Procul facessat, nec socium sibi
Me vana speret lingua: procul domo
Nostrâ recedat qui didicit suos
Fucare sensus pectore subdolo.
5 Odi scelestûm concilia, impios
Cœtus veneno pejus abominor;
Quorum resultant pectora gaudio,
Quum perpetrârunt facta nefaria.
6 Sed mente pravi non sibi consciâ,
Lotusque puris fontibus, ad tuas
Aras adibo, lætus et offeram
Lætæ choreæ dux tibi victimas.
7 Te nostra pangent tympana, te lyra;
Te vox, canoro consona tympano
Lyræque, cœtuque in celebri tua

Miranda pandet facta nepotibus.
8 Tectumque, nomen quo canitur tuum,
Ædemque, numen qua colitur tuum,
Mens ardet: absentem retrahunt tuæ
Quæ templa celant pignora gloriæ.
9 Hæc ossa tellus ne sine ut obruat
Inter cruentos barbara barbaros;
10 Qui fraudulentâ mente coquunt scelus,
Captant avarâ munera dexterâ.
11 Ego institutum carpere tramitem
Pergam innocenter: tu propius meis
Aurem benignus questibus admove,
Ac me periclis tristibus assere.
12 Per plana firmo quod gradior pede,
Quod recta sector, muneris est tui:
Ergo salutis te columen meæ
Cœtu in celebri laudibus efferam.

PSAL. XXVII.

1 DEUS in tenebris quum mihi præluceat,
Vitamque muniat meam,
Quæ vis aperta terreat me? quæ mihi
Fraus cæca sit formidini?
2 Adversus unum quum scelesta factio
Cunctas parâsset copias,
Dolosa letho quæ tetenderant meo
Ipsi incidêre in retia.
3 Si comminentur castra, si minacibus
Infesta telis agmina,
Securus animi specto castra, prælia
Timore liber intuor.
4 Unum expetivi, et usque et usque id expetam,
Curis ut exemtus malis,
Sim sacrosanctæ semper ædis incola,
Augusta mirer atria,

Deoque laudes personem, artus dum regit
Vitalis auræ spiritus.
5 Tum me sub umbrâ conditum tentorii
Celabit, et periculis
Procul remotum, rupis abruptæ velut
In arce positum, muniet;
6 Ac ne relictum nunc quidem impiæ sinet
Vi factionis opprimi:
Victorque solvam vota, nec victoriæ
Auctor mihi tacebere.
7 Audi invocantem supplicem, et fractum malis
Bonus favensque subleva.
8 Te mens anhelat, vultus ad vultum tuum
Intentus usque respicit:
9 Ne conde vultûs lumen a me amabilis,
Neu me in tenebris desere.
Servum per iram ne fine opprimi tuum;
Vitamque, quam debet tibi,
Tuere ab hoste, et e periclis eripe,
O spes salutis unica.
10 Me cari amici, me propinqui, me pater,
Me blanda mater liquerat:
At non reliquit, qui pios in asperis
Non deserit rebus, Deus.
11 Parens benigne, me vias doce tuas,
Rectâque deduc semitâ:
Ne vis metusque ab hoste me deterritum
De calle recti detrahat.
12 Ne me impiorum obnoxium libidini
Relinque. Testes impii
Fingunt malignè falsa de me crimina,
Armantque se mendaciis.
13 Mens victa tantis jam fatisceret malis,
Ni spes foveret me tuæ
Benignitatis, post labores anxios

Mox affuturum gaudium.
14 Vivusque vivos inter ipse commoda
Vitæ beatæ præstolor
In rebus ergo turbidis ne concide,
Sed fortis usque sustine :
Te roborabit Dominus, et cor fulciet ;
Tu fortis usque sustine.

PSAL. XXVIII.

1 PRINCEPS ſtelliferis altior orbibus,
Vitæ præſidium et certa salus meæ,
Aurem suppliciis da facilem meis,
Ne ſiam ſimilis busta petentibus.
2 Audi vota, parens, quæ tibi profero
Supplex cum gemitu, brachia porrigens
Ad cœlum tremulis pervigil ignibus,
Cœlum templa tuæ conscia gloriæ.
3 Ne me connumera cœtibus impiis,
Neu tanquam socium plecte nocentibus ;
Quorum blanditiis illita mollibus
Lingua est, mens gelido livida toxico.
4 Illis nequitiæ præmia sint suæ,
Et merces studiis æqua nefariis :
Pro semente legant semina, peſſimis
Dignum consiliis supplicium luant.
5 Non his consilii provida vis tui,
(Qui me conspicuis tollis honoribus,)
Infectasve manus a scelere avocat,
Aut infesta odiis pectora mitigat.
Ergo nec series longa propaginis
Florebit, patrias nec soboles opes
Longæva accipiet ; sed celeri genus
Clades exitio proruet ac domum.
6 Laus rerum Domino, qui precibus meis
7 Se non difficilem præbuit. Hinc meæ

Vires ; hic clypeus rebus in asperis :
Hinc spes, auxilium hinc non dubium in malis.
Hinc cor gestit ovans ; carminibus tuas
8 Laudes ora sonant, qui populum tuum
In rebus trepidis protegis, et tuum
Regem ex insidiis omnibus eripis.
9 Cuſtodi populum, Rex hominum, tuum :
Hebri fac soboles largiter omnibus
Vitæ continuò fructibus affluat,
Donec perpetuum sol referet diem.

PSAL. XXIX.

1 SEU dives auro es, sive opibus potens,
Seu marte partâ clarus adoreâ,
Agnosce numen gratus, et huc refer
Quæcunque lætumd ucis ad exitum.
2 Huic pange laudes, et prece supplice
Rerum parentem concilia ; et Dei
Nutu regentis stelliferam domum
Dignare justis nomen honoribus.
3 Cujus liquentes vox gravidâ pluit
De nube rores, terrificos ciet
Cœlo tumultus cum tonitru, maris
Turbata ventis concitat æquora :
4 Vox dignitatis plena, nec irritæ
Unquam ad patrandum jussa potentiæ ;
5 Nudare cedris seu Libanum juvat,
Celsasque ventris sternere fraxinos ;
6 Seu vincta saxis saxa revellere,
Notisque montes sedibus erutos
Versare, taurum ut verna per avia
Vexat juventæ læta protervitas.
7 Ad vocis ictum nubibus exsilit
8 Elisus ignis ; tesqua Arabum tremunt ;
9 Feræ pavescunt ; ante diem fluunt.

Partus acerbi ; robora concidunt.
Quæcunque templo cœlum habet aureo,
Quæcunque tellus dædala sustinet,
Quæ celat undis æquor in abditis,
Dei fatentur cuncta potentiam.
10 A voce vindex pontus inhorruit,
Undisque montes obruit, arbiter
Æterne rerum, quum libuit tibi
Delere gentes fluctibus impias.
11 Te dante vires, non opibus feros
Horremus hostes, non numero graves :
Te dante pacem, progenium Isaci
Cornu beabit divite copia.

PSAL. XXX.

1 TE nostra semper carmina, te lyra
Sonabit, orbis conditor optime :
De faucibus lethi imminentis
Incolumis tibi vota reddam.
Per te superbus nec lacrymis meis
Insultat hostis, nec fruitur malis :
2 Te rebus, incertus salutis,
Auxilium in dubiis poposci.
Per te receptis viribus haurio
Vitalis auræ lumen amabile :
3 Nec inferûm sub nocte longâ
Et tenebris jaceo sepulchri.
4 O turba puris dedita ritibus
Sacrisque castis, tollite laudibus
Placabilem votis parentem,
Et memori celebrate plectro.
5 Vanescit iræ vindicis impetus
Bullæ fugacis more : Dei favor
Bonis manu vitam benignâ
Tristitiæ vacuam rependit.

Si fortè sero vespere fletibus
Vultus rigamur, mox redit aureâ
Cum luce risusque, et jacentes
Exhilarans animos voluptas.
6 Pacis beatæ cum fruerer bonis,
Mecum lóquebar, De stabili gradu
Felicitatis nulla sortis
Me dubiæ quatiet procella.
7 Te dante vires, divitias, decus,
Te montis instar mœnibus æneis
Firmante regnum, vanum alebat
Credulitas mihi blanda fastum:
Tu, me relicto stultitiæ meæ,
Dextram retrâxti; retro abiit, domum
Repente turbatam relinquens,
Sors levibus malefida pennis.
8 O præses orbis, pectore supplice
Mox te vocavi, te lacrymis madens
9 Opem poposci: Quid profusus
Profuerit tibi sanguis? inquam;
Quis mortis usus nostræ erit? An tuas
Laudes sanabunt, factaque posteris
Miranda muti prædicabunt
Sub gelido cineres sepulchro?
10 Placatus aurem da facilem meis
Votis, severos neu querimoniis
Averte vultus; pelle membris
Pestiferi mala dura morbi.
11 Tu supplicanti protinus admoves
Aurem benignus: pro lacrymis mihi
Risum reducis, pro dolore
Lætitiamque alacremque plausum.
12 Te semper ergo carmina, te lyræ
Nostræ sonabunt: vox tibi serviet

Dicata, præbebitque nostris
Materiam tua laus camœnis.

PSAL. XXXI.

1 In te locavi spem meam,
Rerum creator optime :
At tu benignus prospice,
Ne spei pudescat irritæ.
O juste vindex, fraudibus
Ab hostium me vindica :
2 Audi benignus supplicem ;
Da promtus abjecto manum.
Me rupe serva ut inviâ
Clausum, vel arce aheneâ ;
3 Tu rupis es mihi inviæ
Munimen, arx ahenea.
Ergo, ut timore mentibus
Nomen tuum sit impiis,
4 Præi viam mihi ; abditis
Me libera de caſſibus.
5 Tu robur es meum, tuæ
Commendo vitam dexteræ :
Mi libera pacti Deus
Tenax, memorque fœderum.
6 Qui vana stulti somnia
Sectantur, odi peſſimè.
Tu certa spes mihi es, meæ
Tu portus es fiduciæ.
7 Inter labores asperos
Lumen tuæ clementiæ
Fulgens, repente turbidum
Perfudit animum gaudio.
8 Quum me tyrannis impotens
Urgeret hostis impii,
Jamjam imminentis pallidis

Lethi explicâsti faucibus.
9 Miserere fracti tot malis,
Tot obruti doloribus :
Caligat oculus, mens stupet,
Mœrore corpus tabuit.
10 Caduca vita elabitur
Mœrore fracta et luctibus ;
Interque clades aridis
Fluxêre vires ossibus.
11 Me ridet hostis, et meis
Insultat insolens malis :
Horrent propinqui, cæteri
Vitant metu periculi.
12 E proximorum mentibus
Obliteror, ceu mortuus :
Contemptior sum civibus
Quam lamna testæ fictilis.
13 Me multitudo opprobriis
Coram lacessit asperis :
Vim machinatur in meam
Jurata mortem factio.
14 Ego interim fiduciâ
Opis tuæ, dolos, minas,
Injurias, et hostium
Contemno contumelias.
15 Tu fila vitæ temperas
Meæ, regisque tempora :
Tu me impiorum libera
Ab hostium tyrannide.
16 Ostende vultum amabilem
Servo bonus tuo et favens :
Et me tuere, quâ soles
emper tuos, clementiâ.
17 Ne sit pudori quod tuam
Imploro opem : pudor malos

Confundat, et silentium
Longum sepulchris sopiat.
18 Assueta vox mendacio
Sit muta, vox procaciter
Solita bonos lacessere,
Et arroganter spernere.
19 O quanta te colentibus
Et quot redundant commoda
Quot, teste mundo, prosperis
Auges tuos successibus!
20 Hos protegis reconditos
Procul a minis potentium,
Tuâque munis in domo
Linguæ veneno ab impiæ.
21 Tibi perennis gratia
Sit, rector orbis, qui velut
Munitâ in arce me procul
Periculis submoveras.
22 Exspes, inops vitam fugâ
Quum vix tuerer anxiam,
Mecum ipse dixi; Jam truci
Reliquit hosti me Deus.
At tu nec in periculis
Oblitus extremis mei,
Aurem benignam supplici
Ac invocanti admoveras.
23 Ergo Patrem rerum optimum
Amate candidi et pii,
Qui fastuosos deprimit,
Et obsequentes erigit.
24 Qui spem locatis in Deo,
Constanter illi fidite,
Nec robur animi concidat
Sortis procellâ turbidæ.

1 O ter beatum cui Patris optimi
Noxas remisit lethiferas favor,
Cui fœda morum flagitia obruit
Oblivioso tecta silentio !
2 O ter beatum, cui bonus Arbiter
Non imputavit lubrica deviæ
Errata vitæ, nec reperit dolum
Cœco in recessu pectoris abditum !
3 Donec fovebam sub tacito sinu
Morbum, solutis languidus ossibus
Artus trahebam ; lucti ficus dolor
Questum ciebat non patiens tegi.
4 Tu me premebas prævalidâ manu
Infestus, atris seu tenebris diem
Nox condidisset, seu roseâ dies
Orbem recurrens luce retexerat.
Sic decolorem tabificus cutem
Mœror coquebat ; sic macie dolor
Siccabat artus, messis ut Africæ
Cancri per æstum mitiùs areat.
5 Tum mente versâ vulnera protuli,
Tibi renudavi vitium meum,
Fraudem retexi ; ac tu mihi protinus
Noxâ soluto conciliatus es.
6 Qui mentis ergo pura sacraria
Servare quærit, te prece supplice
Placet ; nec orbem pontus ut obruat,
Formidet æstûs lethiferi minas.
7 Tu me periclis eripis asperis
Tutela præsens : tu mihi gaudia
Toto refundis corpore, ut hostium
Qui vincla fracto carcere depulit.
8 Nec sat ; Tenebras pectoris auferam,
Inquis ; beatæ quà ferat orbita

Monstrabo vitæ, nec procul a tuis
Unquam reflectam lumina gressibus.
9 Mulis equisque ne similis modò
Sis, bruta quorum pectora gratiam
Non mutuam novere, sed asperis
Fracti lupatis, servitium ferunt.
10 Multa obstinatam nequitiam manent
Tormenta : purâ qui Dominum fide
Orabit, huic pacem et veniam dabit,
Non durus unquam parcere supplici.
11 Recti tenaces simplicis, et quibus
Est grata fraudum nescia veritas,
Faventi leti numine, gestibus
Et voce vestrum pandite gaudium.

PSAL. XXXIII.

1 Vbs quibus puræ est amor æquitatis,
Læti pangite carmine
Orbis auctorem Dominum : æquitatis
Hoc carmen decet æmulos.
2 Tinniat blando chelys hunc susurro,
Hunc vocalia nablia ;
Docta bis quinis resonare nervis,
Hic artem manus approbet.
3 Huic novos cantus meditemur ; uni
Læti clangite buccinâ.
4 Nam fides dictis rata veritasque est,
Et factis comes æquitas.
5 Quippe qui justi est et amator æqui, et
Veri fallere nescii ;
Perque terrarum sola vasta notæ
Cunctis munificentiæ.
6 Is suo verbo sinuavit orbem
Lucentem nitidi ætheris ;
Quicquid et puris radiis renidet

Campis ætheris igneis.
7 Littus arctavit maris inquieti,
Compressitque licentiam;
Et penu clausas sinuavit undas,
Unde in tempore promeret.
8 Hunc et occasus metuant et ortus;
Hunc unum Dominum colat,
Quisquis extremos ubicunque fines
Terræ aut æquoris accolit:
9 Cujus a nutu viget interitque
Quodcunque interit aut viget;
Cujus immotis tremefacta parent
Cuncta obnoxia legibus.
10 Qui malas artes populi profani
Ludit callidior suis;
Et suo injustæ scelerata turbæ
Fraudat consilia exitu.
11 At quod arcanâ sibi mente rerum
Auctor proposuit semel,
Dum dies et nox referent se in orbem,
Usque immobile permanet.
12 O quater, plusquam quater O beatos,
Patronus quibus est Deus!
Quos sibi excepit, propriamque sortem
Quos dici voluit suam!
13 Despicit mundi Pater e beatâ
Cœli stelliferi domo,
14 Eque tranquillis adytis labores
Et curas hominum videt:
15 Quippe qui cæcos animi recessus
Humani fabricaverit;
Nec quod arcano latet in recessu
Clausum pectoris hunc latet.
16 Sperat incassùm numero tyrannus
Se tutum fore militum:

Sperat incassùm validis lacertis
Se miles fore sospitem :
17 Sæpe spem fallit præeuntis Euros
Bellatoris equi fuga :
18 At Deus justos oculo irretorto
Semper respicit et pios :
19 Mortis ut vertat jacula imminentis,
Diram et sævitiam famis.
20 Una spes nobis opis hinc, ab uno
Certum præsidium in malis.
21 Ille perfundet sibi dedicata
Dulci pectora gaudio ;
22 Ille fidentûm sibi spes precesque
Lætum ducet ad exitum.

PSAL. XXXIV.

1 SEU læta sors me foverit, seu tristior
Vexârit, omni tempore
Laudabo Dominum ; semper illius meum
Os personabit laudibus.
2 Mihi hæc voluptas, hoc erit solatium,
Mihi hoc levamen in malis :
Meoque turba tristis exemplo suas
Solabitur molestias.
3 Unà, agite, cuncti prosequamur laudibus
Nomenque numenque illius.
4 Ille in periclis me vocantem exaudiit,
Statimque reppulit metum.
5 Qui cuncta ad illum consilia referunt sua,
Læto his nitentes gaudio
Vultus renident, nec repulsæ infamia
Robore confundet genas.
6 En, pauper iste quum vocaret, omnibus
Hunc eruit periculis.
7 Dominum timentûm castra munit Angelus

Demissus ad custodiam ;
Et imminentes arcet hostes, et pios
A vi tuetur impiâ.
8 Facite periclum, jam scietis quàm Dei
Immensa sit benignitas ;
Quàm sint beati, spes in illo qui suas
Omnes opesque collocant.
9 Gens sancta Dominum colite ; nil deerit Deum
Fideliter colentibus.
10 Violenta feritas sentiat famen : bonis
Cuncta affluenter suppetent.
11 Adeste filii, audite, vobis numinis
Verum timorem et indicem.
12 Quicunque curas liberam et longam cupis
Vitam beatus ducere ;
13 Linguæ refræna virus, os nefariâ
A fraude purum contine ;
14 Capesse recta, curva vita, dilige
Tranquilla pacis otia.
15 Deus innocentes adspicitque, et commodat
Attentes aures ad preces :
16 Torvo scelestos intuetur lumine,
Et nomen etiam obliterat.
17 Justum invocantem Dominus audit, omnibus
Eum expedit periculis.
18 Quum spes labores deserit mortalium,
Afflicta quum molestiis
Succumbit oneri mens, Deus præsens adest,
Malasque curas diluit.
19 Justis labores suggerit semper piis
Iniqua sors conatibus :
Sed, qui bonorum semper est custos, Deus
Sortis retundit spicula ;
20, 21 Et ossa servat ne terantur. Impios
Ulciscitur scelus suum ;

Et quisquis hostis est piorum, cum domo
A stirpe cæsus interit.
22 Animas tuetur se colentium Deus,
Nec rem domumque deserit.

PSAL. XXXV.

1 RERUM sancte opifex ades,
Et patrocinio protege me tuo;
Et retro refer in meos
Hostes perniciem quam mihi comparant.
2 Scutum cum jaculis cape;
3 Ensem stringe; meis hostibus obviam
Prodi: dic animæ meæ,
Secura auxilio nil metuas meo.
4 In vultus pudor hostium
Et turpis subeat dedecoris rubor;
Fœdam corripiant fugam,
Cæcas insidias qui mihi præparant.
5 Ut sævus boreas levem
Raptat præcipiti turbine pulverem;
Sic illos trepidâ fugâ
Vindex præcipites urgeat Angelus.
6 Sit cœno via lubrica,
Et cœlum tenebris lurida nox tegat;
Et formidine pallidâ
Vindex præcipites comprimat Angelus.
7 Nam me fraude malâ suis
Conati immeritum prendere cassibus,
Et cæcam innocuo scrobem
8 Effodêre: suis cassibus hæreant,
Et factam exitium in meum
Cæci et præcipites in foveam ruant.
9 Perfusa interea mihi
Dulci lætitiâ pectora gestient;
Mens secura periculi.

Auctorem Dominum lætitiæ colet:
10 Et sensus animi indices
Clamabunt, Domino quis similis Deo,
Qui fastûs gravis improbâ
Defendet tenues a violentiâ,
Vexantemque opes indigos
Frangit sævitiam vindice dexterâ?
11 Conjurata calumnia
In me criminibus sævit atrocibus;
Ignotum scelus in meam
12 Fingunt perniciem: quæ bene feceram,
Compensant odiis malis,
Et vitæ invigilant exitio meæ.
13 Illos tabificæ luis
Ægris visceribus quum dolor ureret,
Squalens veste ego lugubri,
Jejunâque fame pallidus et siti,
Et prostratus humi, Deum
Lenibam lacrymis et prece supplice.
14 Sic sincerus amici amor
Sub cari interitum luget amiculi;
Sic fratrem gemit unicum
Frater; sic pietas anxia filii
Maternum ad tumulum dolet.
15 Me fortuna gravi si tetigit manu,
Concursant, mala gaudia
Inter se celebrant; fæx populi coit;
Incauto invidiam creant:
16 Proscinduntque avidâ me petulantiâ
Scurræ cum balatronibus;
Dentem dente acuunt, et rabiem vomunt;
17 Quem finem patientiæ
Tam lentæ statues, O Pater optime?
Arce hoc ludibrium, neque
Desertum rabidis trade leonibus:

18 Acceptum ut referam tibi
Quod vivo, et video lumen amabile;
Et cœtu in celebri canam
Te, pronum auxilium ferre vocantibus.
19 Fac ne spes alat improbas
Semper turba meis læta molestiis;
Neu nutu ac oculis notet,
Exsultetque meis hostis atrox malis:
20 Qui sermonibus asperis
Insultat, trucibusque insidiis petit
Pacatum malè callidus,
Incautum ut tacitis illaqueet dolis.
21 Non diducere desinunt
Rictum risu: Oculis, euge, oculis diem
Lætum vidimus, inquiunt.
22 O qui luminibus cuncta tuentibus
Terras respicis, hæc vides?
Ergo sepositâ protege me morâ.
23 Jam tandem evigila, et manu
Ultrice indomitam frange superbiam;
24 Justo et supplicio preme
Vindex juste malos; neu sine de meo
Luctu lætitiam ferant:
25 Neu secum tacito pectore murmurent,
Evax, recte habet; omnia
Supra vota cadunt; vicimus, en jacet.
26 Fœdâ ignominiâ luant
Stultam lætitiam; dedecoris comes
Infamis pudor eluat
Importuna meis gaudia de malis.
27 At cordi quibus æquitas
Est nostra, ac animis nil sibi conscius,
Vitam tristitiâ procul
Lætam semper agant; ac Dominum ferant
Cœli ad sidera laudibus,

Qui curis famulos liberat anxiis.
28 Semper justitiam mea,
Custos sancte hominum, lingua canet tuam,
Et præconia, dum mihi
Impellet calidus pectora spiritus.

PSAL. XXXVI.

1 Ut exta flammis mille sacrificis cremes,
Oscula des saxis, ingeminesque preces,
Arasque donis largus accumules tuis,
Non facies tamen ut te rear esse pium:
Scelera reclamant, et negant te credere,
Consilio mundum qui regat, esse Deum.
2 Utcunque coram blandiare, non tamen
Impietas tacito pectore clausa latet:
Erumpit ignis instar, ac tui trahit
Secum odium, atque odii perniciem comitem.
3 Quodcunque loqueris fraude tinctum est; respuis
Auribus ingratis qui potiora monent.
4 Scelus nefandum nocte totâ cogitas:
Recta fugis; semper deteriora foves.
5 O magne Rector orbis, indulgentiæ
Munera terra, fretum sentit, et astra, tuæ.
Quæcunque cœlum amplectitur, parentia
Legibus orta vigent, lapsa caduntque tuis.
6 Modus æquitatis, et tuæ sapientiæ,
Cunctaque quæ fecit, cunctaque facta regit,
Longè nivosis montium fastigiis
Altior est, vasti gurgitibusque freti.
Humana gens hic haurit auram et spiritum;
Nec pecudes curam præteriêre tuam.
7 Hinc cuncta vitæ suppetunt nobis bona,
Dum mens corporeo carcere vincta latet:
Fœtus sub alis volucris ut tegit suis,
Præsidii fugimus spe mala cuncta tui.

8 At exsul animus, morte liber, patrium
Quum repetet limen sidereamque domum ;
Illinc egestas et dolores exulant ;
Nemo feret votis non potiora suis :
Passim voluptas, pura passim gaudia ;
Delicias largo flumine rivus agit.
9 Illic perenni vita fonte profluit,
Vita gravis fati non resecanda manu.
Illinc fatiscent mentium caligines,
Quæ modò sub tenebris pectora nostra premunt ;
Vultuque radius purus effusus tuo,
Lumine nos puræ cognitionis alet.
10 Benignitatis interim tuæ bonis,
Qui te cognoscunt et tua facta, fove ;
Qui mente purâ veritatem diligunt,
Justitiæ facias commoda ferre tuæ.
11 Me nec feroci calcet arrogans pede,
Exigat aut tectis impia turba meis.
12 Qui scelere gaudent, scelere sic ruant suo,
Perpetuò ut lapsos justa ruina premat.

PSAL. XXXVII.

1 NE livor urat æmulus
Te, si beatos videris
Pravos, nec Euris iis opes
Fugaciores invide.
2 Nam sic facessit illico
Umbratilis felicitas,
Marcent comis arentibus
Ut falce secta gramina.
3 At tu Dei fiduciâ
Incumbe rectis artibus :
Diuque terram ut incolas
Donabit, ac te nutriet.
4 In hoc sit oblectatio,

In hoc voluptas unica :
Is te fovebit jugiter,
Votique reddet compotem.
5 Committe vitam, rem, decus,
Illius uni arbitrio :
Animi tibi ex sententiâ
Confecta reddet omnia.
6 Illustris auroræ ut jubar
Tua faciet ut sit æquitas :
Ut luce virtus sit tua
Meridianâ clarior.
7 Perfer modestè quod tulit
Fortuna læva ; neu tumens
Irâ impiorum prosperas
Res cerne torvo lumine.
8 Compesce bilem, noxia
Facessat indignatio :
Ne fors nefarium ad scelus
Impellat æmulatio.
9 Eliminantur impii
Fumo levi velociùs :
Teras modestus incolet,
Serisque linquet posteris.
10 Morare paullum, et impium
Nusquam videbis : adspice
Ædes, superbi vix heri
Agnoveris vestigium.
11 Modesta bonitas otio
Lætam senectam transiget,
Et incolenda hæredibus
Paterna linquet prædia.
12 Clam rete nectit impius,
Bonisque concinnat dolos :
Et dente frendens livido,
Dolore et irâ ringitur.

13 Hæc cernit ex alto Deus,
Minasque ridet irritas :
Quippe imminentem vertici
Cladem scelesto prospicit.
14 Ensemque stringet improbus,
Arcumque tendet, pauperes
Ut perdat, ac innoxios
Figat sagittis impiis :
15 Districtus ensis in sui
Domini redibit viscera ;
Frangetur arcus lethifer,
Et frustra acuta spicula.
16 Præstat supellex sobria,
Rectèque parta recula,
Quam rapta per vim divitum
Fastidiosa copia.
17 Malè parta justus arbiter
Disperget, et potentiam
Franget scelesti : dexterâ
Justum suâ tuebitur.
18 Innoxios fovet Deus,
Ac rem tuetur : providet
Longæva ut usque in sæcula
Sit sempiterna hæreditas.
19 Seu pestis atra, seu furor
Turbabit orbem bellicus ;
Nil deerit usque innoxio,
Famem nec ægram sentiet.
20 Sic hostis impius Dei
Perit repentè funditùs,
Adeps opimæ ut victimæ
Vanescit in fumos leves.
21 Nil donat, usque et fœnerat
Injustus : at justo suâ
De sorte superat paupere

Quod donet indigentibus.
22 Justorum amici prædia
Linquent suæ propagini:
At hostium radicitùs
Semen peribit erutum.
23 Amatque justum, et dirigit
Ejus Deus vestigia;
24 Dextrâ ruentem sustinet,
Lapsumque dextrâ sublevat.
25 Puer fui, nunc sum senex,
Ope destitutum nec pium
Videte memini, nec stipem
Ejus petentes liberos.
26 Justus misertus pauperum
Dat usque et usque mutuum:
Seræ tamen propagini
Non larga deest opulentia.
27 Vita scelus nefarium,
Sectare recta: dum diem
Sol fundet aureum, tui
Terras nepotes incolent.
28 Deus æquitatem diligit,
Bonos nec unquam deserit:
At interibit funditùs
A stirpe semen impii.
29 Justus beata jugera
Agri tenebit, et colet
Cum prole, donec ultimus
Instabit orbi terminus.
30 Sermo sapiens et æquitus
In ore semper est bonis:
31 In corde scripta lex Dei,
Ne pes labet, gressum regit.
32 Observat impius pium,
33 Ut perdat: ast illum Deus

Custodit, ante judicem
Tuetur a calumniâ.
34 Spem colloca in Deo, Dei
Sectare leges: et dabit
Dives potensque ut hostium
Cernas superstes exitum.
35 Vidi potentes impios,
Gravique fastu turgidos,
Virescere instar laureæ
Amœna propter flumina.
36 Specto repentè, en lubricæ
Imago nusquam gloriæ:
Nusquam manent vestigia
Cunctis gravis potentiæ.
37 Justi intuere et integri
Vitæ statumque et ordinem,
Videbis alto in otio
Lætam senectam degere.
38 At prompta semper lædere
Prorsum interibit factio:
Vitamque claudet terminus
Dignus patratis nequitèr.
39 Justus salutis collocat
Omnem in Deo fiduciam;
Qui fulcit æquos robore,
Adversa cum sors intonat.
40 Dominus petenti fert opem,
Et in periclis liberat
Ab impiis, qui se et suam
Illi salutem credidit.

PSAL. XXXVIII.

1 NE me furoris æstuante incendio,
Servator orbis, argue;
Neu promerentem quamlibet pœnas graves

Pergas per iram plectere.
2 Hærent medullis penitùs infixæ meis
Tuæ sagittæ dexteræ.
Iræ tuæ hinc me, et inde mentis consciæ
Sic vis paventem perculit,
3 Ut nulla plagis saucii pars corporis
Non langueat lethalibus;
Ossa ut solutis artuum compagibus
Sceleris venenum attraxerint;
4 Sceleris, profundo quod meum seu gurgite
Caput resorbens obruit;
Quod in alta rursus me renitentem, velut
Immane saxum degravat.
5 Veteris cicatrix vulneris recruduit,
Vomitque tabem luridam
6 Afflictus, humilis, ultimis premor malis,
Luctu situque squalidus:
7 Clausumque cæcis fervet in præcordiis
Ulcus, nec ulla corporis
8 Expers doloris pars vacat. Sic debilis
Et fractus usque et usque sum,
Malis ut impar voce lamentabili
Cor ejuletque et rugiat.
9 Dominator orbis, vota nec animi mei,
Nec te latent suspiria.
10 Pavens tremensque turbidum cor palpitat;
Defecta membra viribus
Torpore marcent languido; noctem trahens
Caligat acies luminum.
11 Vicini, amici, et sanguinis communio
Quos propior admôrat mihi,
Procul abstitêre, fœditatem vulnerum
Vix sustinentes cernere.
12 At promta semper in meum exitium manus,
Molita vim nefariam,

Dolosa tendit continenter retia,
Fraudesque versat impias.
13, 14 Ceu mutus ore, surdus aure, ego interim
Obtorpui silentio,
Elinguis instar et stupentis, crimina
Qui nesciat refellere
15 In te repôsta est spes mea: O rerum potens
Rector benignus annue:
16 Ne risus hosti sim superbo qui meis
Insultat insolens malis;
Qui, si vacillent lubrico lapsu pedes,
Læto triumphat gaudio.
17 Ad perferenda sum paratus verbera;
Vibice semper area
Cruenta turget exarati corporis
Sulcis flagrorum grandibus.
18 Merui scelestus fateor, heu merui; nocens
Do jure pœnas debitas:
19 Sed invalescit hostis atrox interim,
Viresque sumit factio;
Vivunt, vigentque, et immerentem injuriâ
20 Me prosequuntur: pro bono
Malum rependunt; fugitèr calumnias,
Quia recta sector, ingerunt.
21 Tu ne recede longiùs, neu deseras
Periculis in ultimis:
22 Accurre; dextram da salutarem, meæ
Salutis auctor unice.

PSAL. XXXIX.

1 Quum sævus hostis me meo lætus malo
Lacesseret conviciis,
Mecum ips verbis abstinere ab asperis
Et jurgiis decreveram.
2 Linguæ obseravi claustra fræno, pertinax

Obmutui silentio;
Ac, temerè ne quid os mali profunderet,
Verbis bonis clausi exitum.
3 At, ignis instar, vetitus egredi dolor,
Exarsit intus acriùs.
Tandem obstinatæ fræna pertinaciæ
Perfregit ira, ac talibus
4 Dominum rogavi: Mihi meæ vitæ modum
Qui sit futuris indica:
Quando evolabo liber hoc molestiæ
Fastidioso e carcere?
5 Tu clausa nullo secla degis termino,
In te beatus ac potens:
At nos quod ævi vivimus pæne est nihil,
Ac pæne brevius quam nihil;
6 Umbræ fugacis instar, atque imaginis
Quam reddit æquor vitreum:
Idque ipsum inani in vanitate, atque anxiis
Ægrescit in laboribus.
Animum libido torquet, inflat gaudium,
Spes tollit, ac timor premit.
Tumultuamur temerè; congerimus bona
Incognitis hæredibus.
7 Quò me ergo vertam? quis laboranti feret
Opem? quis eximet malis?
8 Spes omnis in te: miseriæ fontem meæ,
Peccata tolle noxia;
Neve esse stultis me sinas et improbis
Despectui et ludibrio.
9 Hostis protervi lingua me quum turpidus
Proscinderet conviciis;
Obmutui, iræ vindices pœnas tuæ
Has esse gnarus scilicet.
10 Rector parensque gentis humanæ, tua
Paulisper aufer verbera:

Viresque linquunt, vita nec semper novis
Plagis ferendis sufficit.
11 Te persequente scelera pœnis, illico
Vigor decorque defluit,
Tineis peresæ more vestis. O homo
Caduca res et futilis!
12 Parens benigne precibus aurem da meis:
Neu verba sperne supplicis;
Neu lacrimanti averte vultus hospiti:
Namque hospes hanc terram colo;
Nec ego, parentes nec mei certum locum
Habemus hîc; sed, in diem
Solliciti et horas, turbidas transegimus
Vitæ brevis molestias.
13 Igitur severam paullulum abstine manum,
Fessum ut resumam spiritum;
Mortis priusquam, reditus unde non patet,
Transmiserit me janua.

PSAL XL.

1 QUUM circumfremenret me timor et minæ,
Intentansque avidam mors fera dexteram,
Spes cœlestis opis, sera licèt, tamen
Lenibat trepidam sollicitudinem.
2 Advertit Dominus, meque voragine
Cœnosi implicitum gurgitis extulit:
Ac, saxi solidis imposito jugis,
Monstravit facilem qua graderer viam.
Afflavitque novo pectora spiritu,
Suffecitque suæ materiam novam
Laudis, quam canerem dulcè loquacibus
Nervis, ac numeris lenè sonantibus.
Hæc cernant rapidæ qui volentiæ
Fati, vel dubiis casibus imputant
Eventa; ac trepidi se Domini in fidem

Dent, qui stellifero regnat in æthere.
4 Felix qui stabili spe Dominum ac fide
Spectat, quem tumidæ pompa superbiæ
Non ad se illecebris ducit inanibus,
Fallacique boni ludit imagine.
5 In nos, sancte parens, quot vigilantiæ
Et quàm mira tuæ pignora suppetunt,
Quæ nec mens acie cernere languidâ
Possit, nec numero lingua retexere!
6 Aurem mî tacitè vellis, et admones
Quòd labem sceleris nec pretium levet,
Nec sanguis pecudis nil meritæ eluat,
Nec consumta focis expiet hostia.
7 Tum dixi, Venio, quod libet imperá;
Adsum, sancte parens, jussa capessere
Promtus, ceu tabulis scripta fidelibus
Edunt perpetui fata voluminis.
8 Huc mens, huc studium tendit, uti tuis
Conformem monitis quæ gero, quæ loquor,
Quæ mecum tacitus cogito: nam tua
Incisa est animo lex penitùs meo.
9 Famam justitiæ per populos tuæ
Latè præco fero: nec labiis meis
Nec linguæ requies, omnibus ut tua
Terris (ipse vides) nota sit æquitas.
10 Nec justum tacui te mala plectere,
Promissique tenacem, et miseris opis
Largum: me bonitas indice gentibus
Cunctis facta palam est, et tua veritas.
11 Defendant igitur me bonitas tua,
Promissique fides fallere nescia:
Obsessumque malis innumeris tuâ
Me, rerum genitor, protege dexterâ.
12 Me pœnæ, capitis quæ superent pilos,
Omni ex parte premunt, quas neque luminis

In promtu est acie nôsse : animus stupet,
Curarum innumeris obrutus æstibus.
13 At tu, mundi opifex sancte, salutifer
Adsis ; auxilium fer citò, et ultimis
Oppressum penitùs subtrahe me malis,
Ut pravi pudeat consilii improbos.
14 Turpem ignominiæ tristitiam ferant,
Tendunt exitio qui laqueos meo ;
Infamem referant consilii exitum,
Nostris qui capiunt lætitiam e malis.
15 Hunc fructum sceleris percipiant sui,
In fraudem ut recidant quam mihi struxerant :
Frustratus doleatque et rubeat, meas
Qui ridet lacrimas, et fruitur malis.
16 Qui credunt fidei se penitùs tuæ,
Illos auxilii spes recreet tui :
Ac semper Domini nomen amabile
Certent tergeminis tollere honoribus.
17 Exspes, pauper, inops sim licèt, at mihi
Custos rerum opifex pervigil excubat.
Vitæ O præsidium et certa salus meæ,
Adsis, neu trepidâ me crucia morâ.

PSAL. XLI.

1 BEATUS ille qui misertus pauperis,
Fert rebus in duris opem :
Nec arroganti despicit fastidio
Prostratum et oppressum malis.
Quem rere fractum, et penitùs abjectum, Deus
Attollet, et solabitur.
2 Curâ fideli Dominus illum muniet,
Et e periclis eruet ;
Interque vivos sospiti dabit frui
Vitæ beatæ commodis.
3 Artus cubili quum dolor prostraverit,

Opem feretque, et lectulum
Versabit ; omnem prorsus ægritudinem
In dulce vertet gaudium.
4 Quum me doloris vis acerbi affligeret,
Opem poposci te, Deus :
Animæ medere sauciæ, dixi, sui
Sceleris pudendo vulnere.
5 Dira imprecatur hostis, ac me devovet,
Lætus meis incommodis :
Quando interibit inquit, et cum corpore
Nox una nomen obruet ?
6 Si forte quis me visit horum, corporis
Animique morbis anxium,
Vultu dolorem fingit, ac suspiria
Læto trahit de pectore :
Foris profectus conditum in præcordiis
Repente virus evomit.
7 In me susurrat clanculùm atque obmurmurat
Scelesta conspiratio :
Clam machinantur sæva, in exitium meum
Consilia cuncta conferunt ;
8 Secumque jactant Missa certè cœlitùs
Nunc dira vis mali hunc ligat,
Prostratus hæret, lectulo affixus jacet,
Noctem trahens noviſſimam.
9 Quin et sodalis, et mihi mensâ et domo
Conjunctus, et cui maxime
Fidebam, ad hostes conferens sese meos,
In me ferox recalcitrat
19 At tu salutis auctor et custos meæ,
Benignus in me respice :
Manum jacenti da salutarem, hostibus
Parem ut rependam gratiam.
11 Tui favoris pignus id certissimum
Erit mihi, et constantiæ

In me tuendo, quod malis lætus meis
Hostis ferox non gestiat.
12 Vires recepit corpus, innocentiam
Servavit animus, dexteram
Te porrigente, qui receperas tuam
Semper tuendum me in fidem.
13 Agnoscat orbis unicum et colat Deum,
Quem gens honorat Isaci ;
Unumque laudet, temporum donec vices
Luces et umbræ divident.

PSALMORUM

LIBER SECUNDUS.

PSAL. XLII.

1 NON cervus fluvios sic avet algidos,
(Cervus turba canum quem premit) ut tui
Cor desiderio carpitur anxio,
Rerum conditor optime.
2 Huc me raptat amor dulcis, et impotens
Ardor ferre moras. O niveum diem
Qui templo reducem me statuet tuo !
O lucis jubar aureum !
3 Jejunus lacrimis pro dape se dolor
Pascit, turba meis obvia dum malis
Illudens rogat, Heus iste tuus Deus
Cur nunc deserit exsulem ?
4 At rursus bonitas quum subiit tua,
Et menti auxilii certa fides tui
Illuxit trepidæ, temporis illius
Me consolor imagine :

Festis quum populus me reducem choris,
Faustisque excipiet vocibus, et Dei,
Pompâ cum celebri, me comitabitur
Augusta ad penetralia.
5 Cur me sollicitis teque doloribus,
Mens ægra, exanimas? pone metum, ac Deo
Te da; quo patriæ vindice redditus,
Grates sospes adhuc agam.
6 Hæc mentem recreat spes, licèt aviis
Jordanis lateam saltibus, Hermonis
Exul dura licèt saxa perambulam,
Solis hospita belluis.
7 Quamvis agminibus me mala densiùs
Omni ex parte premant, quam super horridos
Montes grando sonat, quam mare verberat
Raucis littora fluctibus:
8 Tu me si placido lumine videris
Cedent tristitiæ nubila; tetricas
Mœroris tenebras discutiet mihi
Lucis dulce jubar tuæ.
Laudes interea non mihi nox tuas,
9 Non curæ impedient: O columen meum,
Dicam, et certa salus, ludibrium feris
Cur me deseris hostibus?
10 Dirumpor, tacitis æstuat ignibus
Pectus, turba meis impia dum malis
Insultans rogat, Heus, iste tuus Deus
Cur nunc deserit exsulem?
Cur me sollicitis teque doloribus,
11 Mens ægra, exanimas? pone metum, ac Deo
Te da; quo patriæ vindice redditus,
Grates lætus adhuc agam.

PSAL. XLIII.

1 VINDEX esto mihi Deus,
Et patrocinio protege me tuo,
Oppressum scelere impio ;
Et fraudum laqueos frange nefarios.
2 Vitæ O præsidium meæ,
Cur me presidio destituis tuo ?
Cur luctu vagor obsitus,
Dum sævæ furias vito tyrannidis ?
3 Profer lumen opis tuæ ;
Montem pande viam quæ ferat ad tuum :
Montem, quam propriè domum
Majestate tui numinis incolis.
4 Atque aram adveniam ad tuam,
Ac te, lætitiæ materiam meæ ;
Et gratâ citharâ tibi
Grates lætus agam, conditor optime.
5 Cur mœres, anime anxie,
Ac me sollicito pectore maceras ?
Omnem pone metum, ac Deo
Curam crede tui, quem super æthera
Cantu sospes adhuc feram,
Quum salvus patriæ reddar amabili.

PSALM. XLIV.

1 VETUSTA ad aures fama nostras attulit,
Serisque patres posteris
Stupenda facta tradidere à te, Deus,
Patrata priscis seculis :
2 Eliminatis quum profanis gentibus,
Et incolis prioribus,
Eorum labore fructibusque perfrui
Nostris dedisti patribus.
2 Certè nec armis lucidis, nec viribus
Debemus has victorias

Sed nos favoris aura mollis, et tua
Protexit indulgentia.
4 Ergo, salutis auctor unice, O Deus,
Ades piis salutifer.
5 Te dante vires, hostium ferociam
Tam facilè profligabimus,
Taurus minaci quam jacit cornu pilas,
Stipulæve fasces aridæ :
Superba Regum colla crasso in pulvere
Prostrata conculcabimus.
6 Non arcus istam lethifer fiduciam,
Non mucro sævus ingerit :
7 Tu nos ab hoste subtrahes, sternes solo
Infensa nobis agmina.
8 Non ergo semper jure te cantabimus
Nostræ salutis vindicem?
Ac donec orbis astra volvet ignea,
Te prosequemur laudibus?
9 At nunc relictos objicis ferocium
Injuriæ nos hostium ;
Nec prodis ante nostra ductor agmina,
Qualis solebas antea.
10 Hosti imminenti terga cogis vertere,
Prædæque das prementibus.
11 Pecus ac macello destinata, exponimur
Cædentium libidini ;
Omnesque terras barbararum gentium
Errore complemus vago.
12 Venum dedisti nos palam, nec auctio
Te ditiorem reddidit.
13 Vicinia nostris oppida insultant malis,
14 Cladesque rident : fabula
Sumus profanis nationibus, caput
Motant, labella exporrigunt.
15 Oculis oberrat usque contumelia,

Pudorque vultus inficit :
16 Dum voce acerbâ injurias exasperat,
Minasque torvas adjicit
17 Hostis protervus. Obruti tot cladibus,
Tot undequàque instantibus ;
Tamen nec unquam est animus oblitus tui,
Tecumque pacti fœderis :
18 Sese nec ullis territus periculis
Avertit aut flexit viâ
19 Rectâ pes : etsi penitus abjecti interim
Abs te ; licèt draconibus
Immitioris gentis addicti jugo,
Feramus umbram ergastuli ;
Et servitutem lugeamus, et necem
Vitæ precemur tædio.
20 Iniqua meritis si tuis oblivia
Offuderint se mentibus
Nostris, manusve supplices protendimus
Diis impiarum gentium ;
21 Id te lateret, abditas qui pectoris
Prorsus latebras inspicis ?
22 Te propter, odio cæteris populis sumus,
Et instar ovium cædimur :
In te, favoris pendimus pœnas ; tui
Amoris odia nos premunt.
23 Exsurge, similem somnolentiæ moram,
Salutis auctor, corripe.
24 Cur ora condis, immemorque negligis
Tuos malis in ultimis ?
25 Afflictus animus, et malis præsentibus
Lassus, futuris anxius,
Succumbit oneri : strata tabescunt humi
Defecta membra viribus.
26 Exsurge genitor, et vigore corporis
Animique cassos sublevа :

Clemens bonusque nos ab hostis impii
Immanitate libera.

PSAL. XLV.

1 COR micat, exsultant trepidis præcordia fibris,
Eructantque novum gravido de pectore carmen:
Certat lingua animum fando, manus æmula linguam
Scribendo exæquare, meo nova carmina Regi
2 Dum cano: Regi, hominum cui nemo è semine cre-
Audeat eximiæ contendere munere formæ: [tus
Quem decorat lepor, et roseis affusa labellis
Gratia; cui rerum cœli indulgentia spondet
Hunc fore perpetuum longæva in secla tenorem
3 Ergo, armis invicte heros, age, fortibus apta
Ensem humeris: ensem, per quem te gloria cœlo
Æquat; et adversum fidens fer pectus in hostem
4 Fræna tibi currûs verum moderetur et æquum,
Et quæ præcipitem clementia temperat iram.
His ducibus tibi surget honos, tua dextera factis
Clara per ignotas fundet miracula terras:
5 Cordaque vulnificis figens inimica sagittis,
Sponte tibi coges validas procumbere gentes.
6 Nec maris aut terræ spatium, nec terminus ævi
Finiet imperium, sceptri moderamine justi
Quod regis, et leges mollis clementer acerbas.
7 Te super æquævos omnes regnator olympi
Diligit, et læto vultum exhilaravit olivo.
8 Unde tui mulcent populi nova gaudia mentes,
Pallia quum loculis tibi depromuntur eburnis,
Et myrrhæ passim lacrimæ, stactæque süavis
Halitus, et molles casiæ funduntur odores.
9 Ancillæ apparent genus alto è sanguine Regum
Inter honoratas promtæ ad tua jussa ministras.
At Regina thori consors tibi dextrâ adhæret,
Auro picta sinus, auro radiata capillos,

Misit ab Eois Ophyre quod flava caminis.
o Tuque adeo Regina audi, et rem pectore conde;
Nec mea dicta nega placidas demittere in aures:
Jam nunc et patriam et patrem obliviscere, jam nunc
Ex animo caros penitus depone propinquos: [gem;
1 Unum oculis specta, unum animo complectere Re-
Regem oculis animoque, tuo qui pendet ab ore,
Unius et pulchris defixus vultibus hæret. [ille
Hunc dominum agnosce, et supplex venerare; nec
2 Officio studioque tibi concedet: et illa
Undarum regina Tyrus te murice et auro
Accumulans colet: et vicina per oppida latè
Procumbent tibi suppliciter gazisque potentes,
Aut opibus clari: meritumque feretis honorem
3 Hunc populi. Pharii proles generosa tyranni
Tota decens, tota est gemmisque insignis et auro;
Et facies cultum illustrat, facieque decorâ
4 Pulchrior est animus. Tibi, Rex, en ducitur uxor,
Dives opum, dives pictai vestis et auri,
Virginibus comitata suis, de stirpe propinquâ;
15 Virginibus, quas pompa frequens clamore secundo
Insequitur, plausuque fremens lætæque choreæ
Cantibus augustam lætas deducet ad aulam.
6 Neu desiderio nimiùm tangare tuorum,
Virgo, tibi dulcem patrisque et matris amorem
Leniet adnascens sobolis generosa propago:
Quos regere imperio terras, totumque per orbem
Adspicies populos sceptris frænare superbos.
17 Nec tu carminibus, Regina, tacebere nostris:
Quàque patet tellus liquido circumsona ponto,
Posteritas te sera canet: dumque aurea volvet
Astra polus, memori semper celebrabere famâ.

PSAL. XLVI.

1 Quum muniat nos præsidio suo,
Virtute firmet, cum gravis intonat
Procella, fortunæ periclis
Eripiat dominator orbis,
2 Nullam expavemus vim: quatiat licèt
Orbem tumultus, terraque sedibus
Convulsa, montium ruinis
Arctet aquas pelagi frementis:
3 Insana quamvis æquora sæviant,
Et vorticoso gurgite torqueant
Spumamque limumque, et procellis
Terrificis scopulos flagellent.
4 Nam civitatem, cui Deus unicè
Indulget, aris et propriam suis
Dicavit, algenti pererrans
Lympha fugax hilarat liquore.
5 Occulta ne vis, aut timor hosticus
Urbis quietem sollicitet, Deus,
Gentis suæ intentus saluti,
Prævenit auxiliis pericla.
6 Gentes tumultus concitet impias,
Et regna belli concutiat furor,
Flammis fremat cœlum coruscis,
Terrificet labefacta tellus:
7 Hac et duelli, pacis et arbiter
Stat, præliorum qui regit exitus,
Munimen, et nostræ salutis
Præsidium, Deus Abrahami.
8 Venite, adeste, et cernite non prius
Audita, mira, incognita, quæ Deus
Patravit in terris, ab ortu
Solis ad Hesperium cubile.
9 Funesta belli incendia sustulit,
Fregit cruentæ spicula lanceæ,

Contrivit arcus, et volucres
In cinerem minuit quadrigas.
10 Sedate motus mentis, ait Deus,
Measque vires noscite, quem colet
Quocunque sub cœlo repôstas
Gens hominum colit orbis oras,
11 Hac et duelli, pacis et arbiter
Stat, præliorum qui regit exitus,
Munimen, et nostræ salutis
Præsidium, Deus Abrahami.

PSAL. XLVII.

1 TELLURIS omnes incolæ
Deo canoros edite
Plausus, canoris pangite
Læti Deum præconiis :
2 Deum verendum et arduum,
Malisque formidabilem,
Qui regna fastu turgida
Frænat potenti dexterâ :
3 Qui bellicosa compulit
Parere nobis oppida ;
Nostrumque gentes inclytas
Armis coegit sub jugum :
4 Hæreditatem qui suam
Nobis colendam credidit ;
Unde Isaci nepotibus
Æterna fulget gloria.
5 En templa scandit prævio
Lætum canente classico ;
En scandit auctor omnium
Vulgi secundis plausibus.
6 Cantate læta carmina
Deo, canora carmina
Cantate ; Regi psallite

Jucunda vestro carmina:

7 Qui sceptra rerum temperat,
Ac regna terræ dividit,
Docti modorum dulcibus
Hunc ferte in astra cantibus:

8 Qui dirigit mortalium
Res, et salubri vinculo
Legum coërcet, lucidò
E siderum prætorio.

9 Ad hunc potentes gentium
Se contulere principes;
Ultroque colla sub jugum
Rerum dedere præsides.
Nostrum Deum diis cæteris
Sublimiorem agnoscite,
Cœlum, solumque, et sidera
Suo regentem numine.

PSAL. XLVIII.

1 RECTOR beate cœlitum, cui nil viget
Simile aut secundum; cœlitum
Beate rector, sancta jure te Sion
In astra tollit laudibus:

2 Sion opacam versa ad arcton, regia
Formosa Regis optimi:
Sion voluptas gentium, uberis soli
Arvis beatis accubans.

3 Sensere Domini vindicis potentiam
Solymæ superba mœnia:

4 Sensere numen, quum feroces viribus
Coïere Reges, copiis
Castrisque junctis, servitutem civibus
Tuis minati et vincula.

5 Perstrinxit oculos intuentium stupor,
Et horror artus perculit:

6 Quales tremores querulus excitat dolor
Vexante partu fœminas :
7 Pavorque trepidâ sparsit attonitos fugâ,
Euri procella ut æquora
Excita ab imis penitus evertens vadis,
Trepidas carinas dissipat.
8 Hæc facta priscis rettulere seculis
Parvis parentes liberis :
Hæc nos in urbe vidimus Dei, ratis
Qui frænat orbem legibus ;
Hæc urbe in illâ vidimus, cui pervigil
Deus ipse custos excubat.
9 O sancte rerum genitor, in rebus malis
Tuam advocamus dexteram ;
Tuas ad aras supplices advolvimur.
10 O rector orbis optime,
Tua laus per oras ultimas mundi, et tuæ
Imago fulget gloriæ
11 Et æquitatis. Te scelestos verbere
Plectente justo, gestient
Colles Sionis : nec feret tacitum suum
Judæ propago gaudium.
12 Ite, et Sionem obambulate, mœnia
Spectate, turres arduas
13 Numerate, fossam et aggerem intuemini,
Molesque celsas ædium.
Narrate natis, posterorum ut audiant
Et obstupescant secula ;
Solumque noscant et colant nostrum Deum,
Ortûsque finisque inscium :
14 Qui sempiternus sempiternâ nos ope
A fraude vique proteget.

PSAL. XLIX.

1 AUDITE gentes, ortus et occidens
Advertite aures, et medio dies
Quos torret axe, et qui vitreum solum
Ponti nivali finditis orbitâ.
2 Audite, sive ignotus, et infimâ
De plebe pauper, sive opibus potens,
Multâque fulges plebe clientium,
Aurique gazis ditibus incubas.
3 Fontes recludam jam sapientiæ,
Plenoque promam pectoris e penu
4 Prudentiam : jam lingua recondita
Oracla gestit carmine pandere.
5 Cur congerendis me cruciem bonis,
Famemque et acrem pauperiem timens,
Ut vita curis anxia tristibus
Me tristiorem trudat ad exitum ?
6 Gemmis et auro et murice divites
Superbientes adspice, qui sibi
Gaudent beato plaudere somnio,
Tutosque fluxis credere se bonis.
7 Germanus auro non redimet suum
De morte fratrem ; nec pretio Deum
Donisve flectet fata retexere,
Ut membra liquit frigida spiritus.
8, 9 Sed nec perennes interitûs moras
Dives pacisci, nec potis est putres
Ne solvat artus tempus edax : vetat
Id lege durâ fixa necessitas.
10 Mors æqua stultis et sapientibus
Intentat arcum : par manet exitus
Vitæ hos et illos : occupat improbis
Ignotus hæres parta laboribus.
11 Villæ superbæ delicias breves,
Luxuque structas regifico domos

Linquunt; sepulchrique irremeabilis
Tenebricosis sub latebris jacent.
12 Quid fama duris parta laboribus
Prodest? inanis quin tituli decus?
Quid aura blandæ laudis, et ambitus
Nomen futuris prodere seculis?
Quum vani honoris ver breve floruit,
Lethale spirans mortis hiems, viros
Et bruta raptans interitu pari,
Oblivionis nube pari premit.
13 Hæc stulti ferunt; hanc malè providos
Ducet nepotes error in orbitam:
14 Quos mors sepulchri sub scrobe conditos
Depascet, imbelles ut oves lupus.
Æterna cœli temperies pios
Manes fovebit lucis in aureæ
Splendore: qualis manè fluit nitor
Per prata vernis picta coloribus.
Stultis senectus robora deteret,
Pro sumtuosis bustum erit ædibus:
15 At me benignus de barathri cavo
Specu remissum suscipiet Deus.
16 Nec te cupido sauciet æmula,
Stuporve, si quem videris impiâ
De plebe fluxis conspicuum bonis,
Clarumve multâ fulgere gloriâ.
17 Quum dexteram mors illacrymabilis
Injecit, ex tam divite copiâ
Secum sub umbras nil feret; et comes
Infida bustum gloria deseret.
18 Dum commeantis pectora spiritûs
Haustu calescunt, perfruitur bonis,
Seseque curat molliter, et monet
Omnes eundem pergere tramitem.
19 At quum parentes cesserit ad suos,

Longùm dolebit stultitiam brevem,
Ad regna tractûs lucis egentia,
Quæ semper horror nubilus obsidet.
Rectrix honoris ni sapientia
Accesserit, brutis homo bestiis,
Nil interest ; quos vita facit pares,
Exspectat æquè inglorius exitus.

PSAL. L.

1 Qui frænat æquis legibus arbiter
Superba regum colla minacium,
Vocabit in jus orbem ab ortu
Solis ad Hesperium cubile.
2 Vultu verendo tum sacer, arduâ
Pulchræ Sionis de speculâ loquens
Ad gentis humanæ coactum
Concilium Deus ora solvet.
3 Non facta semper, non sinet impia
Impunè grassari, veniet Deus ;
Flammæ vorax illum antecedet
Vis rapidis agitata ventis.
4 Testes vocabit, cum populo suo
Acturus, ignes, lumine conscio
Qui cuncta despectant ab alto, et
Omniparæ sola vasta terræ.
5 Adeste primùm gens mihi propria,
Gens sancta, dicet, cui super hostiis
Legem dedi ritè offerendis,
Perpetuum pepigique fœdus.
6 Hic æquitatem judicis igneus
Miratus æther, justitiam Dei
Annunciabit : nam sedebit,
Ne dubita, Deus ipse judex.
7 Audi Abrahami progenies boni,
Peculiaris gens mihi : te voco,

Testem benignitatis in te
Perpetuæ, et soliti favoris.
8 Non arguam te, quod mihi victimæ
Cruore raró altaria sparseris,
Aut parcus armenti cremâris
Rara sacris holocausta flammis.
9 Non taurum egens te de stabulis peto,
10 Hircumve caulis: omne pecus meum est,
Quod montium anfractus pererrat,
Quod nemorum tegitur latebris.
11 Nec me volucris rupis in edito
Usquam recessu nidificans latet;
Non ulla picturato amictu
Ruris avis genialis hospes.
12 Quòd si esurirem, scilicet ut petam
A te necesse est, arbiter ætheris,
Terræ, fretique, et quicquid ingens
Orbis habet gremio triformi?
13 Taurine vescor carnibus, aut bibo
14 Hirci cruorem? pectore candido
Grates age, et quovis litabis
Ritè Deo sine cæde voto.
15 Tum deprehensus rebus in asperis
Securus implora: auxilium feram,
Grates ut acceptâ salute
Lætus agas, Dominumque laudes.
16 At impium sic alloquitur Deus;
Quâ fronte leges tu recitas meas?
Et ore sanctum impurus audes
Sacrilego memorare fœdus?
17 Tu legum habenis impatiens regi,
Et inſtitutis, moribus et bonis
Juratus hostis, voce laudas,
Tecum animo mea verba rides.
18 Cum fure furti conſilium cois,

Mœchis adulter te socium applicas ;
19 Ad probra projectus, dolosâ
Perniciem meditare linguâ.
20 Cum fratre juncti vincula sanguinis
Oris procacis non rabiem premunt :
Infamiâ germanum eodem
Dedecoras utero creatum.
21 Et arbitraris me similem tui,
Quòd perpetrata hæc dissimulaverim ?
Ne crede : tecum expostulabo,
Ante oculos tua facta ponam.
22 Considerate hæc vos, quibus excidit
De mente cæcâ mentio numinis :
Ne, quum prehendam, nemo sit qui
De manibus mihi prensa tollat.
23 Si victimam vis magnificam mihi
Mactare, laudes canta, age gratias :
Hæc itur ad certam salutem,
Hæc superos via pandit axes.

PSAL. LI.

1 O SALUS rerum, lacrymis precantûm
Mollibus flecti facilis, rogantem
Lenis exaudi, scelerumque tetras
Ablue sordes.
2 Usque peccati lave et usque labem,
Dum repurgatum maculis pudendis
Puriùs corpus niteat recocto
Ignibus auro.
3 Nam meam agnosco, (pudet heu pigetque),
Ah miser labem : vitiique fœda
Mentis obversans oculis imago
Semper oberrat.
4 Unus arcani es mihi testis ; unus
Arbiter verax, temerario ausu

Improbas linguas tua judicantûm
Facta refutas.
5 Quippe jam primo scelus usque ab ortu
Hæret, infectas vitians medullas:
Deque conceptu genetricis hausi
Semina labis.
6 At tibi cordi est sine fraudi veri
Simplicis candor, fideique certæ
Puritas, nullo labefacta duri
Turbinis ictu.
Hanc facis tanti, vitiis ut atris
Oblito, legum sapientiæque
Tu mihi arcanæ facilis beatum in-
dulseris haustum.
7 Ergo me hyssopi, sator alme, lustra
Frondis adspersu: maculæque cedent,
Membra candorem tibi lota vincent
Pura nivalem.
8 Si bonus lætum placidusque mittas
Nuntium, tristem mihi recreabis
Gaudio mentem: stupidos recurret
Robur in artus.
9 Ne meos lapsus oculis acutis
Semper observa, numerave labes:
Sed malæ culpæ nimiùm tenaces
Ablue sordes.
10 Cor mihi rectum, scelerisque purum,
O potens rerum genitor, refinge:
Spiritum firmum renova novatâ
Cordis in aulâ.
11 Neu mihi avertas faciem, tuoque
Arceas vultu procul, auferasque
Spiritum sanctum, calidâ incitatus
Rursus ab irâ.
12 Redde, speratæ solido ut salutis

Gaudio per te fruar; inquieti
Spiritu motus animi rebelles
Principe firma.

13 Tum meo exemplo moniti scelesti,
Quos viâ flexit malesuadus error,
Denuò legum, duce me, tuarum
Jussa capessent.

14 Expia noxâ mihi, sospitator,
Cædis infandæ caput obligatum, ut
Te canam justum, pariterque lapsis
Parcere largum.

15 Tu viam vocis mihi pande; mutum
Tu Deus linguæ moderare plectrum;
Tum feram latè tua magna gentes
Facta per omnes.

16 Victimæ si te caperent, dedissem
Victimam: sed te neque sanguis hirci
Fusus, aut sacris holocausta placant
Addita flammis.

17 Pœnitens fraudum scelerumque pectus,
Spiritus fracti, mala cor perosum,
Hæc Deum placant: adhibe hæc, et absque
Thure litabis.

18 Gentis humanæ bone dux, Sionem
Quo soles vultu facilis tuere;
Pace florentes Solymæ beatæ,
Protege turres.

19 Tim tibi votis bona mens pudicis
Sacra persolvet; sacer hircus ignes
Pascet, et sanguis vituli calentem
Imbuet aram.

PSAL. LII.

1 QUID gloriaris impie
Tyranne pravis artibus?

Innoxiis clementia
Divina semper excubat.
2 Tua lingua semper fraudibus
Intenta comminiscitur
Nefas, nitente cotibus
Acutior novaculâ.
3, 4 Te prava rectis plùs juvant,
Plùs falsa veris recreant ;
Dolisque pestilentibus
Libenter auram commodas.
5 Ergo Deus te conteret,
Hominumque contubernio
Eliminabit, ac domum
Evertet omnem funditùs.
6 Justus videbit, et gravem
Dei pavebit dexteram ;
Vanâque dignos exitus
Ridebit impotentiâ.
7 En ille gazis, inquiet,
Malisque fidens artibus,
Securus ille numinis,
Divinæ opis nil indigens.
8 Ego, ceu virens olivula,
Domini in agello consita,
Florebo, ſpe fretus bonâ
Cœlestis indulgentiæ.
9 Te semper in cœtu pio
Fraudis scelestæ vindicem
Canam ; et tuæ clementiæ
Spe dura cuncta perferam.

PSAL. LIII.

1 OPINIONUM fœda mentem toxico,
Corpusque scelerum sordibus
Contaminata turba, vela dum cupit

Suo furori obtendere,
Ferri ac referri sortis arbitrio omnia
Humana comminiscitur.
Ergo exsoluta numinis formidine,
Dat fræna turpitudini :
Scelesta, fœda, abominanda excogitat,
Excogitata perpetrat.
2 Ex arce celsâ siderum deflexerat
Dominus in orbem lumina,
Si quem videret fortè non penitùs malis
Corruptum opinionibus,
Qui mentis oculis omnium fideliter
Rerum parentem quæreret.
3 Erroris omnes nubili fallacibus
Fraus illigârat cassibus :
Se cuncti eisdem polluêre sordibus,
Nec recta cuiquam curæ erant.
4 Ergo ille mitis, ille munificus parens,
Irâ incitatus asperâ,
Gens, inquit, ista plena scelerum ac sordium,
Crudelis animo, et impia,
Quæ panis instar devorat plebem meam,
Ecquando cognoscet Deum ?
Ecquando mentis lumine in periculis
Agnoscet orbis arbitrum ?
5 Certè timebit non timenda, et conscius
Vexabit horror pectora :
Nam Dominus ossa conteretque, et hostium
Ausus retundet impios.
Vultum pudoris turpibus sparget notis :
Turbabit animum infamiâ.
6 En unquam Eoo lucifer salutifer
Ab axe promet hunc diem ?
Ab arce Dominus quum Sionis arduâ
Speratam opem feret suis,

Patriæque vinclis liberos hostilibus
Reddet nepotes Isaci;
Electa laudes illius gens ut canat
Perfusa vero gaudio.

PSAL. LIV.

1 Rerum parens me protege,
Et sævo ab hoste libera;
Nomen boni ut colant tuum,
Et vim pavescant impii.
2 Audi benignus supplicem,
Nec durus aurem questibus
3 Occlude: vitæ nam meæ
Crudelis hostis imminet.
Infestus hostis imminet
Vitæ meæ: nec vindicem
Dei potentis dexteram
Sibi imminentem respicit.
4 Rerum sed æquus arbiter
Opem ferret: periculis
Me liberatum fulciet,
Et sospitem tuebitur.
5 Suis peribit artibus
Scelesta fraus, et incident
In ipsa cæci retia,
Quæ clam mihi tetenderant.
6 Liber periclo, victimis
Te munerabor: te canam
Patrem, bonis placabilem,
Malisque formidabilem:
7 Qui libero molestiis
Mihi dedisti gaudia
Haurire læto lumine
De clade gentis perfidæ.

PSAL. LV.

1 Coelitum rector bone, mitis aurem
Admove in rebus trepidis vocanti,
Neu meos vultu tetrico severus
Despice questus.

2, 3 Adspice attentus mihi quo tumultu
Æstuet pectus; gemitu dolores
Quo fremant, dum vis mihi frausque sævi
Imminet hostis.

Imminet sævus capiti tyrannus,
Et meæ famæ meditatur atrox
Crimen, et secum furit impotenti
Turbidus irâ.

4, 5 Cor micat, nervis trepidant solutis
Ossium nexus, animus labascit,
Semper et pallens oculis oberrat
Mortis imago.

6 Ergo sic mecum loquor: O quis altos
Nubium in tractus celeri columbæ
Me levet pennâ, nemorum et remotis
Sistat in antris!

7, 8 Ut procul curâ trepidâ metuque
Montium solos habitem recessus,
Ocior ventis ferar et corusci
Fulminis alis.

9 O Deus linguas malè perde pravas,
Illitas linguas gelido veneno:
Quæ dolis, probris, rabidisque vexant
Litibus urbem.

10 Sive lux fundat radios micantes,
Sive nox fundat tenebras opaces,
Excubant muris maledicta, vicis
Omnibus errant.

11 Vis, furor, fraudes, scelerum libido
Obsidet cunctos aditus viarum,

Et fames auri miseram trucidans
Fœnore plebem.
12 Si palam sævos inimicus enses
Stringeret, si clam laqueos pararet,
Dente si famam peteret maligno,
Æquior essem :
13, 14 Tu mihi insultas comes et sodalis,
Testis arcani taciturni, et auctor
Consilî, sacræ totiesque junctus
Fœdere mensæ.
15 Gentis humanæ moderator, orbem
Qui salutari regis æquitate,
Fraudis auctores scelerumque vivos
Obrue terrâ.
16, 17 At mihi attentam dabis æquus aurem,
Sive lux promat radios ab undis,
Sive lux condat radios sub undis
Vespere sero.
18 Inter hostiles dabis ut tumultus
Tutus evadam : mihi nam superbis
Viribus fretus numeroque sævus
Imminet hostis.
19 O potens rerum, sine fine pœnis
Tu premes justis scelus impiorum,
Arrogans pectus quibus obstinatâ
Intumet irâ.
20 Pace qui fictâ simulant amicæ
Mentis affectus, animoque virus
Occulunt, prisco neque facta curant
Fœdera ritu :
21 Lacteus blando fluit ore rivus ;
Bella cor spirat fera, suaviorque
Balsamo sermo secat instar ensis
Vulnere cæco.
22 Tu tui curam Domino relinque,

Is tuos gressus reget, is dolores
Leniet, justumque ope sublevabit
Rebus in arctis.
23 Impio, fallaci, avidoque cædis,
Fila mors rumpet viridi in juventâ :
Me tui, rector bone, spes favoris
Certa fovebit.

PSAL. LVI.

1 ORBIS creator me bonus adspice,
Injurioso quem pede prorutum
Hostisque conculcat, premitque
Assiduis agitans periclis.
2 Conculcat hostis me numero ferox,
Et insolenti sævitiâ premit :
Nec liberas luces laborum,
Nec vacuas sinit ire noctes.
3 Seu luce terror sollicitus mihi,
Seu nocte circumstat, pater optime,
Spes rebus in duris mihi una,
Et columen superas salutis.
4 Te fretus uno, pollicitis tuis
Innixus unis, nec metuam dolos
Mortalium cæcos, minasque
Terrificas, et aperta bella.
5 Calumniantur quæ loquor omnia,
Pravâque carpunt facta libidine :
Huc conferunt omnem laborem, ut
Exitium mihi moliantur.
6 Cœtusque cogunt, et capiti meo,
Quâ fraude, quâ vi, jugiter imminent :
Vestigia observant, nec horam
Insidiis vacuam relinquunt.
7 Impunè tantam nequitiam ferent ?
Pravique fructum consilia legent ?

O arbiter mundi, nec illos
Præcipites agis in ruinam ?
8 Meæ labores tu numeras fugæ ;
Urnâ repôstas tu lacrymas meas
Servas ; apud te certa constat
Usque mei ratio doloris.
9 Aurem vocanti tu facilem mihi
Das, atque inanes spes facis hostium :
Et signa non obscura amici
Das animi, et stabilis favoris.
o, 11 Te fretus uno, pollicitis tuis
Innixus unis, nil metuam dolos
Mortalium cæcos, minasque
Terrificas, et aperta bella.
2 Te semper ergo carmine patrio
Laudabo, vitæ præsidium meæ :
Ex hostium ferro dolisque
Incolumis tibi vota reddam.
3 Te liberatus vindice, te meum
Firmante gressum, ne titubent pedes,
Dum spiritus fovebit artus,
Jussa sequar tua, rector orbis.

PSAL. LVII.

1 SANCTE parens miserere animæ pereuntis, et om- [nem
In te salutis quæ locavit spem suæ :
Meque tuis alis tectum defende, procellæ
Dum sævientis impetus deferveat.
2 Te voce, te, (solùm in rebus quod restat egenis,)
Appello, supplex et tuam imploro fidem :
Te voco, qui cumulata mihi promissa refundes,
Et cœpta duces prosperos ad exitus :
3 Qui mihi subsidium è cœlo præbebis, et hostis
Jamjam imminentis liberabis faucibus :
Qui dabis auxilium ex adyto sublimis Olympi,

Memorque fidei et pristinæ clementiæ.
4 Inter enim sævos habito feritate leones :
Flammam vomentes versor inter belluas,
Lingua quibus sævo proscindit acutiùs ense,
Dentes sagittis, lancæque cuspide.
5 O Deus augustum celso caput exsere cœlo :
Ostende terris gloriæ jubar tuæ.
6 Explicuere meis pedibus sua retia : terræ
Me sævus hostis penitus afflictum premit,
Et scrobibus fossis iter obsedere : sed ipsi
Mihi paratas in scrobes cæci ruent.
7 Mens invicta malis, animi vigor integer, orbis
Te voce rector, te celebrabit lyrâ.
8 Eia age depositis mens expergiscere curis,
Et tu canora barbitos cum nabliis.
Ociùs auroræ quàm lucifer excitet ignes,
Aurora cantus quàm volucrum exsuscitet ;
9 Te, pater alme, canam : populos tua facta per omnes,
Quàcunque tellus panditur, vates feram.
10 Nam tua siderei bonitas fastigia cœli,
Fidesque tractus nubium supervolat.
11 O Deus augustum nitido caput exsere cœlo,
Ostende terris gloriæ jubar tuæ.

PSAL. LVIII.

1 Qui jura celso de solio datis,
Qui fræna legum flectitis, en erit
De plebis ut caussis egenæ
Judicio statuatis æquo ?
2 Quin mente pravâ nequitiam et dolos
Versant, sub umbrâ justitiæ tegunt
Injuriam : factis honesti
Objiciunt speciem pudendis.
3 Maternâ ab alvo flagitii viam
Sensim sequuntur ; perque suos gradus

Obliqua sectandi libido
Cum teneris adolescit annis.
4, 5 Linguâ venenum pestiferâ gerunt :
Auresque claudunt consiliis ; velut
Obturat aures callida aspis,
Quæ magicos metuit susurros.
6 Confringe malas, ô Deus ; impudens
Os comminutis contere dentibus :
Et rictibus sævis hiantes
Hos inhibe catulos leonum.
7 Emissa fractâ cuspide spicula
Intercidant, nec vulnera perferant :
Ipsique vanescant repentè,
Per bibulas velut unda arenas.
8 Sensim liquescant, tardigradus velut
Limax : acerbo funere deserant
Vitale lumen, more fœtûs
Ante suum pereuntis ortum.
9 Florentis ævi in limine, turbinis
Vis atra tollat progeniem, priùs
Quàm surculus spinas tenellus
Exserat, et stimulis acutis,
Fœcunda latè brachia porrigat.
10 Justique pœnæ vindices exitum
Læti videbunt, impiique
Sub pedibus fluvium cruoris.
11 Vitæ bène actæ gens hominum sciet
Manere justos præmia : at impios
Manere pœnas, arbitrumque
Esse Deum sciet orbis æquum

PSAL. LIX.

1 AB hostis inclementiâ
Me rector orbis assere :
Defende vim crudeliter

Me semper oppugnantium.
2 Ab improbis me protege
Lætis cruore innoxio,
3, 4 Meæ saluti per dolum
Qui cæca tendunt retia.
Ultrò immerentis in caput
Consilia cuncta conferunt :
Exsurge, teque pessimis
Fer obviam conatibus.
5 O arbiter mortalium,
Et agminum cœlestium,
Favore semper qui pios
Peculiari amplecteris,
Exsurge, pœnis impias
Compesce gentes : perfidis
Neu parce, qui sibi favent
Nefanda quum patraverint.
6 A sole Eoo ad Hesperum
Perambulabunt compita,
7 Et instar oblatrantium
Canum feroces obstrepent.
Nihil nisi merum crepant
Ferrum, cruorem, vulnera :
Et quæ loquuntur propalam,
Clam posse rentur obrui.
8 Meæ salutis tu Deus
Tutela præsens, irritas
Ridebis iras, et tuâ
Me dexterâ tueberis.
9 Tu robur es meum, meæ
Vires, et arx fiduciæ :
Ergo quieto pectore
Exspecto spe tui auxilî.
10 Discrimina imminentia
Ope antevertes : et malis

Fractâ hostium superbiâ,
Læto fruar spectaculo.
11 Ne prorsus impios tamen
Unâ ruinâ elimina,
Oblivioso ne pii
Torpore recta negligant;
Sed error illos dissipet
Vagos per orbis ultimas
Oras: tuâque dexterâ
Semen piorum protege.
12, 13 Ob oris arrogantiam,
Virusque linguæ noxium,
Mendacia et perjuria,
Consume semen impium;
Evelle stirpe ab ultimâ
Justi furoris impetu,
Ut nôrit orbis ultimus
Deum bonorum vindicem.
14 A sole Eoo ad Hesperum
Perambulabunt compita,
Et instar oblatrantium
Canum procaces obstrepent.
15 Passim vagati, pauperem
Victum ut parent, sub vesperum
Serum petant cubilia,
Victûs egentes pauperis.
16 Ego interim Deum canam,
Fortem, bonumque in asperis
Rebus suorum vindicem,
Fidumque propugnaculum.
17 Deum canam, qui robore
Me fulcit, auget viribus,
Benignitate sublevat,
Tuetur arx ut ænea.

PSAL. LX.

1 Sancte parens, nostris vitiis offensus, abactos
Pressosque duris dissipâsti nos malis:
Placatus mitisque veni, jamque immemor iræ
Salutis auctor ad tuos revertere.
2 Omnis ager remis te concutiente dehiscit:
Committe rimas, refice quassatum solum.
3 Dura tuæ genti spectacula ferre dedisti
Inebriatæ poculo formidinis:
4 At trepidos tandemque animi miseratus egenos,
Signum salutis efferes: qui te colunt,
Veridicis freti oraclis, formidine mersum
Erigere rursus audeant ut verticem:
5 Eripiasque tuos gelidi formidine lethi
Præsens, et opifer invocantes audias.
6 Audiit, ex adytoque Deus flammantis Olympi
Vocem rependit gaudii prænuntiam.
En tibi frugiferos Sichimæ dispertiar agros:
Vallem Sucothi metiar decempedâ.
7 Nonne mihi parent Jacobi pignora, quisquis
Vel pecore tondet arva, vel vomere secat?
8 Oppida sub pedibus Syriæ calcabo superbæ,
Moabum, Idumen, et Palæstinas domos.
9 Quis mihi pandet iter munitas ductor ad arces?
Muros Idumes divitis quis diruet?
10 Quis? nisi tu nostræ gentis, Deus unice, tutor,
Qui nos premendos hostibus reliqueras,
Offensus vitiis pravis; nec in arma ruentes
Nostros præibas dux, ut antè, exercitus.
11 Nunc pater auxilium rebus bonus adfer in arctis:
Humana fallax credulos spes decipit.
12 Te duce, victrici decorati tempora lauro,
Pedibus prememus hostis arrogantiam.

PSAL. LXI.

1 Audi vocantem me bonus, et meis
Intentus aurem da precibus, Deus.
2 Projectus oris orbis in ultimis,
Ad te recurram rebus in asperis.
Me siste rupis culmine in arduo
3 Procul periclis : semper enim tui
Spe fretus, hostis tutus ab impetu,
Munitæ ut arcis præsidio fui.
4 Tentorio fac semper ut in tuo
Degam, sub alis protegar et tuis :
5 Qui lenis aurem das precibus meis,
Qui vota lætum ducis ad exitum.
Frænare sceptris te metuentium
6 Hæreditatem das mihi : regiæ
Tu longa vitæ tempora porrigens
Nectes peractis secula seculis.
7 Securus ut te perpetuò colat
Rex, liberalem porrige dexteram
Fortunâ in omni : quâque soles fide
Fac ut fruatur pollicitis tuis.
8 Ac tum periclis liber ab asperis,
Te voce, dulci te citharâ canam,
Pacti tenacem, et munificum tuis ;
Et vota ad aras perpetuò feram.

PSAL. LXII.

1 Mens acquiescit unicè mea in Deo :
2 Hinc spes salutis, arduis
In rebus arx hæc : tutus hoc munimine
Nullum tremiscam ad impetum.
3 Quousque tectis fraudibus subvertere
Innoxium tentabitis ?
Pœnas datuai mox et ipsi, improvidi
Jamjam imminentis exitûs,

Proni in ruinam incumbitis, ceu mœnia
Saxis solutis putria :
4 Et interim omnes corporisque et ingenî
Vires eò contenditis :
Vobis placetis fabulis vanis, gradu
Turbetis impii ut pium.
Clam devovetis corde tacito, propalam
Laudatis ore subdolo.
5 At tu acquiesce mens mea in Deo tamen :
6 Hinc spes salutis, arduis
In rebus arx hæc ; tutus hoc munimine
Nullum tremiscam ad impetum.
7 Spes inde vitæ et gloriæ pendet meæ,
Et roboris fiducia.
8 Quocunque cœli gens colis sub sidere,
Huic crede rem, sobolem, domum ;
Omnes ad illum mentis ægritudines,
Et læta defer et refer :
Semperque præsens numen ejus omnibus
Adesse cœptis senties.
9 Ventosa regum et principum potentia
Est vanitate vanior,
Adeoque fumo levior : ut si principum
Hac lance vires omnium,
Inanitatem hoc colloces, cunctis simul
Inanitas præponderet.
10 Ne firma spera parta per vim ; ne nimis
Confide stultis viribus.
Opes abundant affluenter ? ne bonis
Da rebus animum credulum.
11, 12 Semel est professus, nec semel tantùm Deum
Id profitentem audivimus,
Se posse solum cuncta, se solum bonum,
Et arbitrum rerum unicum ;

Bonis benignum semper et placabilem,
Malisque formidabilem.

PSAL. LXIII.

1 DEUS, salutis auctor et custos meæ,
Te veneror roseus quum fugat astra dies.
Te mens anhelat, membra sitiunt languida,
Terra velut pluvias arrida quærit æquas.
2 Quamvis arenas aridas æstu colam,
Præsentem Dominum mens videt usque meum;
Non aliter adyta arcana quàm si conspicer
Numinis adservant quæ monumenta tui.
3 Nec dulcis æquè est vita quàm benignitas,
Quâ vitam munis prosequerisque meam.
Ergo remotis dissitus quamvis locis,
Præsidio tutus te celebrabo tuo:
4 Tui sonabunt numinis præconia,
Quæ dederis vitæ tempora cunque meæ.
5 Nec victus æquè recreat corpus, tuo
Excitat ut mentem laus celebrata meam.
6 Tu nocte carmen, manè tu carmen mihi es:
7 Tu trepido præsens fers mihi semper opem,
Securus alis conquiesco sub tuis;
Teque procul curis et tua facta canam.
8 Te quærit animus, te colit, te deperit:
Tu validâ fulcis me, pater alme, manu.
9 At qui laborant per nefas me perdere,
Consiliis pravis digna ruina premet.
10 Ferro profundent spiritum nefarium;
Membra dabunt avidis dilanianda lupis.
11 Rex lætus autem vindicem agnoscet Deum,
Et quicunque Dei numina ritè colunt:
Metu stupentes conticescent impii,
Spe solidâ fluxis qui tumuere bonis.

PSAL. LXIV.

1 Audi, sancte parens, non tetricus preces
Te poscentis opem rebus in asperis :
Et fallacis ab hostis
Vitam fraudibus eripe.
2 Pravorum tacitis factio me dolis
Oppugnat ; trucibus consiliis fremunt,
Conspirantque scelesti ;
Tu me dux bonus eripe.
3 Linguas ceu gladios exacuunt suas :
Oris pestiferi verba nefaria
Intentant, medicata
Tanquam spicula toxico ;
4 Ut rectos animi ex insidiis petant ;
Et securi avidâ menti coquunt nefas ;
Nec quenquam malefacti
Formidant fore vindicem.
5 Designant animis horrificum scelus,
Et sævo laqueos consilio parant :
Inter seque loquuntur,
Nemo conscius hæc sciet.
6 Cor, mens, ingenium, consilium, labor,
Hunc tendunt, facies ut scelerum novas
Et fraudum meditentur :
Hoc unum studium fuit.
7 Ast illos subiti cuspide spiculi
Incautos feriet magna Dei manus,
Et lethalia certâ
Figet vulnera dexterâ.
8 Spectantes gelidus corripiet timor,
Auctori exitium quum videant suæ
Dirum immittere linguæ
Virosæ mala toxica.
9 Gens humana tuæ robora dexteræ
Agnoscet, meritis laudibus efferet :

Et mirabitur altæ
Lumen perspicientiæ.
10 Justi spes animos eriget, et Dei
Tutus præsidio lætitiâ fremet:
Et gaudentia corda
Vero simplice gestient.

PSAL. LXV.

1 TE manet laudes, Deus, in Sione:
Hìc tibi castis operata sacris
Vota gens solvet tua, victimisque
Imbuet aras.
2 Quique tam præsens tibi supplicantûm
Exitus votis tribuas secundos,
Te petent gentes sub utroque mundi
Axe jacentes.
3 Nostra nunc justis scelerata facta
Nos premunt pœnis: facilis querelis
Tu tamen flecti, mala servitutis
Vincula franges.
4 O quater plusquam quater ô beatos,
Quos leges, lectos facies amicos:
Ut colant puri tibi dedicati
Atria templi.
Illa lux felix, cumulata cunctis
Lux bonis, pectus satiabit ægrum
Gaudio, quæ nos reduces sacratâ
Sistet in æde.
5 Annues nostris facilis querelis,
Finium terræ Deus ultimorum
Spes, et extremas maris ambientis
Gurgite terras.
Tum stupor mentes quatiet tuentûm,
O Deus nostræ columen salutis,
Te malis durum, miseris benignum,

Omnibus æquum.

6 Tu potens rerum, validisque pollens
Viribus, firmas stabili catenâ
Montium tractus, jugaque inquietis
Tunsa procellis.

7 Tu maris nigris agitata ventis
Terga componis : cohibes rebelles
Gentium motus, placidâque mutas
Pace tumultus.

8 Ultimi rerum tua signa nôrunt
Et pavent fines, quoties coruscis
Turgidum flammis fremuit sonoro
Murmure cœlum.

Quique Phœbæos habitant ad ortus,
Et quibus serâ face Phœbus undas
Tingit, auctorem te hilares fatentur
Lucis et umbræ.

Tu solum terræ sitientis imbrem
Lætus invisis, gravidæque nubis
De sinu fundis genitale pigros
Semen in agros.

Alveus pleno tibi semper amne
Turgidus lætâ novat arva fruge,
Floribus campos, nemorum virentes
Fronde recessus.

10 Rore tu leni sola contumacis
Maceras terræ, subigisque glebas :
Ebrios sulcos viridante amictu
Messis inumbras.

11, 12, 13 Quà feres gressus, renovab
Fertilem frugum : vegetansque fœi
Per cavas valles riguosque saltus
Impluet humor.

Gestiet pauper tuguri colonus,
Lacte distentas comitans capellas :

Mugient colles, et amica fessis
Silva juvencis.
Spes aratoris cupidas fovebit
Fluctuans latis seges alma campis:
Ut canat festâ tibi feriatus
Carmen in umbrâ.

PSAL. LXVI.

1 Incolæ terrarum, ab ortu
Solis ultimum ad cubile,
Eia Domino psallite.
2 Eia Domino jubilate;
Nomen ejus, numen ejus
Ferte in astra laudibus.
3 Dicite illi; Rector orbis
Sancte, quàm stupenda reru
Est tuarum gloria!
Quanta virtus, quâ protervos,
Mente fractâ, cogis hostes
Supplices procumbere!
4 Te parentem læta honoret,
Te potentem prona adoret
Tota rerum machina.
Voce blandâ te canamus,
Barbito dulci sonemus,
Carminumque cantibus.
5 Eia adeste, facta cunctis
Cernite admiranda seclis:
Acriterque expendite
Facta providi parentis,
Facta Domini consulentis
Arte mirâ servulis.
6 Vertit æquor æstuosum
Aridæ in campos arenæ:
Fluminis per alveum

Agmen ire gratulantùm,
Ceu per arva sicca, fecit,
Stante fluctu languido.
7 Frænat unus orbem habenis
Sempiternis : intuetur
Et pios et impios.
Nec sinit sibi rebelles,
Viribus fretos superbis,
Improbis votis frui.
8 Laus Deo nostro per omnes
Orbis oras : omnis unum
Laudet illum natio.
9 Morte liberavit unus
Nos propinquâ : fulcit unus
Liberos firmo gradu.
10 Igne et aurum, examinâsti
11 Nos periclis : illigâsti
Hostium nos cassibus.
12 Vincla lumbis, fræna malis
Sub tyrannis induisti
Impotentis imperî :
Sed per ignes, sed per undas,
Divitis tamen dedisti
Uber agri exercitis.
13 Ergo supplex introibo
Templa, victimasque cædam :
Vota supplex offeram,
14 Vota duris in periclis
15 Nuncupata : pinguis agnus,
Cornigerque agni parens.
Bos et hircus sanguine aras
Imbuent : nec thura deerunt
De Sabæo stipite.
16 Dum Dei benignitatem
Explico in me, cuncti adeste

Qui Deum veremini.
17 Audiit statim vocantem :
Nos vocantes audientem
Prosequamur laudibus.
18 Conscios sceleris nefandi
Supplicantes rector orbis
Aure surdâ respuit :
19 At mihi lenis bonusque
Supplicanti semper aurem
Non severam commodat.
20 Gratias ago parenti
Optimo, qui se roganti
Asperum non præbuit :
Qui suâ benignitate
Destitutum non reliquit
Rebus unquam in asperis.

PSAL. LXVII.

1 ARBITER mundi, placidus bonusque
Parce delictis, solito et favore
Terra fac lætis segetem pecusque
Nutriat arvis :
2 Nota per terras bonitas ut omnes
Sit tua, et nostræ studium salutis,
Mente quos curas patriâ, tegisque
Rebus in arctis.
3 Ut tuas laudes populi per omnes
Prædicent terras, bonitatis usque ad
Terminos rerum celebretur omnes
Fama per urbes.
4 Omnis exsultet locus, omnis ætas
Gestiat plausu et fremitu secundo,
Res quòd humanas modereris æqui
Juris habenis.
5 Ut tuas laudes populi per omnes

Prædicent terras, bonitatis usque ad
Terminos rerum celebretur omnes
Fama per urbes.
6 Si tuæ genti faveas benignus,
Conditor mundi bone, messis agros
Vestiet, vites oleæque colles,
Gramina campos.
7 Si tuæ genti faveas benignus,
Conditor mundi bone, te pavebunt
Et colent gentes sub utroque mundi
Axe jacentes.

PSAL. LXVIII.

1 O QUI perpetuis orbem moderaris habenis,
Placidos bonus exsere vultus;
Impietasque exosa tuas, pater optime, leges,
Tremefacta repentè facesset,
2 Ut levis in tenues fumi vapor effugit auras,
Ut sera liquescit ab igni.
3, 4 At lætis pia turba animis sua gaudia plausu
Testabitur, et tibi, rerum
Sancte parens, pæana canet, qui lucida cœli
Veheris super astra, nec ævi
Inclusus spatiis, æternis legibus orbem
Æternus et ipse gubernas.
5 Te canimus læti, et lætos renovamus honores,
Qui celsi è vertice mundi
Respicis humanas curas; et patribus orbos
Pueros, viduasque maritis
6 Prosequeris patrio affectu: qui prole beatâ
Steriles solare hymenæos;
Compedibus vinctos solvis; populi arva rebellis
Bibulis obducis arenis.
7 Isacidæ Nilo quum, te ductore, relicto,
Arabum per inhospita saxa

8 Errarent, tremuere soli penetralia : cœlum
Maduit sudoris anheli
Imbribus : à vultu Domini conterrita duræ
Tremuere cacumina Sinæ.
9 Arva sibi selecta bonus rigat imbre benigno ;
Et quum labefacta fatiscunt,
10 Confirmat, recreatque afflicta : suoque fruenda
Dat habere gregi ; nec egenam
11 Temporibus duris virtutem deserit. Arma
Trepidâ formidine belli [phum
Quum quatient animos, lætum celebrare trium-
Teneris dabit ille puellis :
12 Sufficietque suas in laudes carmina : reges
Numeroso milite freti [fruetur
Terga dabunt, latebrasque petent : spoliisque
Imbellis turba relictis.
13 Vestra licèt somno sternantur corpora nigræ
Inter fuliginis ollas,
Illa tamen vincent nitidam candore columbam
Rutilæ cervicis honore,
Quænunc argentum nitidum,nunc luminablandùm
Radiantis provocat auri.
14 Quum Deus omnipotens traduceret agmina regum
Longo spectanda triumpho,
Squalida quæluctuet tenebris Solymaantejacebat,
Niveâ tum luce refulsit,
Ceu nive vicinos inter candentia colles
Salmonis culmina fulgent.
15, 16 Usque sibi Basan placeat, jactetque superbus
Fastigia proxima cœlo :
Ne tamen herbiferos saltus, ne pascua sacro
Ausit conferre Sioni :
Quam propriam pater omnipotens in secula se-
Legit, lectamque tuetur : [det
17 Ille pater quem cœlituum tot millia currûm,

Equitum tot millia stipant.
Sive ille excelsæ vehitur per culmina Sinæ,
Sua seu sacraria visit:
18 Seu scelerum vindex celebri petit astra triumpho,
Captivaque colla catenis
Vincta trahit: victæ passim donaria gentes
Cumulant: paulo ante rebelles,
Poplite nunc flexo venerantur templa Sionis.
19 Igitur celebramus honores
Jure tuos, nullam nobis qui munere lucem
20 Vacuam sinis ire: salutis
Unica spes nostræ: nempe unus fræna gubernas.
Vitæ, irremeabilis Orci
Unus claustra tenes, et nutum fata sequuntur.
21 Inimicos vulnere certo
Tu figis, longâ scelerum tu sorde sepultis
Lethali tempora plagâ
22 Dividis. At caros sic consolaris amicos,
Extremo à littore ponti
Vos ego crudeli incolumes ex hoste reducam,
Rubri ceu trans freta ductos
Æquoris à sævo incolumes servavimus Ogo.
23 Cæsorum in sanguine regum
Tingent crura: canes hostilia vulnera lambent.
24 Lætæ spectacula pompæ
Adspicient, pater alme: tuo, pater alme, trium-
Plaudent tua templa petentes. [pho
25 Antiebunt qui voce canant, qui cymbala pulsent,
Citharæ tuba juncta, tubæque
Tibia, quæque tuas celebrent, fortissime, laudes,
Doctæ pulsare puellæ
26 Tympana: te populi cœtu fremituque secundo
Et plausu ad sidera tollent:
Isacidæque tuas in laudes ora resolvent:
27 Juvenis de stirpe creatus]

Benjamini, Judæque aderit generosa propago.
Neque clarus Zabulo deerit,
28 Nephthalidæque duces. Nam tu tua jussa secutis
Viresque animosque ministras ;
Claraque victrici das tempora cingere lauro.
29 Solymæ victoria præpes
Ex adytis volat. Ergo ferent tibi munera reges,
Atque ad tua templa ferentes
30 Munera, te super astra ferent. Tu freta sagittis
Lethalibus agmina fundis ;
Tu fortesque domas dextras, animosque rebelles :
Humiles tibi pendere cogis
Vectigal fractosque duces, avidique cruoris
Vindex populi agmina perdis.
31 Quique bibunt Nilum, quà mergitur æquoris undis,
Quique ipso fontis in ortu,
Accurrent, pacemque petent, opulenta ferentes
Tibi munera supplice dextrâ.
32, 33 Regna hominum celebrate Deum : date carmina Regi,
Qui templa gubernat Olympi
Æterna æternus : cujus mortalia cuncta
Vocem tremefacta pavescunt.
34 Hunc fortem celebrate, unique accepta referte
Benè gesti prospera belli :
Cujus in Isacidis resplendet gloria, cujus
Testantur robora nubes :
35 Cujus ab arcano templo venerabilis horror
Stupefacta in pectora manat.
Isacidûm Deus ille, Deus qui robore nervos,
Animosque vigore suorum
Implet : ei laudes Jacobi dicite proles :
Etenim Deus ille deorum est.

PSAL. LXIX.

1 SANCTE parens fer opem lasso: torrentibus undis
Penè obruerunt me malorum flumina.
2 Pes nequit in molli vestigia figere limo :
Pronumque inundans vertici fluctus rapit.
3 Dum clamo, arentes urit sitis arida fauces :
Spectando lassa torpuere lumina.
4 Me vexant odiisque premunt immanibus hostes,
Plures inumbrant quàm capilli tempora.
Inque dies crescunt numero : et, ceu rapta repen-
Bene parta per vim cogor illis reddere. [dam,
5 Simplicitas tibi nota mea est, bone conditor orbis,
Meæque testis semper innocentiæ es.
6 Fac, pater alme, bonis ne sint mea damna pudori,
Dum te colentes clade cernunt opprimi.
7 Te propter maledicta tuli et ludibria vulgi :
Te propter ora turpis infecit pudor.
8 Me vitant fratres, et eâdem e matre creati
Me ceu scelestum abominantur filii.
9 Uror, et ira coquit penitus præcordia, leges
Tuosque ritus impii quum negligunt.
In tua quæ jactant probra et convicia sacra,
In me recurrunt, corque vulnerant meum.
10 Si fleo jejunus, si macero pectora curis,
Rident, probrisque prosequuntur lacrimas.
11 Si tegor incultos saccis squalentibus artus,
Fio repentè fabula et ludibrium.
12 Me salibus petit è portæ statione senectus :
Et ebriosæ sum tabernæ cantio.
13 Interea curis, genitor, confectus acerbis,
Ad te recurro : tu benignus respice.
O genitor, sine fine bonus, sine fraude fidelis,
In rebus arctis da salutarem manum.
14 Erige penè luto absorptum : da figere gressum :
Crudelis hostis me eripe impotentiæ.

15 Neu rapiat torrentis aquæ violentia, neu me
Mergatve gurges, aut vorago absorbeat.
16 Sancte parens, nullos cujus clementia fines
Novit, vocantem et destitutum respice.
17 Ne faciem servo avertas, qui rebus egenis
Supplex opem orat: subitò miserum subleva.
18 Mitis ades: serva hanc animam, ut pudor abruat [hostes,
Qui ceu relictum me enecant conviciis.
19 Tu testis mihi probri ignominiæque superbæ:
Tu testis hostis quàm protervè illuserint.
20 Cor dolor urebat; socius mihi nemo doloris,
Nemo dolorem qui levaret anxium.
21 Dulcia felle mihi tingebant fercula amaro:
Pro vino aceti porrigebant pocula.
22 Ergo victum illis vitient aconita vicissim;
Mœrorque læta obnubilet convivia.
Unde sibi placidæ promittunt otia pacis,
Hinc semen illis pullulet discordiæ.
23 Caligent oculi, et nutent vestigia: vires
24 Elumbe corpus deserant. Iram tuam
Sic meritos effunde super: tuus hauriat illos
25 Furor; colonis tecta vidua mœreant;
Qui deserta habitet tentoria nemo supersit,
26 Quia persequuntur dexterâ afflictos tuâ.
Afflictos miserosque procaciter insultantes,
Verbis acerbant vulnera atque injuriis.
27 Tu sine peccatis cumulent peccata, nec unquam
Dulcem æquitatis sentiant fructum tuæ.
28 Impia de tabulis viventûm nomina dele;
Tuos nec inter hos recense filios.
29 Me tenuem afflictumque tuâ, pater optime, dextrâ
Erige, locoque siste tutum in arduo.
30 Hìc ego carminibus rerum super astra parentem
Tollam, et celebri gratias in cœtu agam.
31 Gratius hoc illi est, quàm si cadat hostia ad aram

Vitulus tenellus jam coniscans cornibus.
32 Adspicient mites, et pectore gaudia volvent,
Deum colentûm læta corda gestient.
33 Audit enim Dominus tenues, nec despicit ægros
Ob nomen ejus vinculis coërcitos, [ther,
34 Unum igitur tellus colat hunc, et pontus, et æ-
Et quicquid æther, terra, pontus continet :
35 Qui facit incolumem pulchram florere Sionem,
Urbesque Judæ mœnibus cingit novis ;
Metiturque suis rura ante inculta colonis,
Tenenda blandis quæ relinquant liberis :
36 Quæ placidâ teneat series in pace nepotum,
Quicunque Domini nomen et numen colunt.

PSAL. LXX.

1 O DEUS, præsens ades, et periclis
Me præsentibus eripe :
O Deus, duros propera labores
Confestim auxilio ut leves.
2 Qui meam quærunt animam, erubescant,
Fœdam ignominiam ferant ;
Et fugâ turpi doleant, malignis
Qui me consiliis petunt :
3 Terga dent, fusos pudor ut perurat,
Qui rident gemitus meos.
4 Teque clementi et placido fruantur,
Qui gaudent placitis tuis.
Qui salutis spem posuere in uno
Te certam penitus Deo,
Gaudeant, semperque canant : Perennis
Majestas et honor Deo.
5 Sunt meæ vires et opes pusillæ :
Sed tu me Deus adjuva.
Tu meæ vires, mea spes, opesque :
Festinus fer opem mihi.

PSAL. LXXI.

1 In te salutis spem posui meæ,
Fac me perennis ne pudor obruat.
2 Audi vocantem lenis, et eripe
Hostis cruenti me violentiæ.
3, 4 Vitæque custos et columen meæ,
Turrisque rebus semper in asperis,
Nunc turris esto et perfugium mihi,
Et sævientûm subtrahe dexteræ.
A vi scelestæ subtrahe dexteræ
Pendentem ab uno subsidio tuo:
5 Et qui juventæ tutor eras meæ,
Orbam senectam viribus assere.
6 Tu me tuendum matris ab ubere
Dûxti: pependit matris ab ubere
Spes nostra de te: materies meis
Una est perennis laus tua cantibus.
7 Ceu continenter prodigium malis
Natum ferendis, rideor impiis:
Sed me malorum fluctibus obrutum
Spes una fulcit præsidii tui.
8 Me lux videbit, me tenebræ tuas
9 Laudes canentem: jam senio gravem,
Fractisque lasso corpore viribus,
Ne me impiorum trade libidini.
10 Et clam susurrant, et caput in meum
Occulta tendunt retia per scelus;
11 Et dum scelestum propositum premunt,
Aiunt, Ope illum destituit Deus:
Instate fracto, prendite, perdite
12 Nudum salutis vindice. Tu Deus
Ne linque fretum præsidio tuo;
Præsensque sævis hostibus eripe.
13 Pudore vultus inficiat rubor
Hosti doloso, fraude nefariâ

Qui me occupatur: mœreat irrita
Conata, vanum lugeat exitum.
14, 15, 16 Liber periclis, carmine te novo
Pangam tenacem polliciti, et tuis
Promptum juvandis: et numeris meis
Aptabo laudes innumeras tuas.
Canam potentem te dare prospera
Eventa, belli quum fremuit timor:
Canam fidelem reddere fœderum
Promissa, largo non sine fœnore.
17 Abusque primo flore puertiæ
Laudum tuarum tu mihi carmina
18 Semper præîsti: ne senio gravem
Canumque nnnc me, spes mea, desere;
Donec nepotum secula noverint,
Me vate, quanto robore, quâ fide
19 Me liberâris. Justitiæ tuæ
Convexa mundi gloria transvolat.
Rerum creator, quis similis tui?
20 Qui me malorum gurgite merseras,
Mitisque vitâ rursus amabili
Tracto è profundo gurgite das frui:
21 Opesque honoresque accumulas bonus,
Irâ remissâ: et pectora turbida
22, 23 Solaris. Ergo te citharâ canam
Nabloque, certâ conspicuum fide.
O sancte nostræ gentis ab ultimo
Protector ortu, vox mea te canet:
Te spiritus, te vita laboribus
Exemta duris, laudibus efferet.
24 Lux nulla solem proferet aureum,
Quæ prædicantem justitiam tuam
Non audiet me, Rex bone, qui meis
Rubore vultum offuderis hostibus.

PSAL. LXXII.

1 DA tuæ Regi, Deus, æquitatis
Jus ad exemplum dare, filioque
Regis, ut legum patriæ ad salutem
Flectat habenas.
2 Ut regat justis populum institutis,
Pauperum quæstus facili tuorum
Aure cognoscat, dirimatque lites
Legibus æquis.
3 Pace lætenter juga montiumque
Horridi saltus: genitrix quietis
Æquitas colles amet, asperosque
Ruris alumnos.
4 Jus suum det pauperibus, potentûm
Curet ut ne vi tenues premantur,
Destruat quisquis miseros dolosis
Litibus urget.
5 Ut reformidet venientis ævi
Gens tuum nomen, sua sol diëi
Donec effundet, sua luna donec
Lumina nocti.
6 Æquitas et jus veniens olympo
Recreet terras, veluti sub æstu
Imber, et rores pluvii beatos
Ruris honores.
7 Floreat, rerum hoc moderante habenas,
Jus, bonæ paces vigeant, perenni
Luna dum cursu rediens novabit
Menstrua vultus.
8 Imperî fines maris unda fluctu
Hinc et hinc claudat; spatiumque latis
Quod modum regnis faciat, sit idem
Terminus orbis.
9 Ad pedes illi cadat advolutus
Æthiops: hostes veniam precati

Supplices, vultus humiles comamque in
Pulvere verrant.
10 Qui tenent pontum, refluique ponti
Insulas, regesque Arabum beati,
Thuris et dites venient Sabæi,
Dona ferentes.
11 Illum adorabunt, mare quà remotis
Obstrepit terris, metuentque reges :
Servient gentes sub utroque mundi
Axe jacentes.
12, 13, 14 Ille desertos ope sublevabit ;
Eximet curis querulos ; egeno et
Pauperi dextram dabit ; obrutosque
Fœnore solvet.
Nec velut vilem tenuis cruorem
15 Plebis effundi sinet : ergo vivat,
Deque thesauris Arabum beatis
Munera sumat,
Ac suo Regi bene comprecatus,
Illius laudes canat, illum honoret,
Largam opum dextram celebret, patremque
Vulgus adoret.
16 Per feros montes segetem refundat
Terra, tam densis crepitans aristis,
Quàm gravi cedros Libani flagellant
Murmure venti.
Augeat prolem numero carentem
Per vias urbis bona pax beatæ :
Læta ceu campis riguis per imbrem
Gramina surgunt.
17 Nomen æterno juvenescat ævo :
Filii nomen, jubar usque solis
Dum vagæ fundet radiata terris
Lumina flammæ.
Ille Rex gentes faciet beatas

Quas sinu claudet refugo Amphitrite,
Omnis hunc tellus canet Amphitrite
Cincta beatum.
8 Isaci gentis Domino Deoque
Laus, honor, virtus: opis haud egenus,
Illa quæ cuncti attoniti intuentur,
Perficit unus.
9 Nomen augustum canat omnis ætas,
Ulla quod nunquam taceat vetustas:
Nominis sancti penetret per omnes
Gloria terras.

PSALMORUM

LIBER-TERTIUS.

PSAL. LXXIII.

1 TELLUS ut undis hospitium neget,
Undæque terras fluctibus obruant,
Aër coruscis fulminet ignibus,
Ruina mundi sidera misceat:
Dei potentis non bonitas tamen
In rebus arctis destituet pios,
Purasve mentes nequitiâ sinet
Mœroris æstu funditûs opprimi.
2 Quàm penè lapsu pes mihi lubrico
Gressum fefellit, dum pede metior
Immensa parvo, dum trutinâ meâ
Expendo stultus judicium Dei!
3 Fervebat irâ pectus, et æmulo
Livoris æstu, quum scelerum omnium
Contaminatos sordibus impios,

Florere cunctis conspicerem bonis.
4 Sors illa cunctis invida, mobilis,
Infida, servat perpetuâ fide
Istis tenorem, et robore vivido
Firmos senectam ducit ad ultimam.
5 Exèmta duris vita molestiis
Curisque (pectus quæ reliquis coquunt
Mortalibus) per lætitiam fluit
Luxumque, et ægris pura laboribus.
6 Ergo insolenti fœta superbiâ
Corda intumescunt ; pectora spiritus
Ventosa tendunt : cæcus amor sui
Fræna impotenti dat violentiæ.
7 Tecta invidendas non capiunt opes,
Felicitatem non animus suam ;
Et vota vincens spemque superfluus
Luxus fatigat, nec satiat tamen.
8 Verbis minores terrificant feris,
Et fastuosæ mole potentiæ :
Vultu procaci et vocibus improbis
Adblandiuntur nequitiæ suæ.
9 Nec impudentis garrula vanitas
Contenta linguæ fundere toxica
Terras per omnes, astra lacessere
Audet, Deumque insana superbia.
10 Hæc mente spectant attonitâ pii,
Et æstuanti pectore fluctuant :
11 Secumque mussant, Scilicet hæc Deus
Quum cernat, atris abstinet ignibus ?
12 Opes abundè suppeditant malis,
Crescitque nullo sine pecunia :
Secura pacis molliter otia
Quassante nullo turbine transigunt.
13 Frustra ergo puro pectore vivitur ;
Frustra innocentem contineo manum ;

14 Frustra labores perfero, torqueor
Dolore, nullis non crucior malis.
15 Rursus verebar ne temerario
Ausu improbarem consilium Dei,
Ac arbitrarer fortè miserrimos
Selecta quos is pignora nuncupat.
16 Caussas latentes dum sequor anxius,
Et pertinacis viribus ingenî
Pugno, profundum se chaos ingerit,
Et nocte mentis lumen adobruit.
17 Labore tandem fessus inutili
Ad te recurro, Rex bone cœlitum:
Quietus expecto ex adytis tuis
Quis hos et illos separet exitus.
18 Vidi repentè quàm pede lubrico
Starent superbi; quam stabiles parum
Opes tenerent; quàm fragili loco
Fultos ruinâ præcipiti trahas.
19 Procella vindex ut sonuit tuæ
Iræ, fugaces cum domino suo
Evanuerunt divitiæ; manet
Umbra invidendæ nulla potentiæ.
20 Sic nocte mentes ludificans fugit
Imago somni; et quæ modò pectora
Sopita vano terruerat metu,
Risus per urbem mox ciet omnibus.
21 Donec viderem hæc, mœror et anxiæ
Mentem obruebant sollicitudines:
22 Aut hæsitantem, ceu stupidum pecus,
Torpor ligabat pectore marcido.
23 Arcana sed vis interea tui
Me fulciebat numinis, ac manum
24 Dextram regebas; auspicio tuo
Ductuque clarus fulgeo gloriâ.
25 Quid terra, præter te, mihi, quid polus

26 Offert colendum? cor mihi tabuit,
Infracta mens desiderio tui
Languebat, ægrum corpus inaruit:
Tu rursus artus robore vivido
Firmâsti, opimas suppeditâsti opes.
27 Qui, te relicto, spe stolidâ Deos
Vanos adorant, cladibus obruis.
28 Te sector unum, tu superas meis
Spes una rebus: præsidio tuo
Liber periclis, auctus honoribus,
Te sempiternis laudibus efferam.

PSAL. LXXIV.

1 CUR nos relinquis penitus, ô rerum parens,
Hostique dedis impio?
Lupis vorandum cur gregem pastor tuum
Irâ obstinatâ deseris?
2 Memento cœtûs servitute ab asperâ
Quem vindicâsti: quem tibi
Peculiari sorte, patrimonium
Ceu proprium, receperas.
Colles Sionis, numinis sedem tui,
Bonus favensque respice.
3 Tandem resurge, et hostium superbiam
Compesce: perde funditùs
Hostes protervos, qui tuum sacrarium
Manu nefandâ polluunt.
4 Clangunt sonorâ buccinâ, non quæ tuas
Laudes canat, ludibrio
Sed festa acerbo quæ profanet; in tuis
Vexilla figunt turribus.
5, 6 Bacchatur audax ira frænis libera:
Ædis ruentis it fragor,
Quales sub altis murmurant quercus jugis,
Cæsæ bipenni quum ruunt.

Demoliuntur malleis et vectibus
Cælata templi lumina.
7 Populatur ignis adyta : nominis tui
Contaminant sacrarium ;
8 Secumque tacito comminantur pectore
Se diruturos omnia.
Nec temerè : flammis strata fumant omnia
Tuo dicata cultui
9 Loca : signa nusquam, nulla jam miracula :
Propheta nullus perditos
Solatur, et, spe quamlibet lentâ, tamen
Spondet malorum terminum.
10 Quousque tandem nomini sines tuo
Hostem protervum illudere ?
Quousque acerbis facta dira et impia
Exasperabit jurgiis ?
11 Cur otiosus retrahis manum ? exsere
Tandem potentem dexteram.
12 Tu noster olim rector et custos, Deus,
Priscis abusque seculis.
Te vidit orbis vindicantem ab omnibus
Semper tuos periculis.
13 Secessit unda te jubente, et vitreo
Muro liquor coërcuit
Cursum, feroces viribus suis duces
Ponti recursus obruit :
14 Ipsum marinis vastiorem belluis
Hausit tyrannum, et asperis
Afflicta saxis, fluctibus cadavera
Ejecta vultur Æthiops
15 Voravit : inter æstu arenas torridas,
De cote durâ limpidi
Fluxere rivi : te imperante substitit
Arente flumen alveo.
16 Tuus dies est, nox tua est ; solis jubar

Radiis adornas aureis.
17 Æquorque claudis littorum repagulis,
Terrasque cingis fluctibus :
Æstate lenis frigus acre, frigoris
Æstum rigore temperas.
18 Domine, intuere probra, contumelias,
Et hostium ludibria,
Qui te lacessunt impiis conviciis,
Molestiis nos opprimunt.
19 Ne trade vitam turturis tuæ feris :
Turbam tuorum pauperum
Ne sempiternâ oblivione desere :
20 Memor tui sis fœderis ;
Nam nec tenebræ nos tegunt, nec pellimus
Obscuritate injurias.
21 Ope destituti et omnibus fracti malis
Populi pudori consule :
Ut te merentem prosequantur laudibus
Miseri levate luctibus.
22 Exsurge, rector orbis optime, et tuam
Caussam tuere : sis memor
Quæ probra passim nomini semper tuo
Stulta ingerat procacitas.
23 Voces superbas et tumultus improbos
Silentio ne supprime :
Curamque rerum gerere te mortalium,
Qui negligunt te, sentiant.

PSAL. LXXV.

1 Te nos carminibus, Rex bone, patriis
Dicemus meritò : te celebrabimus
Præsentem miseris ; et memorabimus
Facta illustria posteris.
2 Quum plenis venient tempora seculis,
Cogam, inquit Dominus, consilium meum ;

Justis suppliciis prosequar impios,
Justis muneribus pios.
3 Fundamenta soli dissiliant licèt,
Turbetur trepidis gens hominum minis,
Fundamenta soli fluxa adamantinis
Nectam rursum ego vinculis.
4 O stultos quoties admonui modum
Vesanæ ut facerent nequitiæ suæ!
In cœlum quoties admonui impios
Ne stultè arma capesserent!
5 Quid cœlum stolidâ voce lacessitis?
Quâ spe sic furitis? spiritus arrogans
Cujus præsidio fretus in æthera
Cristas erigit impias?
6 Eois coëat viribus occidens,
Conjurent calidæ cum boreâ plagæ,
Frustra divitias, sceptra, potentiam
Cuiquam conciliaverint.
7 Unus Rex hominum, res hominum suo
Versans arbitrio, præcipitem trahit
Illum de solio, plebis ab infimæ
Hunc fæce ad solium erigit.
8 Nam cratera meri purpurei Deus
Jam dextrâ tenet, et vindice pharmaco
Undantem pateram temperat, et malis
Justum supplicium parat.
Illinc impietas undique ab ultimis
Terrarum spatiis hauriet, et mero
Consumto, cupido gutture turbidâ
De fæce exitium bibet.
9 At me vate, Dei, quem genus Isaci
Et thure et precibus placat et hostiis,
Omnis posteritas munificentiam
Et vim numinis audiet.
10 Confringam tumidæ tela superbiæ

Formidata bonis : cladibus obruta
Emerget pietas, et super æthera
Tollet conspicuum caput.

PSAL. LXXVI.

1 Gentes profanæ numinis loco colunt
Sibi quisque quem finxit Deum :
Judæa verum novit et colit Deum,
Laudatque festis cantibus :
2 Deum Sionis incolam, Solymæ sacris
Cui templa fumant ignibus.
3 Illic minaces fregit arcus, lucida
Fregit sagittæ spicula.
Clypea sinistris rapuit, enses dexteris ;
Funesta bella sustulit.
4 Tu præpotentes fortior tyrannidas
Virtute frangis : tu feram
Compescuisti fortium superbiam
Regum potenti dexterâ.
5 Fractâ minacis spiritûs ferociâ,
Prædæ fuere : aut ferreo
Somno gravati condidere lumina.
6 Obtorpuere dexteræ
Fortes virorum, vis equorum, et curruum
Elanguerunt impetus.
7 Tuum verendum nomen et numen ; tuæ
Quando æstus iræ incanduit,
Quis obviam ausit ire ? quis miserum caput
Tuo furore objecerit ?
8, 9 Quùm templa mundi fulminum quateret fragor,
Ut impiâ tyrannide
Pœnis repressâ supplicem modestiam
E servitute abduceres,
Attonita tellus siluit ! imbellis pavor
Mentes superbas perculit.

10 Ultricis iræ scelera pœnis obruta
Humana gens quum cerneret,
Boni efferebant laudibus te, conscius
Premebat horror impios.
11 Votà ergo Domino nuncupate, et reddite:
Domino verendo mnnera
Ferte universi civitatis incolæ
Sanctæ, Deumque agnoscite,
12 Reges superbi quem pavent, qui spiritus
Feros retundit impiis.

PSAL. LXXVII.

1 TE voce semper, te prece supplice,
Rerum invocabo conditor optime:
Nam lenis ac placatus aurem
Das facilem miseris querelis.
2 Ad te refugi quum premerer malis,
Ad te tetendi sollicitus manus
Sub nocte solâ, donec atras
Lux tenebras rediens fugaret.
Mens inquietis fracta doloribus,
Surdâ abnuebat aure fidelium
Voces amicorum, medelæ
3 Impatiens: animusque solum
Intentus in te, cum lacrimis preces
Miscens fremebat: pectora flebili
Concussa singultu sonabant;
Cura animi cruciabat artus:
4 Æstus vetabat sollicitudinum
Dulcem soporem carpere lumina;
Segnis ligabat membra torpor;
Vocis iter dolor obstruebat.
5 Tum mente versâ volvere secula
Cœpi anteacti temporis, ac Dei
Numen bonis præsens, nec unquam

Auxilii miseris avarum.
6 Laudum subibat quas tibi carmine
Lyræ canebam suaviloquæ ad modos:
Secumque vestigabat ægra
Mens vario labefacta motu;
7 Num me relicto in perpetuum Deus
Opis benignam jam retrahit manum?
8 Nec ampliùs suum tenebit
Larga Dei bonitas tenorem?
Nec ore vatum leniet anxias
9 Curas suorum? nec miseris erit
Placabilis? nec sistet iræ
Præcipitem bonitate cursum?
10 Tandem remisso pectore, Quò dolor
Impellis? inquam: stant adamantinis
Decreta cœli fixa vinclis,
Nec dubio labefacta casu,
Nec fracta vi, nec temporis invidis
Obliviosi obnoxia dentibus.
11 Rursus tuæ mentem subibant,
Sancte parens, monimenta dextræ:
Qui templa picti sideribus poli,
Frugumque campos germine fertiles,
Et secla tot nostros ad usus
Condideris pecudum et ferarum.
12 Quàm sæpe, pœnis dum premis improbos,
Tutoque fulcis præsidio probos,
Mortalibus clementiæque et
Justitiæ specimen dedisti,
13 Æterne rerum conditor! omnia
Consulta cujus factaque sanctitas
Illustrat: haud quidquam tibi ingens
Orbis habet simile aut secundum.
14 Mirante mundo tu Deus unice
Miræ dedisti signa potentiæ,

15 Ergastulis quum liberâsti
Abramidas Pharii tyranni.
16 Vidêre fluctus te tumidi, Deus,
Vidêre fluctus, et trepido gradu
Fugêre : turbavit profundas
Horror aquæ vitreæ lacunas.
17 Fudere aquosas imperio tuo
Nubes procellas de gravido sinu,
Sonore rauco ; grandinisque
Infremuit lapidosus imber.
18 Cœli tonantis vastificus fragor
Implebat aures : lumina fulgurum
Terrebat ardor, et pavore
Attonitæ tremuere terræ.
19 Sali rubentis pervia vastitas
Ductore te tot millibus obruit
Vestigia, et flucto refuso
Clausit iter Phariis quadrigis.
20 Moses et Aron (ceu pecudum greges
Pastor reducit) præsidio tuo
Duxere tranquillas per undas
Incolumes populi catervas.

PSAL. LXXVIII.

1 AUDITE Isacidæ, et rerum pietate parentem
Qui colitis purâ, huc animos advertite vestros.
2 Mira canam, sed vera canam : quæ longa vetustas
Occulit arcanis oracula mersa tenebris
3 Evolvam : priscis accepta parentibus olim
Veriloquis dictis, in secula sera nepotum
4 Transmittam : laudesque Dei, mirandaque facta
Cognita de proavis discent me vate minores.
5 Namque parens mundi, sancto quum fœdere gen-
Jungeret Isacidûm sibi, patres prodere natis [tem
Per seriem, et seris venientia secula seclis,

Et legum monitus et facta ingentia jussit.
6 Scilicet ut memori benefacta priora tenentes
Pectore, consilium vitæ auxiliumque regendæ
A Domino expectent, trepido turbante tumultu.
Ne tam cæca animos condant oblivia, legum
Irrita ventosis ut dent præscripta procellis.
7, 8 Neu similes patrum, malè gratâ mente rebelles
Deficiant animi instabiles, dubioque labentes
9 Pectore. Cur soboles Ephræmi, docta sagittis
Figere vel jaculo quamvis distantia certo,
Terga dedit penè ante tubas? latebrisque salutem
(O pudor!) abjectis quæsivit turpiter armis?
10, 11, 12 Nempe quòd aversos flexere per avia gressus,
Obliti legum et monitorum, et fœderis icti,
Obliti tantorum operum, quæ, testibus olim
Patribus, in Phariis Dominus patraverat oris.
13, 14 Quum mare divisit sese cumulante profundo,
Inter et aggestos undæ stagnantis acervos
Incolumem eduxit populum, duce nube, serenâ
Luce, per obscuras flammâ præeunte tenebras.
15, 16 Flumina de solidi patefecit vulnere saxi,
Damnatisque siti rivos donavit arenis.
17, 18 Nec satiati undis linguas tenuere procaces:
Ausi immane scelus, deserta per avia rursus
Tentavere Deum: et, ventris stimulante voracis
19, 20 Ingluvie, petîere cibos? ac talibus ora
Solverunt: Silicis duræ qui flumina venis
Elicuit, subitoque sitem torrente levavit,
Non potis est panem, non lautæ fercula mensæ
Addere? non epulis convivia larga profusis.
21 Audiit omnipotens, callidâque accensus ab irâ est,
In Judamque hausit flammato corde furorem.
22 Et populo tamen ingrato, totiesque salutis
Immemori acceptæ, victum dedit esse petitum.
23 Castra super latè ætherei patefecit olympi

24 Horrea: dein gravidas cœlesti semine nubes
Ambrosiæ largos super agmina solvit in imbres:
25 Cœlestisque cibi indulsit mortalibus usum.
26, 27 Cedere tum jusso campis ex aëris Euro,
Mox tepidis volucrum pluvias Notus attulit alis,
Non secus ac siccæ cumulos quum verrit arenæ,
Pulvereamque trahit deserta per arida pallam.
28 Castra super, tensisque super tentoria velis,
Alituum tremulis resonabant agmina pennis,
Et circum affusis cumulabant stragibus agros.
29, 30 Jamque epulis exemta fames: sed prava libido
Non exemta tamen; sed adhuc sine fine petitæ
31 Faucibus hærebant epulæ: Deus ecce repentè
Ultor adest; latè subitò grassante ruinâ,
Robora selectæ passim cecidere juventæ.
32 Sed neque tot pœnæ, neque tot benefacta rebelles
Continuere animos, nec tot miracula, rerum
33 Naturâ monstrante Deum. Pater ergo procaces
Casibus assiduis fregitque, et, robore fracto,
Ante diem tremulæ succidit fila senectæ.
34, 35 Vix tandem morbis vexati, erroribus acti,
Omnibus exausti prope cladibus, omnium egeni,
36, 37 Agnovêre Deum: per tot discrimina tecti,
Ereptique malis, sævoque ex hoste recepti,
Verba tamen blandis fundebant subdola linguis,
Ore pii, mendace animo; neque fœderis icti
38 Servavere fidem. Verùm clementior ille
Sontibus ignovit, patriâ pietate remisit
Offensas, meritamque ultrò compescuit iram:
39 Quippe homines memor esse animi modò flabra fuga-
Quæ fragiles agitent morituri corporis artus. [cis,
40 O quoties inter viduas cultoris arenas,
Inter saxa siti squalentia, numinis iram
Languentem insanis irritavere querelis!
41 Et sua divinas dimensi ad robora vires,

Virtutem brevibus voluere includere metis,
Quæ mare, quæ terras, quæ cœli continet orbes!
42 Scilicet obliti benefacta priora, salutem
Acceptam, et duri nuper juga demta tyranni,
43, 44 Et quæ per Pharias miracula plurima gentes
Edidit, in vitreos suffusa sanguine rivos,
Damnatisque siti laticum sine munere mensis.
45 Et modò pestiferæ per celsa palatia muscæ
Spicula figebant liventi tincta veneno:
Et modò flumineis squalebant atria ranis. [bores,
46 Et nunc bruchus edax hominumque boumque la-
Agmine nunc denso diræ exedêre locustæ.
47 Grandinis imbre hortos, lapidosâ grandine vites,
Grandine silvarum Dominus decussit honorem:
48 Grandine prostrati fortes jacuere juvenci:
Et segetum gravidos ruit igneus imber in agros.
49 Ira Dei, laxisque furor bacchatus habenis,
Eumenidumque faces, et conscius horror oberrans
Pectora, turbabat stimulis præcordia cæcis.
50 Tum letho patefacta via est; mors sæva per omne
Passim hominum pecudumque caput nulli æqua cu-
51 Primitias sobolis, carissima pignora, florem [currit:
Roboris, et seræ spem præsidiumque senectæ
Prostravit, quà Nilus aquâ se divite volvit,
Et septemgeminis refluum mare submovet undis.
52, 53 Interea, ceu pastor oves in pascua ducit,
Ipse suum Dominus populum deduxit, ab omni
Vi procul et trepidâ formidine: fluctibus æquor
Obruit infestos in se redeuntibus hostes.
54, 55 At sancti tenuere patres loca sancta, Deique
Parta manu, exclusit gentes priùs unde profanas,
Aut prostravit humi victas; et jugera mensus
56 Abramidis habitare dedit. Nec segniùs illi
Irritare Deum, et rerum tentare parentem,
57 Fœdera negligere: et patrum de more rebelles,

Avertêre suos recto de tramite gressus.
Non secus ac arcus curvat se in cornua nervo
Adducto, dextrâque iterum nervoque remisso
In faciem subitò flectit se sponte priorem :
58 Libera sic iterum gens impia vindice pœnâ
Ad sese rediit, cunctisque in collibus aras
Erexit, finxitque sibi simulacra deorum,
Ac Dominum rerum meritas accendit in iras.
59 Audiit omnipotens pater impia vota precesque,
60 Et sibi dilectam gentem contemsit : et aras
Ipse suas, ac Silonis tentoria liquit,
Sola sibi è cunctis electa habitacula terris,
61 Deseruitque sui monimentum fœderis arcam
Hostibus in prædam: monimentum roboris, unde
Clara Dei in cunctas splendebat gloria terras.
62, 63, 64 Hos ferro, terræ iratus sibi nuper amatæ,
Objecit, flammis alios ; cecidere cruento
Ense sacerdotes ; non connubialia festis
Carmina sunt cantata toris, carique mariti
Indeploratis viduæ jacuere sepulchris.
65, 66 Ast ubi jam pœnis meritam satiaverat iram,
Ceu crapulâ excussâ miles, lentoque sopore
Excitus, arma iterum fugientes vertit in hostes :
Tergaque vulneribus figens imbellia cæcis,
Perpetuam adspersit ventura in secula labem.
67 Non tamen Ephræmum præstantem fortibus armis
Elegit, cui sceptra daret ; non ille Manassæ
68, 69 Pignora : sed Judam, sed celsæ tecta Sionis,
Templa sibi et solido fundata sacraria saxo,
Cumque polo et stellis mansuram in secula sedem.
70, 71 Quique sequebatur pecudes in pascua David,
Sustulit e caulis, caram et sibi pascere gentem,
Impositum solio, et sanctæ jus dicere terræ
72 Jussit : et ille gregem studio curâque fideli
Rexit, et infestis defendit ab hostibus armis.

PSAL. LXXIX.

1 HÆREDITATEM, rector orbis, cur tuam
Invadit hostis impius?
Ritu profano polluit sacraria
Tuo dicata nomini,
Soloque stratam funditùs Solymam suæ
Tegit ruinæ molibus.
2 Truncata ferro membra te colentium
Passim per agros objacent,
Lanianda rostris vulturum, crudelibus
Aut belluarum dentibus.
3 Rivi cruoris perluunt vias, velut
Torrens adauctus imbribus.
Nec usquam amicus ossa sparsa qui legat,
Aut lecta tumulis obruat.
4 Functique fato pariter et superstites
Ludibrio accolis sumus.
5 Parens benigne, quem modum tandem tuæ
Speremus iracundiæ?
An continenter instar ignis omnia
Vorantis in nos sæviet?
6 Tui furoris verte potiùs impetum
In impiarum gentium
Tot regna, nomen quæ tuum vel nesciunt,
Vel, si sciant, non invocant:
7 Semen piorum quæ laborant perdere
Armis, et urbes ignibus.
8 Revocando vetera, parce, genitor, crimina,
Faces furori subdere:
Sed penè cunctis obrutos malis, tuâ
Nos præveni clementiâ.
Offensionum mitis obliviscere,
Nostræ salutis anchora.
Placatus adsis, splendor ut cunctis tuæ
Clarescat oris gloriæ.

3

10 Os obstruatur impiis, quærentibus
Num noster hic cesset Deus.
O juste vindex, impios exercitos
Pœnis vicissim cernere
Fac nos, cruore qui piorum sordidi
Nunc insolenter gestiunt.
11 Audi gementes, carcerum qui vinculis
Marcent : potente dexterâ
De fauce mortis libera, quos cædibus
Jamjam tyranni destinant :
12 Et quam intulerunt contumeliam tibi,
Et quam tuis injuriam,
Multiplicatam redde nostris accolis,
Rerum perennis arbiter.
13 Et nos, ovilis grex tui, quem pabulo
Alis, tueris numine,
Et posterorum posteri, laudes tuas
Cunctis canemus seculis.

PSAL. LXXX.

1, 2, 3 HEBRÆI generis pastor, uti gregem
Blandè progeniem qui regis Isaci,
Inter qui geminos aligeros tuo
Præscribis populo jura salubria :
Selectæ soboli da bonus ac favens
Lumen posse tuæ cernere gloriæ,
Da vim posse tuæ nôsse potentiæ,
Ac fessis properè porrige dexteram.
Tu nos si placido lumine videris,
Cedent continuò cætera prosperè.
4 O Rex armipotens, quem statues modum
Iræ ? quando humiles suscipies preces ?
5 Irroras lacrimis fercula, lacrimis
6 Misces continuis pocula : jurgia
Nostris finitimi de spoliis ferunt,

Et nostra exagitant ludibrio mala.
7 O Rex armipotens, agmina cœlitum
Cui parent, faciem cernere da tuam.
Tu nos si placido lumine videris,
Cedent continuò cætera prosperè.
8 Tradûxti Phariâ de scrobe vineam;
Pravarum expuleras semina gentium,
Ut puro sereres puriùs hanc solo.
9 Jam radix teneras fuderat undique
10 Fibras; jam tremulo frigore texerat
Montes; æqua cedris brachia sparserat:
11 Tangebant teretes æquora palmites,
Euphratem teneri germina surculi.
12 Nudatam solitis cur modò sepibus
In prædâm hospitibus deseris hanc vagis?
13 Cur hanc sævus aper proterit? alites
Carpunt? omnigenæ depopulant feræ?
14 O Rex armipotens, obsecro jam redi
Tandem, et sidereo prospice de throno:
Placatusque tuam respice vineam,
15 Plantâras propriâ quam tibi dexterâ.
Hunc saltem placidus respice ramulum,
Cui cultu assiduo conciliaveras
Robur, clara tui gloria nominis
Terrarum ut populis nota sit omnium.
16 Illic flamma vorat brachia vitium;
Hìc convulsa gemunt; cæsa bipennibus
Hìc duris resonant; omnia pessum eunt.
Iræ justa tuæ nos premit ultio.
17 Indulgens genitor, nunc ope subleva;
Firma præsidio nunc propiùs tuo
Hunc, vires et opes et decus antea
Affectu patrio cui cumulaveras.
18 Vitam redde tuis, sancte parens, quibus
Semper mors avidis faucibus imminet.

At nos usque ducem te comitabimur;
Præsentem miseris te celebrabimus.
19 O Rex armipotens, agmina cœlitum
Cui parent, faciem cernere da tuam.
Tu nos si placido lumine videris,
Cedent continuò cætera prosperè.

PSAL. LXXXI.

1 EXSULTATE Deo nostro, bona dicite verba
Nostræ salutis vindici:
2 Isacidûm laudate Deum, pæana canentes
Ad tympani dulces modos.
3 Nec lyra, nec cessent genialia nablia: festis
Tubâ calendis clangite.
Hunc læti celebrate diem, stata sacra ferentes,
4 Nam sic statutum est patribus:
Sic lex sancta jubet, sic sacri fœdera pacti
Percussa cum majoribus.
5 Hæc est illa dies ventura in secula testis
Memphiticæ tyrannidis:
Quum Pelusiacis Hebri gens hospes in oris
Erraret, et linguæ sonum
Attonita ignotum audiret, nec nota vicissim
In verba frustrà os solveret:
6 Quumque humeros curvaret onus servile, manus-
Lassaret olla fictilis: [que
Excussi manibusque ollas, humerosque levavi
Luto, inquit optimus parens:
7 Auxiliumque tuli poscenti in rebus egenis:
Et nube densâ conditus
Intonui: Meribam propter, tua jurgia passus,
Feci tui periculum.
8 Nunc etiam selecta mihi gens auribus hauri,
Et quæ paciscor accipe:
Si mea dicta vagis non tradas irrita ventis;

9 Nec alterum colas Deum;
Nec prostratus humi supplex nova numina adores:
10 Sed unicum tibi me Deum
Esse velis, domini qui ruptâ compede Nili,
Juris tui te reddidi:
Posce modò; spe plura feres, potiora petitis,
Majora votis auferes.
11 Hæc neque dicta suas populus demisit in aures,
Benè nec monenti paruit.
12 Ergo ipsos sibi permisi; frænoque remisso
Solvi vagam libidinem.
13 O potiùs monita audissent mea! me duce rectum
Utinam institissent tramitem!
14, 15 Namque humiles illis subitò fractosque dedissem
Hostes, meamque dexteram
Vertissem in gentes, quæ recta odere, profanas:
Et supplices mendacibus
Vultibus Isacidûm ambissent verbisque favorem:
Felicium omne in seculum
16 Isacidûm, quibus almus ager fudisset abundè
Frugum benignam copiam,
Mellaque de duri fluxissent viscere saxi
Per arva cultûs inscia.

PSAL. LXXXII.

1 Regum timendorum in proprios greges,
Reges in ipsos imperium est Jovæ,
Qui judicantûm examinabit
Nequitiam trutinâ severâ.
2 Num fraudulentos semper et impios,
Inquit, dolosâ lance fovebitis?
Pauperque pupillusque vestrum,
Ceu scopulum, metuet tribunal?
3 Quin orbitatem cernitis anxiam?
Aurem querelis quin inopum datis?

4 Cur pauperes non à superbo
Ludibrio asseritis potentûm ?
5 Frustra monemus ; lumina cæcitas,
Errorque mentes obsidet ; ut neque
Compaginem rerum solutam
Justitiâ pereunte cernant.
6 Deos vocavi vos, dominos necis
Vitæque feci : sceptriferâ manu
Pacem dedi tueri, et armis
Lethiferum cohibere bellum.
7 At mors iniquæ justa superbiæ
Ultrix honores detrahet, et pari
Ignobili cum plebe fato
Purpureos rapiet tyrannos.
8 Exsurge, legum fræna manu Deus
Capesse, cunctis arbitrio tuo
Qui regna dispensas, ut orbi
Imperia domineris æquo.

PSAL. LXXXIII.

1 Ne taceas, ne cuncteris, pater optime, neve
Preces tuorum sperne duris auribus.
2 Ecce fremunt hostes circum, et miscere tumultu
Sævo parati cuncta, cristas erigunt.
3 Concilia occultè coëunt, populoque minantur,
Tu quem tuendum propriè susceperas.
4 Eia, aiunt, properate, omnem succidite silvam ;
A stirpe sobolem deleamus Isaci.
5 En sceleri jurata manus coït omnis in unum,
Tua instituta ut deleant et fœdera.
6 En cum palmiferâ junctus Nabathæus Idume,
Soboles Moabi, et Agareni, et Gabala,
7 Cumque Palæstinis Tyriisque Amalecus et Ammon,
8 Syrusque jungit castra Lothi posteris.
9 At tu sterne solo victos, Madiana juventus

Ut cæsa texit semitas te vindice :
Sisara ceu tumidus cecidit, milesque Jabini ;
Cissontis undas turbidas quum sanguine
10 Tinxere ; infletæ passim jacuere catervæ,
11 Lætamen agris : nec fuga eripuit duces
Orebum et Zebum : nec subtraxere latebræ
A falce mortis Zebeamque et Salmanam :
12 Dicere non veritos animo votoque superbo,
Dominos futuros se tui sacrarii.
13 At tu, sancte parens, sic hos vertigine torque,
Ut rotula clivo, stipulo vento volvitur :
14 Flamma velut siccæ populatur brachia silvæ,
Per alta stridens montium cacumina :
15 Sic urge attonitos consternatosque procellâ,
Tui furoris dissipa sic turbine :
16 Sic animos dolor exurat, pudor ora coloret,
Suis miseriis numen ut probent tuum :
17 Sic ignominiâ fastum preme, damna timorque
Sic continenter territos exerceant,
18 Te solum ut noscant Dominum, rerumque poten[tem
Quacunque terras ambit axis ignifer.

PSAL. LXXXIV.

1 O rex armipotens, qui creperos tuo
Bellorum arbitrio dividis exitus,
Ergo limina templi
Lætus conspiciam tui.
2 Hìc cor lætitiâ palpitat, hìc bonis
Languet mens nimiis ebria, gestiunt
Artus, atria vivi
Visuri propiùs Dei.
3 Hìc passer latebras invenit, hìc locat
Nidum veris avis nuntia. O atria
Regis bellipotentis,
Ut vos adspiciam libens !

4 Felix qui domui perpetuò tuæ
5 Hærens te celebrat: qui penitus suam
In te spem posuerunt,
Felices ter et ampliùs.
6 Felices studio qui properant pio
Templo sacra tuo ferre: per aridas
Valles fontis amœni
De rivis liquidis bibent.
Nec deerit pluviæ quæ repleat cavas
7 Fossas agmen aquæ, dum properat premens
Turmam turma, parentûm
Ritu cædere victimas.
8 O Rex armipotens, da placidum tuo
Te Regi, capitis cui decus inclytum
Indûlsti; bonus aurem
e duram abnue supplici.
9 Tu noster clypeus, rebus in asperis
10 Spes et præsidium: juxta adytum tuum
Unius mora lucis
Pro mille est mihi seculis.
Sim custos potiùs liminis in tuo
Templo, sancte parens, quàm Solyma procul
Degam inter sceleratos
Multis clarus honoribus.
11 Tu sol, tu clypeus, tu Dominus: tuis
Tu das conspicuâ fulgere gloriâ;
Nec puro scelerum unquam
Claudis munificam manum.
12 O Rex armipotens, quem penes exitus
Bellorum, et positis ensibus otia:
O bis terque beatos
Qui te spe solidâ colunt!

PAL. LXXXV.

1 NON semper tumidis fervent vexata procellis
Æquora, nec gelidâ riget horrida terra pruinâ:
Inque vicem ponunt venti, mare sternitur, aura
Mitior in florem torpentes evocat herbas.
Nec semper, Deus, avertis mœrentibus aurem
Durus, et indulgens iræ; quondamque favore
Sponte tuum amplexus populum es: vinclisque so-
Servitii, patrias duce te remeavit ad aras. [lutis
2, 3 Oblitus scelerum et violati fœderis, iram
Lenîsti, et patriâ texisti crimina curâ.
4 Et nos ergo, parens, nostræ et spes una salutis,
Respice placatus facilisque; animumque benignum
Accipe: perpetuæ neve implacabilis iræ
Sæviat in seros etiam vindicta nepotes.
Respice nos melior tantùm: quodcunque miselli
Spirat adhuc animæ, te respiciente, vigorem
Accipiet; populoque tuo, jam nube repulsâ
Tristitiæ, lætos hilarabunt gaudia vultus.
7 Alme parens, bonitate tuâ complectere fessos,
Speratæque diu jam fructum ostende salutis.
8 Jamdudum exspecto Dominus dum læta futuri
Signa det, arcano pulsans præcordia motu.
Et dabit haud dubiè, positâ placabilis irâ,
Signa secunda; piis dabit omnia prospera, leges
Qui patrias et sacra colent, errore relicto.
9 Ecce salus, ecce incultas bona copia terras
Incolet, et læti renovatrix gloria secli.
10 En bonitas, en alma fides feret obvia gressus:
11 Terra fidem, cœlo terras Astræa relicto
12 Sancta colet: comes Astrææ bona copia cœlo
Appluet, et lætos decorabit frugibus agros.
13 Et quacunque feret Dominus vestigia, gressus
Ante ferent jus fasque suos: lis, visque, dolusque
Deseret afflictas per tot jam secula terras.

PSAL. LXXXVI.

DA mitis aurem supplici
Deus: saluti consule
Ope destituti et pauperis,
Nec semper iræ vindicis.
2 Servum tuum serva Deus,
Cui spes salutis unica es:
3 Serva invocantem jugiter
A solis ortu ad vesperum.
4 Depelle mentis nubila
Pendentis à te servuli.
5 Blandæ parens clementiæ,
Promtus vocanti parcere;
6 Intentus audi supplicem:
7 Nam te vocamus arduis
In rebus, invocantibus
Opem benignus quòd feras.
8 Nullus deorum par tibi:
Nullus secundus; exserit
Nullus suam potentiam
Tam splendidis miraculis.
9 Rerum creator, ultimis
Ob orbis oris affluent,
Flexoque gentes poplite
Te prosequentur laudibus.
10 Solus nec ævi termino
Inclusus aut potentiæ,
Deus deorum, gentibus
Miranda cunctis perpetras.
11 Legum tuarum semitam
Fac ingredi me: pectoris
Compone fluctus turbidos,
Tranquilla mens ut te colat:
12 Ut spiritus contagio
Emancipatus corporis,

Tuam celebret gloriam,
Dum vita voxque suppetet.
13 Vivo tuâ clementiâ,
De fauce mortis erutus,
14 Quum virium fiduciâ
Sæviret hostis insolens.
15 Secura quum vis numinis
Mihi immineret, tu Deus
Es lenis et placabilis,
Et pacta fidus reddere.
16 Mitis bonusque respice
Qui pendet ex te servulum:
Opem fer, et vernaculum
Tuum periclis exime.
17 In me favorem sentiant
Hostes tuum: ora decolor
Mutet pudor, quum viderint
Mihi te salutis vindicem.

PSAL. LXXXVII.

1, 2 ABRAMIDARUM cæteras urbes supra
Dominus Sionis diligit
Portas; Sionis, imminet quæ montium
Fundata sanctis collibus.
3 O prædicanda posteris seclis Sion,
Beata mater urbium!
4 Tecúmne Babylon se audeat componere?
Tecúmne Memphis insolens?
Ventura Babylon sub jugum Dei, Deo
Flexura Memphis poplitem.
Præclara quamvis et Palæstina et Tyros
Jactet virorum robora;
5 Nihil ad Sionem fortibus fœtam viris,
Favore tutam numinis.
6 Censore Dexirio humana gens quum nomina

Ad profitenda confluet,
Quis non Sionis se feret civem? inseri
Quis non colonus ambiet?
7 Tum vox Sionem carminum, tum vox lyræ
Canent Sionem et tibiæ:
Et nostra si quid audiendum vox sonet,
Laudem Sionis vox canet;
Et si quid animus voce dignum excogitet,
Animus Sioni serviet.

PSAL. LXXXVIII.

1 Luce voco te, nocte voco te, sola salutis
Spes, columen, vitæ præsidiumque meæ.
2 Alme Parens, facilem ne vultum averte precanti,
Neve humiles durâ respue mente preces.
3 Mens hebetata malis torpet; confecta dolore
Funereas spectat languida vita faces.
4 Membra vigor liquit, mors unguibus imminet atris:
De tumulo tantùm jam mihi cura meo est.
5 Corpora non aliter pallent sub moli sepulchri,
Vulnere quæ subito mors inopina tulit:
Perpetuis quæ sub tenebris oblivia condunt
Alta, salutiferam te retrahente manum.
6 Carcere ceu clausum, et cæcâ sub nocte sepultum,
Me propè lethææ gurgite mergis aquæ.
7 Usque premis, stratumque urges, supraque jacentem
Accumulas iræ flumina cuncta tuæ.
8 Me veluti scopulum fugiunt horrentque sodales,
Quos portum afflictæ spes erat esse rati.
Affixusque toro jaceo, ceu compede vinctus:
9 Languida cesserunt lumina victa malis.
Interea lassas tendens ad sidera palmas,
Te, veniente die, te, fugiente voco.
10 Scilicet exspectas ut acerbâ morte peremto
Ostentes vires me revocando tuas?

An rediviva tuas in laudes ora resolvent
Quos gelido tellus claudit avara sinu?
11 An tua sub tumuli bonitas contabitur antro?
Vulgabuntve tuam muta sepulchra fidem?
12 Justitiamne tuam taciturna silentia pandent?
An referent vires nox tenebræque tuas?
13 Ast ego, sancte parens, supplex tua numina clamo
Nec precibus vacua est hora locusve meis.
14 Sancte parens, animæ auxilium cur subtrahis ægræ
Cur surdâ miseras respuis aure preces?
15 Me dolor et primis labor anxius urit ab annis;
Me trepidi exanimant cordi micante metus.
16 Me furor exagitat tuus, opprimit undique terror;
17 Agmen ut hibernæ, quod sata mergit, aquæ.
18 Æger, inops, caris jaceo desertus amicis;
Nec noti ærumnis ingemuere meis.

PSAL. LXXXIX.

1 TU mihi carmen eris, rerum pater optime, semper
Notaque erit populis bonitas, me vate, futuri
Pollicitique immota fides, dum sidera mundo
2, 3, 4 Volventur tacito: citiùs quoque sidera cre
In chaos antiquum lapso se condere mundo, [dan
Irrita quàm sacri credam fore fœdera pacti,
His concepta tuo quondam cum Davide verbis;
Dum mare, dum tellus staret, dum sidera cœli,
Davidici generis mansuram in secula prolem,
Et stabilem regni ventura in tempora sedem.
5 Te, pater, ætherei cœtus, te jure piorum [c
Secla hominum celebrant, patrantem ingentia mu
Mirante, et stabilis jus inviolabile pacti [the
6 Servantem. Quem terra tibi, quem conferet
7 Magne parens? quem siderei tremit omnis olym
Cœtus, et attoniti submissâ mente tyranni.
8 Armorum bellique potens, quòcunque moveris,

Alma fides clarâ circum te luce refulget.
Tu maris irati furias compescis, et undæ
Dejicis insanæ tumidos ad sidera fluctus.
Tu Pharon elatam lethali vulnere sternis,
Et quicunque tuis miserum caput objicit armis.
1 Tu terræ cœlique opifex ; quæcunque capaci
Complexu facies mundi revolubiles ambit, [ter ;
2 Auctorem agnoscunt : Aquilo tibi servit et Aus-
Thabor et occiduum qui condit vertice solem,
Quique rubet radiis Hermon tepefactus Eois,
3 Lætitiâ exsultant : validæ tu robore dextræ
Clara per immensum spargis miracula mundum.
4 Ante tuum solium tibi justum apparet et æquum :
Ante oculos adstat bonitas, et nescia flecti
5 Promissi sincera fides. O terque quaterque
Felices, quos festarum clangore tubarum
Ad tua sacra vocas ; quos sacri lumine vultûs
6 Illustras, hilaresque tui sub nominis umbrâ
7 Custodis : bonitate tuâ super æthera vectis
8 Das vires, decus, imperium ; das impia contra
Agmina, ceu clypeum, per dura pericula Regem.
9 Tu tibi dilectum secreto numine vatem
Implêsti, ut seclis daret hæc responsa futuris :
0 Ipse mihi legi media de plebe, meoque
Imposui Regem solio, qui protegat armis
Isacidas, populoque meo qui jura ministret ;
Davidis et sacro perfudi tempora olivo.
1 Huic animum viresque dabo, præsensque tuebor
2 Perpetuò, ne fraude scelus, ne robur apertè
3 Exitium ferat ; ipse hostes, ipse impia sternet
4 Agmina ; nulla meam vertet sententia mentem.
Auxiliumque feram bonus, et super ætheris axem
Nominis auspicio nostri se gloria tollet.
5 Jura dabit terris rapido quas gurgite claudit
Hinc mare Sidonio fœcundum murice, et illinc

26 Palmifer Euphrates. Supplex me in vota vocabit
Ille patrem : Deus ille meus tu, dicet, et unum
Præsidium, una meæ custodia certa salutis.
27 Hunc ego præcipuo contrà dignabor honore,
Supra aliosque dabo rerum moderamina reges,
Quicunque immensum populis dant jura per orbem.
28 Nec meus absistet favor illi in secla, nec illi
Jurata æterni solventur fœdera pacti.
29 Quin sobolem, et sobolis seros in cuncta nepotes
Secla dabo, et stabilis sceptrum immutabile regni,
Donec ab obscuris lucem sol dividet umbris.
30 Quòd si posteritas mea fœdera sancta profanet
31 Immemor, et legem spernat, jussamque recuset
32 Ire viam, domitos pœnis duroque labore
Compescam, et plagis usque exercebo rebelles.
33 At neque destituam Regem bonitate perenni,
34 Fœdera nec solvam, nec quod semel ore profudi,
Ulla immutabit venturi temporis ætas.
35 Quippe semel sancto firmavi fœdere, jurans
Per me, Nulla dies initi cum Davide pacti [dus
36 Immemorem arguerit : soboles, dum secula mun-
Volvet, ei patrii sceptri moderamen habebit.
37 Esto mî sol testis ad hæc, et conscia luna,
Cum quibus æquævum sceptrum Judæa tenebit.
38 At nunc, sancte parens, tumidâ inflammatus ab
39 Projicis electum Regem ; rata fœdera pacti [irâ
Negligis, et capiti sacrum diadema revulsum
Sternis humi, et populis præbes calcare profanis.
40 Nuda patent hosti disjectis oppida muris ;
Si qua manet, gelidâ formidine concutis arcem.
41 Cunctis præda sumus populis ; rapiuntque ferunt-
que
Vicini, insultantque malis, miserosque protervis
42 Vocibus illudunt. Hostis tu robore dextram
Interea firmas, perfundis pectora dulci

43 Lætitiâ: ac gladios hebetas in vulnera nostros;
Nec recreas fractos duro in discrimine belli.
44 Jam decus et regni splendor, jam proxima cœlo
Majestas versa in tenebras, soliique superbi
45 Gloria strata jacet: brevis immatura juventæ
Stamina præcidis: miseræ pars ultima vitæ
In luctu, in squalore ignominiâque senescit.
46 Quem finem dabis ærumnis? nunquamne tuorum
Respicies clades vultu placatus amico?
An, ceu flamma furens, semper tua sæviet ira?
47 Ipse memor tecum reputa quàm concita nostræ
Tempora prætereant vitæ: frustrà ergo creâris
48 Humani generis sobolem? ut brevis exigat ævi
Tempora, perpetuo curarum exercita fluctu,
Dum fractam luctu et morbis, seniove, sepulchri
Clauserit obscura mors illacrymabilis antro? [illa
49 Heu bonitas ubi prisca? fides ubi pristina? ubi
Fœdera conceptis quondam cum Davide verbis
50 Facta tibi? Cerne opprobriis quibus impia servos
Turba tuos premat insultans: quàm multa silenti
Clausa sinu maledicta feram, dum turba profana,
51 Dum circum innumeræ gentes convicia fundunt,
Nosque tui Christi verbis petulanter amaris
52 Adventum sperare jubent. At tu, bone rerum
Conditor, æterno verax celebraberis ævo.

PSALMORUM

LIBER QUARTUS.

PSAL. XC.

1 COELITUM rector bone, abusque primis
Seculis, mundi rudis et juventâ,

Qui laborantes ope sublevâsti
Semper amicos.
2 Antequam tellus nova parturiret
Montium saltus, regeretque montes
Lucidus cœli decor, ante metas
Lucis et umbræ:
Tu manes idem, pater orbis, unus
Nec vices rerum patiens, nec ævi
Termino clausus brevis; unus expers
Finis et ortûs.
3 At brevis nobis miseræque vitæ
Fila paullatim tenuas, senecta
Donec in putrem cinerem caducos
Solverit artus.
4 Tempus annorum tibi mille, lucis
Instar hesternæ, fluidique puncti,
Nulla decursûs quod ubi recessit
Signa relinquit.
5 Nostra vanescit tenues in auras
Vita, per siccas velut unda arenas,
Aut velut sensus per opaca ludens
Noctis imago.
6 Herba ceu verno saturata rore
Manè, mox languet medio sub æstu,
Mox humi comis jacet arefactis
Vespere sero.
7 Præter et vitæ mala tot fugacis,
Quæ voluptates vitiant amaro,
Ira turbatis tua semper instans
Pectora vexat.
8 Quicquid erramus temerè aut malignè,
Quæ timor celat tenebris pudorve,
Tu vides, nec te latet inquieti
Pectoris æstus.
9 Dum tui pœnas meritas furoris

Mens reformidat, prope cogitatu
Ociùs vitæ spatium citatis
Aufugit alis.
10 Septies denos spatiosa in annos
Vita procurrit: quibus est senecta
Firmior, ferme in decimum supersunt
Ampliùs annum.
Quid senectutis memorem labores?
Transvolat blandæ breve ver juventæ,
Inquies curis miserisque morbis,
Ociùs Euro.
11 Deinde quis justæ tolerabit iræ
Impetum, si jam jubeas nocentes
Pro modo offensæ numeroque justas
Pendere pœnas?
12 Sic pater, sic ô, numerare fluxæ
Nos doce vitæ spatium, caducis
Mens ut à curis revocata, veri
Lumen honesti
13 Cernat. O tandem placidus favensque
Desine irarum, propiùsque servis
Semper assuetâ tibi lenitate
Consule fessis.
14 Fac tuæ fructu bonitatis aucti,
Gaudio tandem satiemur: ægris
Liberi ut curis reliquos agamus
Suaviter annos.
15 Cedat et lætis fugiens vicissim
Luctus, exacto modus et labori
Par voluptatis subiens amarum
Mitiget ævum.
16 Facta, majestas, opera, amplitudo
Nota sint servis tua, posterisque
Nota servorum, tua qui libenter,
Jussa capessunt.

17 Fac tuæ semper bonitatis ut nos
Splendor illustret, bone rector orbis:
Gratiæ adspirans favor actiones
Prosperet omnes.

PSAL. XCI.

1, 2, Si protegendam præsidio Dei
Credas salutem, rem, sobolem, domum,
Insana quum sors intonabit,
Si Domini fugias sub umbram,
Securus omnem fer violentiam
Sortisque mortisque, et tetricas minas
Contemne; securus tumultum
Despicias creperi duelli:
3 E fraude cæcâ te Deus eximet,
Frangetque casses insidiantium;
Nec sæviens latè venenum
Lethiferæ patiere pestis.
4 Expandet alas te super, et suis
Pennis fovebit rebus in asperis:
Certusque promissæ salutis
Sub clypei latitabis umbra,
5, 6 Noctis per atræ cæca silentia
Non expavesces cæca pericula;
Non luce grassantem timebis
Perniciem, nec aperta bella:
7 Interque strages mille cadaverum,
Dextrâ, sinistrâ, mille cadaverum,
Periculorum exsors propinquam
Incolumis fugies ruinam.
8 Pœnam luentes interea malos
9 Lætus videbis: præsidio Dei
Securus armorum et tumultûs,
Ceu validis tegerere muris.
10 Nec te, nec ædes vis propiùs tuas,

11 Aut damna tangent : nam Deus Angelos
Custodiæ tuæ salutis
Præficiet, vigilesque ad omnes
Motus, viarum qui reserent moras :
12 Qui per salebras te manibus ferant,
Ne saucietur pes recussus
Objicibus scopulorum acutis.
13 Securus atras inter et aspides
Deges, ferarum et pignora tigridum :
Tutusque calcabis dracones,
Et Libycæ catulos leænæs.
14 Observat, inquit, me Deus, unicè et
Honore nomen prosequitur meum ;
Laboriosis hunc vicissim
Incolumem eripiam periclis.
15 Præsens vocanti subsidium feram,
Et imminenti rebus in asperis
Fato eximam ; exemtoque honorũm
Eximium decus arrogabo.
16 Faxo virenti robore transigat
Seræ senectæ tempora suaviter :
Meosque monstrabo beare
Quâ soleam ratione amicos.

PSAL. XCII.

1 Te prædicare, laudibus te prosequi,
Rex alme cœlitum, decet.
2 Seu sol Eoâ luce terras purpuret,
Seu nox tenebris obruat,
Lux prædicantem me tuam clementiam,
Nox audiet constantiam :
3 Nec voce tantùm, sed canorâ barbito,
Sed cymbalo, sed nablio.
4 Operum tuorum tacita cogitatio
Animum jacentem exsuscitat.

Quum facta reputo, gestiunt præcordia
Perfusa dulci gaudio.
5 O opera! facto ô magna verè! ô sub cavâ
Consilia nube condita!
6 Consilia cæcis mentibus mortalium
7 Ignota! qui non cogitant
Florere pravos instar herbæ, quam fovet
Sol lenis, humor educat;
Mox instar herbæ frigorum afflatu levi
Marcentis evanescere.
8 Tu semper idem permanes, nec sentiens
Rerum vices, nec temporum.
9 Sceleris amicos ac tuos hostes premet
Ruina inevitabilis:
10 At me fovebis patriâ indulgentiâ,
Crudo vigentem robore;
Es rore mitis balsami vultum imbues,
Roseo juventæ lumine.
11 Oculis malignis qui tuentur me hostium
Pascam ruinis lumina;
Et impiorum, qui creant molestiam
Mihi, lætus excidium audiam.
12 Ceu palma, justus germinabit interim,
Aut cedrus in Libani jugo,
Quam non procellæ, non calor, non frigora
Honore nudant frondium.
13 Quæ planta firmis hæserit radicibus
In æde Domini aut atriis,
Se flore amœno frondibusque vestiet:
14 Fluxique lapsu temporis
Ægræ senectæ damna nulla sentiet,
Onerata largis fructibus:
15 Ut nota cunctis gentibus sit æquitas
Domini potentis; qui mea

Arx est salutis una, qui nunquam malæ
Affinis est injuriæ.

PSAL. XCIII.

1 JAM Dominus rerum imperium suscepit, amictus
Decore multo et dignitate: robore;
Jam sese accinxit Dominus, qui mœnia mundi
Firmavit ullo non movenda seculo.
2 Cujus ab æterno solium est immobile regni,
Ut ipse, nullas temporum metuens vices.
3 Fluminapræcipites volvantcum murmure fluctus,
Et æquor undis æstuet minacibus;
4 Compescit Dominus gravidis turgentia nimbis
Flumina, minacis sternit undas æquoris.
5 Stat fixum, et cunctis manet invariabile seclis,
Quodcunque Dominus ore sancto protulit:
Quæque ædem exornant Domini sacra mystica,
Oblivionis damna seræ sentient. [nulla

PSAL. XCIV.

1 O FRAUDIS ultor, sceleris ô vindex Deus,
Ostende numen impios contra tuum.
2 O juste judex orbis, expergiscere,
Meritisque pœnis reprime arrogantiam.
3 Quousque tandem, rector orbis optime,
Sese superbè jactitabunt impii?
4 Devota sceleri factio in scelere suo
Plaudit; sibique fabulis stultis placet:
5 Tuumque populum pedibus interim premunt,
Tuam protervè hæreditatem proterunt:
6 Viduam trucidant advenamque, et omnibus
Parente cassos obruunt molestiis:
7 Secumque mussant, Hæc Deus non adspicit,
Nec fanda prorsus et nefanda intelligit.
8 Gens ergo bruta, peritus ignorantiâ

Obsessa pectus somnolentum, discute
9 Animi veternum, et cogita tecum, Deus
Qui fecit aurem, surdus est ? qui luminum
10 Formavit orbes, ipse nil videt ? vagas
Sine lege gentes recta qui sequi docet,
Non is suorum puniet scelera, quibus
Oracla legum sacrosancta credidit ?
11 Arcana nostri pectoris novit Deus,
Consilia vana, spes inanes, turbidos
12 Æstus. Beatus ille demum, quem parens
Erudit amore patrio, legis suæ
13 Cui scita monstrat : rebus in duris aget
Securus ævum, dum paratur impio
Nassa, in lacunam incogitantem quæ trahat.
14 Hæreditatem nec Dominus unquam suam
Ope destitutam negliget, nec impiis
15 Prædæ relinquet ; sed tribunal judicum
Ad æquitatis diriget normam suæ :
Vitamque ad illam dirigent boni suam.
16 Contra scelestos quis mihi auxilium feret ?
Mecum impiorum quis premet superbiam ?
17 Nam jam sepulchri frigidus sub frigido
Cumulo jacerem, nisi Dominus opem mihi
18 Præsens tulisset, et suâ clementiâ
Firmâsset animum, et jam vacillantem gradum
19 Fulsisset, et me penè submersum malis
Solatus esset, anxiæque nubibus
Curæ remotis reddidisset gaudium.
20 Mecum loquebar, Quid scelestis cum Deo
Commune ? scelera legis umbrâ qui sua
21 Tegunt, bonorum fraudulenta qui in caput
Consilia coëunt, factione innoxium
Premunt, iniquisque obruunt sententiis.
22 At rector orbis me tuebitur, meæ
Custos salutis, arx meæ fiduciæ,

23 Pro scelere pravis digna reddet præmia :
Suis et ipsos artibus pessundabit
Rerum creator Dominus, ac noster Deus.

PSAL. XCV.

1 EIA alacres cuncti Domini celebremus honores:
Salute partâ Domino agamus gratias.
2 Eia alacres rapiamus iter, mora segnis abesto :
Dominum canorâ personemus barbito.
3 Magnus enim Dominus Deus est : Rex magnus, [et orbis
Longè universis est deis potentior.
4 Ille manu fulcit vastæ penetralia terræ,
Et nube cincta montium fastigia.
5 Ille vagum fecitque, et factum temperat æquor,
Terramque salsis innatantem fluctibus.
6 Eia igitur genibus flexis manibusque supinis,
Dominoque nostro supplicemus et patri.
7 Noster enim Deus est, nos grex illius : ab uno
Pendemus illo, spiritumque ducimus :
Si modò non lentam verbis damus illius aurem,
Nec respuamus monita pertinaciter :
8 Nec, velut ad Meribam, me rixis, inquit, acerbis
Et arroganti provocetis murmure ;
Aut, Arabum veluti quondam per inhospita saxa,
Vires rebelli voce tentetis meas.
9 Quum proavi vestri me exploravere, meamque
Didicere factis plurimis potentiam.
10 Illa quater denis mihi natio restitit annis :
Dixique semper interim, Hæc gens desipit,
Et mea securas transmittit dicta per aures.
11 Irâ ergo justâ in pertinaces concitus
Juravi, Terræ gens hæc ingrata beatæ
Promissa amicis commoda haud carpet meis

PSAL. XCVI.

1 Non usitato pangite
Orbis parentem carmine,
Orbis coloni, incognitis
Abusque terræ finibus.
2 Cantate Dominum, laudibus
Nomen beatum tollite,
Et mente gratâ agnoscite
Vestræ salutis vindicem.
3 Sol quà recurrit, audiant
Gentes Dei potentiam,
Stuporque dulci gaudio
Perfusa oberret pectora.
4 Namque unus est verè Deus,
Cunctisque major laudibus,
Et diis timendus cæteris,
Quos horret error credulus.
5 Vesana gentes cæteræ
Pro diis colunt ludibria :
Dominus potenti dexterâ
Cœlum solumque condidit.
6 Apparet illi dignitas,
Auctoritas, potentia ;
Ejusque templa siderum
Fulgore lucent gloriæ.
7 Tribuite Domino gentium
Terras colentûm secula,
Tribuite Regi cœlitum,
Et robur et potentiam.
8 Tribuite magnitudinem
Tanto decoram numini :
Augusta templi ad atria
Adferte prompti munera.
9 Adeste, pompam adducite,
Et supplices procumbite ;

Omnesque rerum termini
Deum tremant et diligant.
o Narrate cunctis gentibus
Regnare Dominum, qui ligat
Orbem catenâ immobili, et
Æquis gubernat legibus.
1 Lætetur æther, gestiat
Tellus, fretum præ gaudio
Exsultet, et quicquid freti
Salsas lacunas incolit.
2 Campi verescant avii,
Se cultâ fruge vestiant,
Arrideantque floribus
Silvæ, et graventur fructibus.
3 Natura rerum gestiens,
Cunctos per artus sentiat
Dei sui præsentiam,
Et promta jussis pareat.
Jus namque veniet dicere,
A vi suos ut asserat,
Mundumque justis legibus
Et veritate temperet.

PSAL. XCVII.

1 IPSE sui Dominus regni moderatur habenas:
Lætare tellus continens, et insulæ
Quas vagus Oceanus refluis complectitur undis,
Cuicunque cœli subjacetis cardini.
2 Hunc circum umbriferæ nubis prætexit amictus,
Pallensque multâ fusca nox caligine.
Apparent famulæ juxta, firmantque tribunal,
Severitasque dura, mitisque æquitas.
3 Ante volant sævum rutilantes fulminis ignes,
Hostesque flammis obruunt sequacibus.
4 Fulguribusque micat latè flagrantibus æther:

Attonita tellus intremiscit: montium
5 Saxa fluunt, rapido ceu cera liquescit ab igne,
A sempiterni pavida vultu numinis.
Terra sui à vultu Domini tremefacta liquescit:
6 Et æquitatem templa cœli prædicant.
Et quicunque habitant terras ubicunque remotas,
Novere numen et Dei præsentiam.
7 Illis ora pudor turpis confundat, inanes
Quicunque mentis stipites pro diis colunt:
Dumque sacris placant picti ludibria trunci,
Se gloriantur impio in scelere pios.
Quicquid ubique Dei sub nomine credulus error
Honorat, unum adoret, unum diligat.
8 Læta Sion tenebras errorum cernet abactas:
Judæa dulci delibuta gaudio,
Sacrilega adspiciet vani sacraria ritûs
Eversa, pœnas luere meritas impios.
9 Nam procul astriferi trans ignea mœnia mundi
Tu fræna rerum justus arbiter tenes.
Teque deos infra longè premis altior omnes,
Tuique obumbras numinis fastigio.
10 Ergo Deum quicunque pio complectere amore,
A scelere mentem contine puram et manum.
Nam Domino cordi est pietas, vitamque bonorum
A vi tuetur impiæ tyrannidis.
11 Et lætum offundit lumen cultoribus æqui,
Et pura sceleris corda recreat gaudio.
12 Vos quibus est cordi reverentia juris et æqui,
Gaudete, Domini spe favoris ac opis
Securi: gratoque Deum super æthera cantu
Sanctumque nomen ejus usque tollite.

PSAL. XCVIII.

1 NON usitato carmine
Rerum parentem pangite,

Virtute qui victoriam
Non usitatâ rettulit.
Suâ ipse solus dexterâ,
Externæ opis nil indigus,
Nos liberando, posteris
Miranda gessit seculis.
2 Sensere gentes impiæ
Bello Dei potentiam :
Pœnas luendo, judicem
Sensere justum et vindicem.
3 Promissa solvit optimâ
Fide Isaci nepotibus,
Partæ salutis testibus
Totius orbis incolis.
4 Huic ergo læti psallite
Totius orbis incolæ.
Hunc ferte in astra laudibus,
Lætis tubæ et clangoribus.
5 Laudate Dominum barbito,
Nervisque carmen jungite ;
6 Lenisque tibiæ in modis
Adsit sonora buccina.
7 Testetur æquor gaudium,
Et quicquid æquor occulit :
Orbisque terræ gestiat,
Et quicquid orbis educat.
8 Exsultet unda fluminum,
Leni susurrans murmure :
Montesque læti plausibus
Deum venire gaudeant.
9 En ipse Dominus advenit,
Cunctis ut orbis incolis
Det æqua justus præmia,
Et facta plectat impia.

1 Jam regnum Dominus, spirituum piis
Qui dat jura choris, suscipit : impiis
Horror terrificet pectora gentibus :
Tellurem quatiet tremor.
2 Nec tantùm Solymæ vim Dominus sui
Fecit conspicuam numinis, et suæ
Majestatis opes cernere finibus
Terrarum dedit ultimis.
3 Ergo te meritis tollat honoribus,
Augustum celebret gens hominum tuum
4 Nomen, qui salubri temperie modum
Sceptris constituas tuis.
Selectæ soboli qui populi tui
Jus nullis dederis mobile seculis :
Frænas justitiæ qui moderamine
Æquali genus Isaci.
5 Sublimem Dominum laudibus et Deum,
Solus qui liquido regnat in æthere,
Ferte, et scamna pedum, (sanctus enim Deus
Est noster) veneramini.
6 Huic Moses et Aron, et Samuel bonus,
Docti legitimis tingere victimis
Aras, consilium quum peterent, data
Sæpe oracla petentibus.
7 De pilâ tereti nubis eis dabat
Responsa ambiguis sollicito metu,
Legum quod monitus pactaque fœdera
Servâssent stabili fide.
8 Aurem supplicibus tu facilem dabas,
O rerum genitor maxime et optime,
Indulgensque bonis, et scelerum simul
Vindex, durus in impios.
9 Sublimem Dominum tollite laudibus,
Solus qui liquido regnat in æthere : et

Montem quo colitur, (sanctus enim Deus
Est noster) veneramini.

PSAL. C.

1 ORBIS omnes incolæ
A sole Eoo ad Hesperum
2 Jubilate, et optimo
Rerum parenti plaudite
Mente lætâ, et ritibus
Servite puris numini.
Gestientes gaudio
Adite sancta lumina.
3 Ille noster est Deus,
Noster parens et conditor:
Non enim nos finximus
Ipsi, sed illius sumus,
Qui levi de pulvere
Alit creatos et regit.
4 Ad fores ergo illius
Adite læti, gratias
Agite: festis laudibus
Benignitatem pangite.
5 Prædicate cæteris
Numen beatum gentibus.
Nam benignitas Dei,
Et in suos clementia
Clausa nullo est termino:
Et firma stat pactis fides
Posterorum posteris
In sempiterna secula.

PSAL. CI.

1 TE salus rerum cano, qui precanti
Lenis irarum es, facilisque flecti,
Impiorum idem tetricus rebelles

Frangere fastus.
2 Huc meæ vires vigilant, labores
Huc ferent omnes, opis in tuæ spem
Semper ut castis domus institutis
Culta nitescat.
Si salutarem mihi tu serenus
Porrigis dextram, tibi corde puro
Serviam: fraudum scelerisque pura
Serviet aula.
3 Nec mihi exemplum statuam sequendum,
Litibus si quis miseros iniquis
Vexet, aut caussam tenuis clientis
Prodidit hosti.
4 Sponte qui pravis studiis inhæret,
Sit procul: sævi sceleris minister
Candidos nunquam mihi censeatur
Inter amicos.
5 Quisquis incautum lacerat sodalem,
Clam venenato jaculatus ictu,
Persequar, plectam, penitusque ab imâ
Stirpe revellam.
Nec meæ mensæ dapibus fruetur
Mentis elatæ tumor, arrogansque
Vultus, et cunctos veluti minores
Lumine spernens.
6 Veritas simplex quibus est amori,
Hos amo, amplector, video libenter;
His mihi seros sociis senectus
Impleat annos.
Integer vitæ mihi sit minister:
7 Tecta non intret mea fraudulentus:
Nemo mecum intra mea commoretur
Limina mendax.
8 Impios longè (morâ nullâ) terræ
Finibus pellam: procul omne monstrum

Civitas sancta ut Domini releget
Flagitiorum.

PSAL. CII.

1 Exaudi genitor sancte meas preces,
Clamorisque sonum percipe lugubris:
2 Neu vultum misero subtrahe, cladibus
Omni ex parte prementibus.
Aures suppliciis nunc adhibe meis:
Da votis facilem te, pater optime,
Et presso celerem porrige dexteram,
Et præsenti ope subleva.
3 Ceu fumi nebulæ tempora transvolant,
Ut lentis coquitur torris ab ignibus,
Paullatim tacitus sic dolor aridis
Humorem ebibit artubus.
4 Dum luctu crucio me dapis immemor,
Ut secta è viridi gramina cespite
Arescunt nimio torrida sole, cor
Exsuccum mihi tabuit.
5 Crebrò sic remeans spiritus ilia
Tendit, sic gemitus pectora concutit
Mœstus continuò, tabida uti cutis
Jam vix hæreat ossibus.
6, 7 Ut saltus habitans cuculus avios,
Aut tectis latitans noctua dirutis,
Aut turtur viduus, solus, inops, dies
Et noctes vigiles gemo.
8 Dum ceu ludibrium rideor improbis,
Irrisumque petunt fraude nefariâ.
9 Nec panis cinere est gratior arido, et
Potum tempero fletibus;
10 Istis ira malis me cumulat tua,
Qui me sustuleras ex humili loco,
Sublimi graviùs rursus ut è gradu

Tractum præcipitem dares.
11 Ut sero in tenebras umbra crêpusculo
Vanescit, celeres deproperant dies
In mortem : veluti sub medio die
Fœnum, corpus inaruit.
12 At te perpetuis secula seculis
Nectentem, volucris non fuga temporis
Carpit, nec memorem nominis obruet
Famam posteritas tui.
13, Tandem surge, pater, tecta Sionia
Jam lenis placido respice lumine :
Jam pleno redeunt tempora circulo,
Promissumque ferunt diem.
14 Jam servi lapides respiciunt tui
Disjectos faciles, sparsaque rudera,
Incultique soli jam miserabilem
Versâ mente dolent vicem.
15 Ut vertat populos terror in exteros,
Ut nomen Domini sit celebre omnibus
Et numen, trifidum quà colitur solum,
Formidabile regibus.
16 Versam restituet quum Solymam, suæ
Majestatis opes quum dabit adspici :
17 Lugentûm miseris quum querimoniis
Flectet se, et prece supplice.
18 Scribentur tabulis ista fidelibus,
Seris ut Domini nota nepotibus
Sit laus, nec senium prodita posteris,
Nôrit gloria seculis.
19 De sanctis adytis ætheteæ domûs,
Templi sepositis de penetralibus,
Cœlestis Dominum non piguit soli
Curas respicere ad leves.
20 Nexorum ut gemitus audiat, et neci
Addictos tetricâ compede liberet :

21 Laudes ut Solymæ templa Deo sonent,
Et nomen resinat Sion
22 In cœtu celebri. Tum procul ultimis
Terrarum populi finibus exciti
Illuc sacra ferent, et Domino dabunt
Reges munera supplices.
23 Quamvis in medio curriculo meum
Robur comminuit, destituit manum,
Atqui ævi spatiis tempora lubrici
Contraxit brevioribus:
24 Clamabo tamen, O mi Deus unice,
In vitæ medio ne stadio brevem
Cursum siste rotæ: quantulum ad ultimam
Jam metam superest mihi?
Te nunquam brevibus clausa recursibus
Astrorum, senio conficiet dies:
25 Tu terræ stabilis mole, volucribus
Tu cœli prior ignibus.
26 Illis interitûs stant sua tempora:
Tu nullo interitum tempore senties.
Annorum series cætera deterit,
Ut vestis territur vetus:
Ut detrita novis pallia vestibus
Permutat locuples; sic abit et redit,
Et mutat facies imperio tuo
Mundi dædala machina.
27 At tu, qui fueras, semper es atque eris;
In teipsoque habitas; nec varias vices
Decurso patiens tempore, permanes
Metæ secula nescia.
28 Sed servi soboles, et sobolis tui
Servi posteritas per seriem, tuis
Tecum perpetuis æmula seculis,
Ævi tempora transigent.

PSAL. CIII.

1 SIT parens rerum mihi carmen: illum
Vox canat, sensus petat, et remotis
Quisquis est fibris vigor, et sacratum
Nomen honoret.
2 Mens Deo laudes cane, redde grates
Mens Deo: nullis benefacta seclis
Excidant, et quæ tribuit benignâ
Munera dextrâ.
3 Qui scelus tollit maculosum, et ægros
4 Sanat angores, animoque vires
Reddit, et vitæ properante fato
Prorogat annos.
5 Qui manu largâ tibi plura donat,
Ore quàm poscas, animo vel optes:
Servat ac in morem aquilæ virentem
Flore juventam.
6 Integer judex, scelerumque vindex,
7 Tradidit sancto sua jura Mosi:
Isaci prolem docuit piarum
Dogmata legum.
8 Lenis et blandus, dare dona largus,
9 Tardus irasci: neque sempiternæ
Sævit offensæ memor, aut perennes
Ardet in iras.
10 Nec modus pœnæ numerusve nostris
11 Æquus est culpis: bonitas redundat
Latiùs terræ plaga quàm remoto
Distat olympo.
12 Tam procul nostri maculas removit
Criminis, quàm se procul à cubili
Gaditano sol oriens Eois
Exserit undis.
13 Qualis in natos placidi parentis
Lenitas, talis Domini benigni est,

Quisquis illius pietate verâ
Nomen adorat.
14 Tu sinus mentis penitus repôstos,
Tu pater nôsti penetrale cordis :
Quippe nos terræ memor è rubenti
Pulvere factos.
15, 16 Herba ceu, lactens pueri venustas
Prodit, occultoque adolescit ævo,
Donec ut fœnum cadat arefactum
Falce senectæ.
Instar aut floris Tyrio comantis
Murice, ut vultu modicè sereno
Risit, afflatu tepidi repentè
Concidit austri.
17 Sed Dei æternâ bonitate in ævum
Tutus æternum remanet piorum
Cœtus, et longâ serie propago
Sera nepotum :
18 Si nec æternas violabit icti
Fœderis leges, memorique justa
Mente servârit, referatque vitâ
Puriter actâ.
19 Ille flammantis super alta cœli
Culmina immotum solium locavit,
Et suo nutu facilè universum
Temperat orbem.
20 Angeli jussis Domini ministri,
Sub jugum jus est quibus et potestas
Cuncta cogendi, Domino Deoque
Pangite laudes.
21 Quique castrorum comites meretis
Sub ducis tanti imperio, audientes
Sedulò dictis, Domino Deoque
Pangite laudes.
22 Quæque per vastos ubicunque fines

Imperî pollens opifex creavit,
Plaudite, auctori Domino Deoque
Pangite laudes.
Mens Deo grates cane, redde grates
Mens Deo: hunc sensus petat, et remotis
Quisquis est fibris vigor, et beatum
Nomen honoret.

PSAL. CIV.

1 Te rerum, Deus alme, canam Dominumque pa
tremque:
Magne parens, sanctâ quam majestate verendus,
Ætheris æternas rector moliris habenas!
2 Te decor, auratis ambit te gloria pennis,
Et circumfusum vestit pro tegmine lumen.
Tu tibi pro velo nitidi tentoria cœli,
3 Et liquidas curvo suspendis fornice lymphas:
Et levibus ventorum alis per inania vectus,
Frænas ceu celeres volitantia nubila currus.
4 Apparent accinctæ auræ flammæque ministræ,
5 Ut jussa accipiant. Stat nullo mobilis ævo
Terra, super solidæ nitens fundamina molis,
6 Pollenti stabilita manu: terra obruta quondam
Fluctibus, ut fuso super ardua culmina velo:
7,8 Sed simul increpuit tua vox, tonitruque tremend
Insonuere auræ, paullatim ascendere montes
Cernere erat, sensimque cavas subsidere valles,
Inque cavas valles trepidas decurrere lymphas.
9 Neve iterum immissâ tellus stagnaret ab undâ,
Limitibus compressa suis resonantia plangit
Littora, præscriptas metuens transcendere meta
10 Tum liquidi fontes imis de collibus augent
Flumina, per virides undas volventia campos:
11 Unde sitim sedent pecudes, quæ pinguia tonde
Pascua, quique feris onager saxa invia silvis

12 Incolit : hìc levibus quæ tranant aëra pennis,
Per virides passim ramos sua tecta volucres
Concelebrant, mulcentque vagis loca sola querelis.
13 Tu pater aëreos montes, camposque jacentes
Nectare cœlesti saturas, fœcundaque rerum
Semina vitales in luminis elicis oras.
14 Unde pecus carpat viridis nova pabula fœni:
Unde olus humanos geniale assurgat in usus :
15 Qüæque novent fessas cerealia munera vires,
Quæque hilarent mentes jucundi pocula vini,
Quique hilaret vultus succus viridantis olivi.
16 Nec minus arboribus succi genitabilis humor
Sufficitur : cedro Libanum frondente coronas,
17 Alitibus nidos : abies tibi consita surgit,
Nutrit ubi implumes peregrina ciconia fœtus.
18 Tu timidis montes damis ; cava saxa dedisti,
Tutus ut abstrusis habitaret echinus in antris.
19 Tu lunæ incertos vultus per tempora certa
Circumagis : puroque accensum lumine solem
Ducis ad occiduas constanti tramite metas :
20 Inde superfusis cuncta involventibus umbris,
Per tacitas spargis nocturna silentia terras.
21 Tum fera prorepit latebris, silvisque relictis
Prædator vacuis errare leunculus arvis
Audet, et è cœlo mugitu pabulo rauco
22 Te patrem exposcit : dein rursus, sole renato,
Abditur occultis prædatrix turba cavernis :
23 Inque vicem subeunt hominumque boumque labo-
Donec sera rubens accendat lumina vesper. [res,
24 Sit pater in cunctos didis te commodus usus.
Nec tantùm tellus, genitor, tua munera sentit,
25 Tam variis fœcunda bonis ; sed et æquora ponti
Fluctibus immensas circumplectentia terras,
Tam laxo spatiosa sinu : tot millia gentis
Squamigeræ tremulâ per stagna liquentia caudâ

26 Exsultant: tot monstra ingentia et horrida visu
Veliferas circumnant puppes: grandia cete
Effingunt molles vitreo sub marmore lusus.
27 Atque adeò quæ terra arvis, qui fluctibus æquor
Educa, à te uno pendent, pater optime, teque
Quæque suo proprium poscunt in tempore victum.
28 Te magnam pandente manum, saturantur abundè
29 Omnia: te rursus vultum condente, fatiscunt.
Te tollente animam, subitò exanimata recurrunt
30 In cinerem: inspirante animam te denuò, surgit
Illicò fœcundæ sobolis generosa propago,
Et desolatas gens incolit aurea terras.
31 Sic eat, ô nullo regnet cum fine per ævum
Majestas divina: suumque in secula lætus
32 Servet opus Deus: ille Deus, quo territa tellus
Concutiente tremit, montes tangente vaporant,
Fumiferâ trepidum nebulâ testante pavorem.
33 Hunc ego, dum vivam, dum spiritus hos reget artus,
34 Usque colam: tantùm ille meas facilisque bonusque
Accipiat voces: nempe illo oblector in uno.
35 At verò impietas plane extirpetur ab imâ
Radice, et scelerum stirps nulla repullulet: ac nos
Te rerum, Deus alme, patrem Dominumque canemus.

PSAL. CV.

1 CANITE Dominum, et invocate nomen ejus: exteris
Facta gentibus per orbem prædicate illustria.
2 Ille sermo, carmen ille. et illius miracula,
3 Nomen ejus, numen ejus una nobis gloria.
Hunc amantûm et hunc petentûm palpitet cor gaudio.
Robur ejus, pignus ejus sacrosanctum roboris
4 Petite; vultum ejus beatum continenter qùærite.
5 Subeat animum quanta nostris edidit majoribus
Signa, quæ portenta; legum scita quæ reliquerit.

6 Vos Abrami, vos Jacobi posteri, servi Dei
Separati, sorte lecta natio, vos alloquor.
7 Ille rerum rector unus, orbis unus arbiter,
8 Pacta nostris firma servat facta cum majoribus :
Verba meminit: mille sancta in secla nectit fœdera,
9 Icta primitus cum Abramo, deinde jurata Isaco :
10 Isaci sançita nato, lege non mutabili :
Posterisque sempiterno roborata vinculo ;
11 Quum, Tibi Chananea, dixit, arva sorte dividam.
12 Turba numero parva quamvis advena illic degeret,
Auctâ nondum stirpe longis temporum ducursibus:
13 Regna quanquam et nationes exsul errans verteret:
14 Hos tamen Dei benigna fovit indulgentia :
Vimque duram præpotenti dextrâ ab illis arcuit:
Et minis reges potentes tetricis compescuit ;
15 Ne mihi, inquit, consecratos, ne mihi unctos tangite;
A meis, moneo, prophetis abstinete injuriam.
16 Quum famem voracem in orbem contumacem induceret,
Gentibusque alimento latè noxiis subduceret,
17 Prævium misit ministrum Nili ad arva fertilis :
Filium pulchræ Rachelis mango turpis vendidit :
18 Carceris latuit tenebris, crura vinctus compede ;
19 Somnii donec soluti nota regi veritas,
20 Crura ferro liberavit, solvit animum crimine :
21 Et novâ sortis benignæ jam vicissitudine,
Regiorum servulorum servus ante ignobilis,
22 Fræna rerum tractat unus : nuper è custodia
Missus, aulæ purpuratos nunc coërcet vinculis :
Et senum juvenis severæ præsidet prudentiæ.
23 Isaci tandem propago culta linquens patria,
Pinguis ad fluenta Nili castra fixit advena.
24 Ac, deo fovente. læta stirpe sic refloruit,
Viribus brevì ut præiret inquilinus incolas. [midas
25 Tum Phari rector superbæ, mente versâ, Abra-

Fraude molitus nefandâ stirpitùs revellere :
26 Circulo donec voluto destinati temporis,
Legifer cum fratre Moses missus est divintùs ;
27 Ac Pharon Pharique regem terruit miraculis.
28 Ergo natura, imperantis non rebellis jussibus,
Vestiit polum tenebris, et solum caligine
Condidit, ceu nocte cæcâ sole jusso cedere.
29 Unda decolor cruoris tabe rivos polluit,
Squameæque strage gentes inquinavit littora.
30 Terra felix antè frugum, more nunc præpostero,
Turpibus fœcunda ranis squalet : ipsa regia
Fœta ranis, ipsa regum fœta sunt cubilia.
31 Fusa deinde nube densâ musca Memphin occulit:
Et pediculorum ubique fœda erant examina.
32 Instar imbrium ruebat mista flamma grandini,
33 Arbores nudans comantes fronde, flore, fructibus.
34,35 Quod reliquit atra grando, mox locusta perdidit:
Bruchus abstulit, locustas quod voraces fugerat.
36 Tot malis subinde sævis icta Nili regia,
Quum ferox non mitigaret contumaces spiritus,
Dira populum mox in ipsum versa pœna sæviit.
Prima pignorum repentè per penates omnium
Occidêre : cuncta planctu, cuncta fletu personant.
37 Rege tandem pertinace cladibus perterrito,
Sancta Memphin gens reliquit, jam tyranno libera,
Dives auro argenteisque barbarorum poculis :
Nec tot inter millia ullum languor attentaverat.
38 Ergo Nili jam pavore liberata regia,
Voce, vultu, plausibusque præferebat gaudium.
39 At parens memor benignus gentis electæ sibi,
Per siticulosæ arenæ vastitatem imperviam
Castra nubis texit umbrâ, luce ; noctem luridam
Ignium latè corusco temperavit lumine.
40 Arva, victum cum rogarent, texit imber alitum :
Panis impluit per auras more densæ grandinis.

41 Petra jussa fudit undas : deque rupis viscere
42 Antè sicca solitudo flumen hausit. Scilicet
Fœderis parens benignus immemor nunquam sui,
Quod sibi caro cum Abramo sempiternum fecerat.
43 Sic parentum stirps piorum, tuta ductu numinis,
Arva liquit fraudulenta perfidi Pelusii ;
44 Occupatis efferarum nationum sedibus,
Tradidit Deus labores impiorum eis carpere :
45 Sanctiones ut tenerent sacrosancti fœderis,
Et piarum ad jussa legum facta cuncta fingerent.
Laus, honor, decusque Regi sempiterno cœlitum.

PSAL. CVI.

1 LAUDATE Regem cœlitum, Regem bonum,
Suisque nullo non benignum tempore.
2 Quis facta verbis æquet ? eloquentiâ
Quis assequetur illius potentiam ?
3 O ter beatos æqui amantes, et tuæ
Præscripta legis qui tuentur jugiter !
4 Memento nostrî facilis et favens, tuum
Prospicere populum quâ soles clementiâ :
Et me revise lenis ac salutifer ;
5 Ut separati tibi bonis populi fruar,
Carpamque lætus quo fruuntur gaudio,
Hæreditatique comes applaudam tuæ.
6 Scelesta proles cum scelestis patribus
In te rebelles multa iniqua fecimus ;
Abominanda, dira perpetravimus.
7 Nam nec tyranni Ægyptii ex ergastulo
Nostri parentes liberi per te, tua
Ostenta graviter ponderârunt, nec tuæ
Meminêre gratis mentibus clementiæ :
Sed propter undas æquoris rubri, duces
Adversus animis turba contumacibus
8 Obmurmuravit. At parens malis bonus

Pœnas remittis, ut tuam clementiam
Agnoscat orbis, et tremat potentiam.
9 Nam comminanti cessit unda fluctuum :
Suspensa moles hinc et inde per sali
Tranquilli arenas aridam dedit viam,
Ceu solida campis figerent vestigia :
10 Donec tyranno liberati et hostium
Crudelitate, tuta tuti littora
11 Tenuere : at hostes vorticoso gurgite
Absorpsit unda, cladis ut nec nuncius
12 Superesset. Illic tum salutis compotes
Fidemque verbis præbuere, et cantibus
Cecinere feetis numinis potentiam.
13 Metu repulso, protinus lascivia
Animos rebelles perculit : nec amplius
Meminêre signa nec pericla pristina.
14 Repentè pravâ perciti libidine
Arsere, verbis et Deum procacibus
Iræ impulerunt fræna justæ solvere :
15 Ac flagitatos impiè dedit cibos,
Justisque pœnis impios coërcuit.
16 Nec pœna mentes, nec benignitas feras
Mollire potuit, quin procaciter ducem
Ducisque fratrem peteret æmulatio,
Et freta studiis semper ambitio malis.
17 Sed factiosos terra vasto condidit
18 Sinu dehiscens, flammeique gurgitis
Torrens vorago devoravit impios.
19 Nec noxiorum monita tot pœnis modum
Gens prava sceleri fecit. Horebi in jugo
Proh facinus ! ante imaginem bovis Dei
20 Imago sese stravit, et fronde futuri
Simulacra tauri coluit instar numinis ;
21 Partæ salutis nuper ingrata, immemor
Miraculorum in urbibus Niloticis ;

22 Et fluctu eodem sospites se, subrutos
Hostes superbos vorticosis æstibus.
23 Ergo scelestos ira justa perdere
Ibat, furenti ni Deo carum caput
Pro gente Moses obtulisset, et prece
24 Frænâsset iras. Nec tamen turbæ furor
Illic quievit, expetitum tam diu
Uber feracis sprevit agri: nec fidem
Mosi docenti, pollicenti nec Deo
25 Habuit: tumultu castra complens respuit
26 Imperia: donec ille munificus parens,
Delere promtus inter invia montium
27 Toties rebelles, extulit dextram, et genus
Per nationes impias disperdere
28 Jam destinârat: ante sculpta numina
Iterum protervi procidêre, et mortuis
Diis thura, lectasque immolârunt hostias;
29 Deum sceleribus provocaverunt novis,
Iramque rursum exasperârunt vindicem:
30 Justâ incitatus donec irâ Phineas
Ferro scelestam puniit licentiam,
Et sævientem dexteram compescuit
31 Domini, sibique peperit æternum decus,
Quod nulla sileant posterorum secula.
32 Nec contumaces supplicia tot spiritus
Coërcuerunt, Meribæ ad undas quin Dei
33 Rursus furorem accenderent: nec publico
Moses furore liber, etiam incredulâ
Oratione vertit iram numinis
34 In se. Potiti deinde pactis finibus,
Nec impiarum semen omne gentium
Disperdiderunt funditùs, nec jussibus
Rectè monentis paruerunt numinis:
35 Sed se profanis miscuere gentibus,
36 Didicere ritus, servierc ludicris

Diis: ac, eorum mancipati cultibus,
Tenuere puras à scelere nullo manus.
37 Quippe immolârunt filios ac filias
38 Ad dæmonum aras: et suæ propaginis
Tinxere sculptos sanguine innocuo deos,
Terramque sanctam polluerunt cædibus.
39 In scelera proni abominanda, dum suæ
40 Manûs adorant opera, patrium Deum
41 Justas ad iras provocârunt, ut suam
Hæreditatem abominatus, impiis
In servitutem manciparet hostibus:
42 Quorum severo penè contriti jugo,
Posuere sævam spiritûs ferociam.
43 Ac liberati sæpe Domino vindice,
Rursus rebelles spiritus in vindicem
Sumsere; rursus ob scelera pœnas sua
44 Dedere: mitis nec Dei bonitas tamen
In rebus arctis innocentium à prece
45 Avertit aurem: fœderis memor sui,
Pœnas remisit lenis et placabilis,
46 Quin et superba corda gentis barbaræ,
Cui serviebant dirutâ jam patriâ,
Lenivit: amicos omnium ut perstringeret
Imago sortis flebilis vel hostibus.
47 Tu nos tuere, Domine noster et Deus,
Et è profanis gentibus recollige:
Ut te canamus, nomen ut sanctum tuum
48 Celebremus unum: populus omnis ut simul
Dicat, Deo, quem posteri Abrami colunt,
Sit laus, honorque in seculorum secula.
Amen, amen.

PSALMORUM

LIBER QUINTUS.

PSAL. CVII.

1 CANTEMUS Dominumque bonum, facilemque parentem,
Cujus habet nullas larga indulgentia metas.
2 Hunc grato simul ore canant, quos dira tyrannis
Quum premeret, sævo incolumes ex hoste recepit,
Et juga captivo excussit servilia collo :
3 Perque feras gentes sparsos, quà surgit ab undis,
Et quà diversas abiens se condit in undas
Phœbus, ab arctoæ campis glacialibus ursæ
Collegit, tepidoque domum revocavit ab austro.
4 Per steriles saltus et inhospita saxa vagantes,
Quà nulla ad cultas ducunt vestigia terras,
5 Fracti animos mœrore, inopes undæque cibique,
6 Auxilium miseris imploravere querelis :
Audiit orantes, et opis miseratus egenos,
Omnibus exsolvit mœrentia pectora curis,
7 Monstravitque viam cultas quæ ferret ad urbes.
8 Ergo canant Dominumque bonum, facilemque parentem,
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris :
9 Quippe sitim victuque famen compescuit ægram,
Reddidit et membris vires animoque vigorem.
10, 11 Quique Dei monitis ingratâ mente relictis,
Carceris in tenebris et cæcâ nocte jacebant,
12 Quum tremerent gelidæ exanimes formidine mortis,
Afflictique malis humiles fractique jacerent,
13 Auxilium miseris imploravere querelis :
Audiit orantes, et opis miseratus egenos,

Omnibus exsolvit mœrentia pectora curis :
14 Vincla manu validâ rupit, mortisque timorem
Reppulit, et tetris pavidos eduxit ab umbris.
15 Ergo canant Dominumque bonum, facilemque parentem,
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris :
16 Liminaque et portæ qui claustra refregit ahenæ,
17, 18 Deliciis animi vires quum stulta libido
Affligit, corpusque gravi languore solutum
Stultitiæ pendit pœnas, et morte propinquâ
Rejiciunt omnem fastidia marcida victum ;
19 Auxilium miseris qui imploravere querelis,
Adspicit orantes, et opis miseratus egenos,
Omnibus exsolvit mœrentia pectora curis :
20 Ereptisque suo lethi de limine verbo,
Restituit lætumque novat per membra vigorem.
21 Ergo canant Dominumque bonum, facilemque parentem,
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris :
22 Et meritis cumulent memores altaria donis,
Et gratâ acceptam testentur voce salutem.
23 Qui mare fluctisonum sulcat, carvisque carinis
Admovet externas vaga per commercia gentes,
24 Non ignota illi divina potentia, nec quæ
Monstrat in immenso miraculo sæpe profundo.
25 Quum jubet, irrumpunt venti stridente procellâ,
26 Et mare nunc spumis canentibus astra lacessit,
Et nunc tartarei subsidit ad ima barathri :
27 Pallent ora, metus trepidantia pectora pulsat,
Et velut oppressis vino vestigia nutant :
Callida nec cani juvat ars aut cura magistri.
28 At Dominum et mœstis imploravere querelis
Exaudit trepidos, et opis miseratur egenos.
29 Jam venti ponunt, stratâque æqualiter undâ,
Arrident taciti tranquilla silentia ponti.

30 Jam positâ læti gaudent formidine nautæ,
Cum laceræ optatum portum tetigere carinæ.
31 Ergo canant Dominumque bonum, facilemque parentem,
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris.
32 Hunc populi cœtus laudent, sanctique senatûs
33 Concilium super astra ferat, qui flumina siccat,
Et riguos passim rivis bullantibus agros,
Fontibus occlusis, sitienti damnat arenâ :
34 Et fœcunda, sui facta ob scelerata coloni,
Arva jubet salsis subitò sterilescere glebis.
35 At contrà in sterili campo malè pinguis arenæ
Stare lacus, pinguesque facit stagnare paludes.
Et fluviis siccos rivisque fugacibus agros
36 Irrigat, atque inopi transmittit habere colono :
Quique novas sanctis moderetur legibus urbes,
37 Et scrobibus credat vites, et semina sulcis,
Unde legat dulces maturo in tempore fructus,
38 Quos pater omnipotens alit, et proventibus auget
39 Assiduis pecorum fœtus. Ubi nescia rursus
Commoda fortunæ modicè mens ferre secundæ,
Fræna dedit vitiis, retrahit sua munera justus
Arbiter : indomitos animos et corda superba
40 Cladibus affligit : sævis punire tyrannis
Tradit, et ignavo petulans sub principe vulgus
Contemtum, populis prædam jubet esse propinquis.
Perque inopes victûs terras traducit, ubi antè
Nulla hominum tritam monstrant vestigia callem
41 Avertit mala pauperibusque, animique modestis,
Atque hilares multâ fœcundat prole penates.
42 Hæc spectant gaudentque boni : malè conscia mussat
43 Turba metu. Ast, animi quibus est solertia, curâ
Assiduâ volvunt, memorique hæc mente recondunt
Luceat ut cunctis Domini clementia terris.

PSAL. CVIII.

1 MENS invicta malis, animi vigor integer, orbis
Te voce, rector, te celebrabit lyrâ.
2 Eia age, depositis mens expergiscere curis,
Et tu canora barbitos cum nabliis.
Ociùs auroræ quàm lucifer excitet ignes,
Aurora cantus quàm volucrum exsuscitet,
3 Te pater alme canam : populos tua facta per om-
Quàcunque tellus panditur, vates feram. [nes,
4 Nam tua siderei bonitas fastigia cœli,
Fidesque tractus nubium supervolat.
5 O Deus augustum nitido caput exsere cœlo,
Ostende terris gloriæ jubar tuæ.
6 Eripiasque tuos gelidi formidine lethi
Præsens, et opifer invocantes audias.
7 Audiit, ex adytoque Deus flammantis olympi
Vocem rependit gaudii prænuntiam.
En tibi frugiferos Sichimæ dispertiar agros :
Vallem Sucothi metiar decempedâ.
8 Nonne mihi parent Jacobi pignora, quisquis
Vel pecore tondet arva, vel vomere secat ?
9 Oppida sub pedibus Syriæ calcabo superbæ,
Moabum, Idumen, et Palæstinas domos.
10 Quis mihi pandet iter munitas ductor ad arces ?
Muros Idumes divitis quis diruet ?
11 Quis ? nisi tu nostræ gentis, Deus unice, tutor ?
Qui nos premendos hostibus reliqueras,
Offensus vitiis pravis : nec in arma ruentes
Nostros præibas dux, ut antè, exercitus.
12 Nunc pater auxilium rebus bonus adfer in arctis :
Humana fallax credulos spes decipit.
13 Te duce, victrici decorati tempora lauro,
Pedibus prememus hostis arrogantiam.

PSAL. CIX.

1 NE sileas, ne dissimula, me gloria, neve
Sine veritatem supprimi mendacio.
2 Me scelerati oris fraus, et crudele venenum,
Proterva fictis lingua me premit dolis.
3 In me odia occultis acuunt sermonibus iras,
Et immerenti fabricant molestiam.
4 Qui mihi debebant fidum solamen amici,
Probra ingerebant clanculum et convicia.
Ast ego, secretæ tibi qui penetralia mentis
Cernis, dolente corde fundebam preces.
5 Omnibus officiis culti mihi damna rependunt,
Remunerantur odia amorem simplicem.
6 Tu pater hunc sævo vexandum trade tyranno :
Vastator illi ad dexteram adstet Angelus.
7 Judicis adstiterit cum sordidus ante tribunal,
Damnatus aspris exeat sententiis.
Quum volat iratos animos inflectere fando,
Oratione judices exasperet.
8 Ante diem fato pereat præreptus acerbo :
Locumque vacuum dominus occupet novus.
9 Orba fleat soboles, viduâ gemat uxor in aulâ :
10 Ejecta proles patrio exulet solo :
Instabilis, mendica, vagis erroribus orbem
Lustret ; quietum reperiat nusquam locum.
11 Conturbetque domum miseram, inscribatque pe-
Scrutatus omnes fœnerator arculas. [nates,
Ignotusque hæres longo congesta labore
12 Rapiat, opemque nemo poscenti ferat :
Nullaque progeniem miseratio sublevet orbam.
13 Mors falce totam demetat semel domum :
Proxima gentem omnem cum nomine deleat ætas
14, 15 Apudque Dominum, patris erratum, ut recens,
Ante oculos interque manus versetur et erret :
Nec vitia matris tollat ulla oblivio.

16 Utque erat oblitus miserandi, oblivio gentem
Ejus perenni supprimat silentio :
Qui dejectum, inopem, et curis mordacibus ægrum,
Pertrahere mortis nixus est in retia.
17 Semper ei veluti fuerat maledictio cordi,
Maledicta in illum et exsecratio cadent.
Ac veluti studio fugit benedicere pravo,
Sic nullus illi cupiat aut dicat bene.
18 Et velut obtegitur talari corpus amictu,
Totus miseriis ille sordeat obsitus :
Sic in cuncta illi passim se viscera fundant,
Ut oleum in ossa penetrat, unda in viscera.
19 Hoc ergo incedat semper vestitus amictu :
Hæc zona lumbos cingat illi et ilia.
20 Ante Deum tales pendat detractio pœnas,
Et clam salutem quisquis oppugnat meam.
21 Alme pater, pater alme, tuâ me protege dextrâ,
Et invidorum libera calumniis.
Ut nomen latus omne tuum telluris honoret,
Et suavitatem sentiat clementiæ.
22 Eripe me invidiæ : sum pauper, egenus et exspes,
Animumque curæ turbidum urunt anxiæ.
23 Non aliter pereo, species quàm futilis umbræ,
Pallent tenebris sera quum crepuscula :
Aut ubi decussis solerti indagine ramis,
Locusta tectis pulsa frondeis cadit.
24 Genua labant infirma : artus jejunia solvunt :
Exsangue siccis corpus aret ossibus.
25 Me tumidi probris hostis petiere superbis :
Me conspicati capita quassârunt sua.
26 Adfer opem, servumque tuum, pater optime, serva
Pro lenitate semper assueta tibi.
27 Agnoscantque tuam, rerum pater optime, dextram :
Tuâque salvum me sciant clementiâ.

28 Dum maledicta vovent hostes, dum probra loquentur,
Bonusque placidusque benedices tu mihi.
Dum confusa illis turpis pudor ora notabit,
Lætitia servi pectus hilarabit tui.
29 Hos pudor, ut talos à vertice vestis ad imos
Effusa latè corpus omne contegit ;
Hos pudor, et mœrens turbato infamia vultu,
Qui me maligno dente rodunt, obruat.
30 Ast ego tum Domino grates memor ore sonabo,
Cœtuque laudes in celebri concinam ;
31 Qui stetit auxilio dexter cum paupere, vitamque
Eripuit ejus hostium ludibrio.

PSAL. CX.

1 SIC alloquutus Dominus est Dominum meum,
Asside dexteram ad meam,
Dum proterendos, seu scabellum, sub pedes
Hostes tibi provolvero.
2 Ad orbis oras ultimas fasces tuos
Altâ ab Sione proferam :
Ut juris æqui vinculis coërceas
Fastus rebelles hostium.
3 Te pompa lætis quum reducet plausibus
Ad templa voti compotem,
Sancto decorus apparatu exercitus
Lætum celebrabit diem.
Non roris imber ante lucem argenteis
Tot vestit arva gemmulis,
Quàm multa cunctis gentium de finibus
Ad te propago confluet.
4 Juravit et se adstrinxit immutabili
Dominus sacramento tibi,
Tete futurum Melchisedecis sibi
Ritu sacrorum antistitem,

Sol inquieto lucis orbe dum diem,
Dum luna noctem illuminet.
5, 6 Ad dexteram ille semper adsistet tuam:
Ferro tyrannos vindice
Compescet: iram commodans suam tibi,
Gentes rebelles comprimet;
Ducesque regnis imperantes ditibus
7 Sternet solo: torrentibus
E fortuitis, dum fugam premet, sitim
Victor levabit igneam.
Ergo subactis hostibus, cœlo caput
Tollet decorum gloriâ.

PSAL. CXI.

1 Sive inter fidos tractem secreta sodales,
Seu sancti stipante catervâ
Me populi loquar, alme parens, te pectore tota
Usque canam: tua munera grato
2 Ore feram, magna æternæ miracula dextræ:
Magna quidem, sed et inclyta certè,
Et manifesta bonis, studio scrutante fideli.
3 Quicquid enim gerit, omnia splendor,
Omnia divinâ majestas luce refulgens
Illustrat: dum sidera terras
Ignea lustrabunt, hunc justum semper et æquum
Sera agnoscent secla nepotum.
4 Nec quæ primævi quondam stupuere parentes
Attoniti, mirandaque natis,
Invida delebunt oblivia: parcere largus
Nempe parens, facilisque querelis
5 Flectere cor miseris: spoliis ex hoste superbo
Direptis decoravit amicos.
Nec cum gente sua percussi fœderis illum
Immemorem ulla redarguet ætas,
6 Ostenditque suas per facta illustria vires,

Quum populatus regna superba,
Dimensusque novis hostilia rura colonis,
Dilectæ dedit oppida genti.
7 Quicquid agit loquiturque, fides immobilis actus
Æqui et regula dirigit omnes.
Quæ jubet, æqua jubet, nulloque interlita fuco,
Aut tacitam celentia fraudem;
8 Quæque nec æterno voluentia secula lapsu
Interimant, aut tempore carpant.
Quippe adstans fidei firmæ constantia et æquum
Perpetuò rata jussa tuentur.
9 Quum premeret Pharii imperium crudele tyranni
Selectâ de gente nepotes:
Excussitque jugum, et regis fera jussa superbi
Exuit: æternâque beatis
Libertate frui donârat, pignora sera
Si jurata parentibus olim
Intemerata piæ servâssent fœdera legis:
Fœdera nullis irrita seclis.
Quippe Dei sanctum est et formidabile nomen,
Ac sanctè sua pacta tuetur:
Exigit et duras violato fœdere pœnas.
10 Hunc colere ex animoque vereri,
Vivendi rectè fons et sapientia prima est.
Hanc cunctos qui dirigit actus
Ad metam, verè sapit: hunc ventura nepotum
Semper dicent secla beatum.

PSAL. CXII.

1 BEATUS ille, qui Deum rerum patrem
Pietate non fictâ colit:
Deique gaudet legibus: mores suos
Formare ad illas nititur.
2 Latè per urbes divites potentiam
Ejus propago proferet;

Prolem piorum numinis benignitas
Largâ beabit dexterâ.
3 Res affluenter suppetet semper domi
Illi : nec ætas longior
Obliterabit æquitatis gloriam
4 Fructumque. Quum premet malos
Fortuna, sævo gestiens ludibrio
Mutare summis infima,
Benignitatis tum suæ justis Deus
Lucem in tenebris offeret.
Clemens bonusque in omnibus periculis
Stirpem piorum muniet.
5 Misertus inopis vir bonus, largâ manu
Succurret indigentiæ :
Sic cuncta justo temperans examine,
Nec verba temerè ut excidant.
6 Non turbo sortis cuncta quatientis, loco
Movebit illum, nec dies
Suprema famam condet ejus invido
Oblivii silentio.
7 Non livor illum falsa gaudens spargere
Terrebit, aut calumnia ;
Bellive rumor, aut egestas lurida,
Fragorque lethi proximi :
Sed mente firmâ provocat discrimina,
Deoque solo nititur.
8 Ceu cana rupes murmurantis æquoris
Spernit minaces impetus :
Sic ille certâ interritus fiduciâ
Sortis procellas sustinet :
Ac sustinebit, dum ruinas hostium
Salvus suorum adspexerit.
9 Opes volucres instar auræ mobiles
Largitus est egentibus ;
Sibi æquitatis gloriam superstitem.

Servavit : orbe gloriam
Vivaciorem, nec senectæ dentibus
Æruginosæ obnoxiam.
10 Dum laude clarum, reque lautum splendidâ
Spectabit impius pium,
Curæque mentem vellicabunt anxiæ,
Succumque carpent corporis ;
Dentem fatigans dente ringetur, lue
Se macerabit tabidâ.
Dominus malorum vota ridet irrita,
Spes ut modestas promovet.

PSAL. CXIII.

1 PSALLITE Dominum pueri, Domini
Nomen festo tollite cantu.
2 Nomen Domini sic celebretur,
Ut seculorum in secula longi
Nulla oblivia sentiat ævi.
3 Primo à carcere solis Eoi
Ad purpureos usque occasus,
Omnes Domini nomen adorent,
4 Qui gentes super arduus omnes
Celsas ætheris incolit arces :
Cujus longè gloria mundi
Trans flammantia mœnia vecta est.
5 O pietatis nescia veræ
Pectora ! ritu sacra nefando
O qui fingitis, anne deorum
Quenquem Domino similem nostro
6 Nôstis ? quem super ardua cœli
Culmina positum nil latet imæ
Sub cava clausum viscera terræ ;
Nil humano procul adspectu
Trans multiplices ætheris orbes.
7 Inopem terræ qui prostratum

Suscitat, et de pulvere egenum
8 Tollit, ut alto positus solio
Populi primos carpat honores.
9 Qui maternos sterili fructus
Exoratus donat, et orbos
Lætâ renovet prole penates.

PSAL. CXIV.

1 QUUM domus Isacidûm patrias remearet ad oras,
Barbaraque invisæ linqueret arva Phari:
2 Ipse Deus Judam cœlesti numine tutum
Fecit: erat populi signifer ipse sui.
3 Vidit et attonitas trepidum mare diffidit undas:
Jordanis refugas in caput egit aquas.
4 Dura per intonsos salierunt culmina montes,
Ut saturas gestit dux gregis inter oves:
Celsaque frondentes movêre cacumina colles,
Agnus ut in pratis luxuriare solet.
5 Quid mare vidisti solito cur cesseris alveo?
Cur fugis in fontes fluminis unda tuos?
Cur ita concusso saliistis vertice montes,
Ut satur exsultat dux gregis inter oves?
6 Cur ita frondenti saliistis vertice colles,
Agnus ut in pratis luxuriare solet?
7 Nempe Dei trepidum præsentia terruit orbem,
Cui cadit in Solymos victima multa focos.
8 Qui lapidum venas laticum laxavit in usum,
Cui fluxit largo flumine dura silex.

PSAL. CXV.

1 TE, magne rector orbis, haud victoriam
Ex hoste sævo poscimus,
Nos ut per omnes fama gentes differat,
Nec apparatu ut splendido
Per ora vulgi nos triumphus aureo

Curru superbos transferat :
Sed impiarum ut secla gentium sciant
Te largum opus cultoribus
Tuis, fideque semper immutabili
Promissa promtum solvere.
2 Ne fortè rebus insolentes prosperis,
Ubi nunc Deus vester ? rogent.
3 Deus astra noster incolens, mortalium
Nutu suo res temperat.
4 At impiarum finxit error gentium
Manu deos inutiles :
Aurum caminis excoquens, aut malleis
Massâ è sequaci bracteas
Ducens, figurâ multiformi ludicra
Affixit aris numina.
5 Inane vocis os habent : oculos habent,
Orbes inanes luminis.
6 Naribus odores nec trahunt, nec auribus
Surdis sonores hauriunt :
7 Palpare manibus non queunt, torpentibus
Nec ingredi vestigiis.
Nec vox anhelis edita è pulmonibus,
Cavo recurrit gutture.
8 Quicunque talis fingit aut colit deos,
Diis ipse similis sit suis.
9 At tu Jacobi gens, loca fiduciam
Omnem salutis in Deo,
Qui te potenti sublevabit dexterâ,
Et in periclis proteget.
10 Et vos Aronis posteri, spem ponite
Omnem salutis in Deo,
Qui vos potenti sublevabit dexterâ,
Et in periclis proteget.
11 Quicunque cultor es Dei, fiduciam
Loca salutis in Deo,

Qui te potenti sublevabit dexterâ,
Et in periclis proteget.
12 Qui nos favore semper amplexus memor
Fovit fovetque sedulò :
Cunctos Jacobi qui fovebit posteros,
Aronis et sacrum genus.
13 Qui se colentes, sive juvenes, seu senes,
Fovebit et custodiet.
14 Qui nosque donis semper augebit novis,
Et liberorum liberos.
15 Nam nos profanis segregavit gentibus,
Cœli solique conditor :
16 Cœlum sibi ipse regiam fecit, solum
Sedem dedit mortalibus :
Remunerantes muneribus illum ut suis
Rerum parentem agnoscerent.
17 Neque ora laudes in tuas solvent, pater,
Quos mors tegit silentio.
18 Nos te parentem agnoscimus, qui spiritu
Vitalis auræ vescimur.
Te prosequemur laudibus, dum lucido
Sol axe terras ambiet.

PSAL. CXVI.

1 TOTO pectore diligam
Unicè et Dominum colam,
Qui lenis mihi supplici
Non duram appulit aurem.
2 Aurem qui mihi supplici
Non duram dedit ; hunc ego,
Donec pectora spiritus
Pulset, semper amabo.
3 Jam mors ante oculos erat,
Jam stabam super aggerem
Busti, jam dolor anxius

Omni ex parte premebat :
4 Exspes tum prece supplice
Oravi Dominum : Pater,
Quæso, inquam, miserabili
Saltem consule vitæ.
5 O justum Dominum et bonum,
6 Et pronum veniæ ! auxilî
Is me et consilii indigum
Sævo texit ab hoste.
7 Ergo mens tibi reddita
Mœrorem cohibe ; et Deus
Quæ largâ tribuit manu
Donis læta fruare.
8 Vitam è faucibus eruit
Mortis, et lacrymas genis
Abstersit, stabili et pede
Firmavit tibi greſſum.
9 Tutus præsidio Dei
Degam ; et polliciti fide
Fretus non dubiâ, canam
Grato pectore laudes.
10 Laſſus, rebus et asperis
Afflictus, trepidâ fugâ
Vitæ prospiciens meæ,
Sic mecum ipse loquebar ;
11 Nulli certa homini fides ;
At rerum arbiter optimus,
Unus polliciti tenax,
Unus fallere nescit.
12 Tot liber toties malis,
Tot auctus toties bonis,
Quo tandem officio tibi,
Coner solvere grates ?
13 Te festâ dape, te prece,
Te libamine prosequar,

Te vitæ columen meæ
Gratâ voce fatebor :
14 Te vitæ columen meæ
In cœtu populi tui
Gratâ prosequar hostiâ
Damnatus tibi voti.
15 Electos, genitor, tuo
Custos præsidio tegis,
Nec per vim pereuntium
Manes linquis inultos
16 Tu servum Dominus tuum,
Ancillæ sobolem tuæ
Me, minacibus hostium
Vinclis eripuisti.
17 Te, rerum pater optime,
Semper laudibus efferam :
Nomen in dubiis tuum
Usurpabo periclis.
18 Te voti reus, erutus
Morte, prosequar hostiâ,
19 Sacri limen ad atrii,
Sacræ redditus urbi.

PSAL. CXVII.

1 OMNES ubique gentium
Quos solis ambit orbita,
Rerum parentis optimi
Laudes libenter pangite.
2 Agnoscite indulgentiam
Benigniùs nos in dies
Foventis, et constantiam
Promissa certam reddere.

PSAL. CXVIII.

1 EIA Deum laudate, Deum facilemque bonumque,
Largâ benignum semper indulgentiâ.
2 Eia Dei, soboles Jacobi, dicite laudes,
Largâ benigni semper indulgentiâ.
3 Eia Deum canat Aronis numerosa propago,
Largâ benignum semper indulgentiâ.
4 Eia Dei purâ cultor pietate, fatere
Largâ benignum semper indulgentiâ.
5 Audiit orantem Dominus me rebus in arctis;
Ac liberavit illicò ex angustiis.
6 Ille mihi assistat solus : non arma, nec ulla
Humana mî vis adferet formidinem.
7 Ille mihi auxilio sit solus : lumina damnis
Explebo (nec me decipit spes) hostium
8 Tutius à rerum Domino est sperare salutem,
Confidere armis quàm virorum fortium :
9 Tutius à rerum Domino est sperare salutem,
Confidere opibus quàm potentûm principum.
10 In me conjurent populi omni ex parte propinqui;
Dei faventis conteram cunctos ope :
11. Circundent omnique premant ex parte licebit,
Dei faventis conteram cunctos ope :
12 Circundent omnique premant ex parte licebit,
Quàm nube densâ vere se fundunt apes,
Non secus ac siccas ignis violentia spinas,
Dei faventis conteram cunctus ope.
13 Improbe quid frustra labefactum evertere tentas?
Dei potentis sustinet me dextera.
14 Ille meæ vires ; illum mea carmina pangent
Unum ; salutis unus auctor eſt meæ.
15 Cunctaque justorum pariter tentoria plaudent :
Meæ salutis pariter auctorem Deum
Laudabunt : cantuque ferent ad sidera dextram
Belli potentem, divitem victoriæ.

16 Dextram armis, dextram præstantem robore, dextram
Belli potentem, divitem victoriæ:
17 Sæva quid insultas mihi mors? tua tela reconde:
Frustra minaci territas me spiculo.
Vivo equidem, vivusque feram super æthera cantu
Raram benigni numinis clementiam.
18 Jure parens bonus ærumnâ me afflixit acerbâ;
At imminentem reppulit mortem tamen.
19 Pandite pontifices sacri mihi limina templi,
Salute partâ ut laude prosequar Deum.
20 Hæc est illa Deo gratissima janua, justis
Votis aperta dehinc futura janua.
21 Te meritò, pater alme, canam: tu rebus in arctis
Aurem applicâsti supplici placabilem:
Sospes, et infesto, duce te, sum tutus ab hoste:
22 Et molientûm tecta quem rejecerat
Artificum improbitas lapidem, fastigia summi
Latè refulgens jam coronat anguli.
23 Scilicet arcano factum est hoc numine, nostra
Attonita factum quod stupescunt lumina.
24 O lux festa, ô lux jucunda ad gaudia nata,
Cœlestis in nos lux favoris conscia!
25 Usque fave, custosque tui, pater optime, Regis
Sis, et secundos cœpta duc ad exitus.
26 O felix, iterum ô felix, quem rector olympi
Populo salutis misit auctorem suo!
Nos, quibus est sacri custodia credita templi,
Vobis precamur cuncta vertant prosperè.
27 Unus enim Dominus rerum moderatur habenas,
Qui gratiæ in nos lumen effundit suæ.
Lætitiâ celebrate diem, fœtusque bidentis
Tenellus aræ vinctus astet cornibus.
28 Te Dominum, te mente colam, te voce fatebor;
Tuumque semper laude nomen prosequar.

29 Eia Deum laudate, Deum facilemque bonumque,
Largâ benignum semper indulgentiâ.

PSAL. CXIX.

ALEPH.

1 O BEATOS, qui sequuntur orbitam legis Dei:
O beatos qui monenti sponte parent numini,
Labe puri nec relinquunt lege jussum tramitem,
Quem severitate durâ nos tenere præcipis.
5 O gradum regas labantem sic, monenti ut paream,
A tuis attenta jussis nusquam ut errent lumina:
Tum ducem canam æquitatis candido te pectore.
Obsequar tibi: obsequentem tu tibi ne desere.

BETH.

9 Quid juventam, ne labascat, servat æquè ac lex tua?
Hinc ne aberrem, modò laboro: tu laborantem re-
Ne vacillet pes, meo tua verba condo pectore. [ge.
Rector orbis, æquitatis regulam tuæ doce
13 Me, tui oris verba semper ore mediter ut meo:
Illa longè cariora semper auro ut æstimem:
Illa cogitem, illa secter, illa mirer unicè:
Illa nulla è corde nostro deleant oblivia.

GIMEL.

17 Da tuæ legi obsequenti vivere: ut propiùs tui
Conspicer pacti æquitatem, pande mentis lumina.
Inquilinum jussa legis ne tuæ celaveris.
Fœderum leges tuorum ægra mens desiderat.
21 O, tuæ legis superbum qui premis fastidium,
Me tuæ legis sequacem vindica: cui divites
Arroganter obloquuntur, jussa quòd servem tua,
E tuo sermone vitæ quòd capessam formulam.

DALETH.

25 Æger animus languet: ægrum recrea verbo tuo.
Cordis arcanas latebras prodidi tibi: rudem
Tu doce præferque lucem, scita mediter ut tua:

Et cor anxium tui verbi erigas solatio.
29 Absque fuco fac tuarum scita legum ut diligam.
Recta sector, instituta specto semper ad tua.
Lex tua animo sculpta inhæret : spem meam ne
desere.
Pande iter tuæ equitatis : te comes lætus sequar.

HE.

33 Legum iter monstra tuarum : fœdus erudi tuum,
Fœdus ut legemque totis imbibam præcordiis,
Cuncta ut instituta rectâ secter usque semitâ.
Sordidis averte curis jussa pectus ad tua :
37 Flecte lumina, impias ne vanitates hauriant.
Languidum excita : face ut te timeat animus ac
amet.
Libera probro à pudendo me benignus arbiter :
Tua statuta diligentem servet equitas tua.

VAU.

41 Me bonus respice opiferque, fœderis memor tui,
Ora claudam ut exprobranti spem tuæ fiduciæ.
Spes salutis, veritatem ab ore ne tuam eripe.
Semper ut tuis statutis audiens, tuto gradu
45 Ambulem, tua jussa quæro sola. Coram regibus
Disseram (nec me pudebit) de tuis sermonibus.
Hos amavi, et hos amabo, et obsequens his, bra-
chia [te cogitem.
Tollam : ut usque et usque volvam hos ore men-

ZAIN.

49 Sis memor pacti, columna quæ meæ fiduciæ est :
Quod levat mœrentem, et ægrum è fauce mor-
tis eripit.
Rideant licèt superbi, te sequar : legem tuam
Usque repetam, in rebus arctis hoc erit solatium.
53 Impios quum legis hostes cerno, totus horreo.
Carmen hæc erit mihi, orbem donec hospes hunc
colam.

Hanc ut observem tenebræ me silentes admonent:
Illa mentem cura semper unicè exercet meam.

HETH.

57 Obsequi tibi, mihi una est spes, opes, hæreditas.
Ut bonus promissa præstes, unicè unum id ambio.
Actiones vitæ ut omnes ad tuam componerem
Legem; ad hanc custodiendam quà licet me con-
61 Impeditus impiorum vinculis hanc cogito. [fero.
Hujus ergo nocte surgens prosequar te laudibus.
Qui verentur hanc, amicis utor: hanc, parens
Qui tuâ benigitate cuncta reples, edoce. [bone,

TETH.

65 Domine ades, pollicita servo fac benignè appareant.
In tua lege acquiescam: me doce legem tuam.
Vix malo coacta leges mens sequi didicit tuas.
Scita, fons benignitatis, tua benigne me doce.
69 Me superbi criminantur: corde toto ego te sequar:
Jussa me juvant tua; illis mens hebescit prosperis.
Erudîsti me malis, ut legi adhaeream tuæ,
Hæream ut legi, auri acervis gratiori ingentibus.

JOD.

73 Da manu tuâ creato nôsse vim legis tuæ.
Me pii læti obsequentem legibus spectant tuis.
Justa lex tua est: premis me jure justus arbiter.
At libenter audientem jussa me tua recrea.
77 Tibi libenter obsequentem præveni clementiâ.
Servulum tuum prementem comprime arrogantiam.
Me tuæ legi obsequentes obsequentem diligant.
Nec ferat tibi obsecundans pura mens infamiam.

CAPH.

81 Deficit mens spe salutis, spes nec illam deficit.
Lassa languent lumina: utris corpus instar aridi
Tabuit: solare promissi in malis memorem tui.

Quis ferendi finis? hostem quando punies meum?
85 Mihi tuæ legis superbus hostis effodit scrobem.
Æqua lex, promissa certa sunt tua: hostes confice
Qui premunt me, quòd te in uno collocem fiduci-
Scita fac ut ad tua omnes actiones dirigam. [am.

LAMED.

89 Certa eunt promissa, certa stat tuis verbis fides,
Dum polo stellæ micabunt, herba terras vestiet;
Sempiterno quæ recursu legibus parent tuis.
Obruissent me dolores, ni affuisset lex tua,
93 Lex salubris: nulla nobis tollet hanc oblivio.
Sum tuus, tua instituta diligentes diligo.
Impii mortem parabant scita meditanti tua.
Cæteris est finis: illa sola semper permanent.

MEM.

97 O tuam quàm legem amavi! semper illam cogito.
Hostibus prudentiorem me meis hæc reddidit.
Factus huic fui obsequendo doctior doctoribus.
Huic quod audiam, senectâ astutior sum callidâ:
101 Huic ut obsequar, malorum flecto gressum à semitis.
Te docente non recedo paullulum à verbis tuis,
Faucibus meis suavi melle suavioribus.
Eruditus his, recedo à semita mendacii.

NUN.

105 Sancta lex, velut lucerna, dirigit pedes meos.
Obstinavi animum tuis ut obsequar sermonibus.
Obrutum malis, tuorum fœderum memor, læva.
Edoce me jussa, et oris hanc bonus cape victimam; [mala:
109 Jussa non rejecta, quamvis undique instarent
Hæc nec abjeci impiorum penè clausus retibus.
Hæc voluptas, hoc mihi unum gaudium, hæc hæreditas.
Hic scopus mihi manebit, vivus aurâ dum fruar

SAMECH.

113 Diligo legem tuam, sicut malos abominor.
Unica es spes, una verbis in tuis fiducia.
Ut Dei mandata servem, hinc impii facessite.
Me tuo sermone fulci, ne sequar spes irritas.
117 Te regente salvus usque jussa diligam tua.
Perfugas calcas tuos, qui vana frustra cogitant.
Legem amo tuam, quòd omnes impios extermines.
Corpus horret quum severum cogito te judicem.

AIN.

121 Æqua ne me diligentem desere opprimentibus:
Justa fac amem superbo tutus à ludibrio.
Dum salutem spero, scita specto dum tua, lumina
Lassa languent : tu benignus edoce servum tua
125 Placita : legum fac tuarum intelligat mysteria.
Tempus instat puniendi legis adversarios.
At tuum fœdus mihi auro est carius carissimo :
Hoc amo, huc errore misso dirigo vitæ ordinem.

PE.

129 Mira rituum tuorum mens colit mysteria.
Verba pectori imperito luminis sunt janua.
Faucibus tua verba apertis duco, vitæ ut spiritum.
Ceu soles te diligentes, intuere me bonus.
133 Dirige ad tua verba gressus : tum scelus non opprimet
Me. Tuæ legi, impiorum liber à calumnia,
Obsequar : bonus intuere me, tuam ut legem sequar. [crymæ.
Si quis hanc spernit, fluunt mihi more rivi la-

ZADE.

137 Justus es creator orbis : justa jussa sunt tua.
Plena lex est æquitatis : certa verbis veritas.
Rumpor irâ, quum scelestis impiè contemnitur.
Sermo purus instar ignis : servus hunc amat tuus.
141 Impii spernant licebit me, tuam legem sequar.

Jussa stant tua sempiterna mota nullo turbine.
Turbidis mihi illa rebus anxium cor recreant.
Scire legem da tuam: vitam mihi donaveris.

COPH.

145 Corde toto audi vocantem, legi ut obsequar tuæ.
Invoco, adjuva invocantem, fœdus ut colam tuum:
Invoco te manè, verbis in tuis fiducia est.
Nocte vigiles anteverto, verba mediter ut tua.
149 Me benignè audi, ut soles, et fauce mortis eripe.
Impii me persequuntur, legis expertes tuæ.
Tu propinqua, Domine, jussa cujus omnia justa sunt.
Jussa firma fine nullo, firma nullo exordio.

RES.

153 Adspice afflictum: leva me, fœderis memorem tui:
Fœderis memor meam vitam patronus assere.
Impii malè interibunt, jussa qui tua negligunt.
O bonus sine fine, robora, ut soles, vitam meam.
157 Me prementûm multitudo à lege non flectit tuâ.
Mœret animus intuendo pacta qui spernunt tua.
Tu bonus tua jussa amantem me vicissim recrea.
Cuncta promissa tua nullum fixa nôrunt terminum.

SIN.

161 Me premit tyrannis: at cor verba meditatur tua.
Verba gratiora gazis aureis animo meo.
Diligo legem tuam, ceu vanitatem abominor.
Septies tuam æquitatem me canentem lux videt.
165 Legem amantibus tuam pax multa, nulla offensio.
Spectat à te mens salutem, nixa promissis tuis.
Mens amat promissiones unicè et servat tuas.
Servo tua pacta, ut vicissim tu vitam observas meam.

THAU.

169 Invocanti da tuarum scire legum abscondita :
Invocantem libera me, fœderis memor tui.
Te docente prædicabit os tuas laudes : tua
Jussa lingua nuntiabit, jussa longè æquissima.
173 Dexterâ tuâ obsequentem jussibus juva tuis.
Abs te opem spero : tuarum scita legum diligo.
Sospita me, ut prædicem te : lex juvabit me tua.
Me, vagam et pecudem, require fœderis memorem tui.

PSAL. CXX.

1 HINC me obsidebant bella, et hinc calumniæ
Livor faces admoverat :
Ad te refugi destitutus omnibus,
Rerum creator optime.
Te voce supplex invocavi, tu meas
Non lentus audisti preces.
2 A fraudulentæ toxico linguæ Deus
Me protege et mendaciis.
3 O lingua fraudis machinatrix impiæ,
Quâ spe meum oppugnas caput ?
4 Scythæ ferocis lingua pestilentior
Tinctis veneno spiculis :
Ignis voracis lingua flammis acrior,
Quum silva flagrat arida.
5 Heu vita tristis, vita dura et anxia,
Per invios erratica
Montes, latrones inter, atque inhospita
Gentis feræ mapalia :
6 Mens ægra vitæ carpitur fastidio,
Hostes quietis accolens ;
7 Hostes quietis, blanda quos oratio
Ferociores efficit :

Quos innocentis mentio concordiæ
Ad bella sæva exasperat.

PSAL. CXXI.

1 DUM ferox armis inimicus instat,
Ad montes vaga lumina
Proximos circumfero, si quid illinc
Fortè appareat auxilî.
2 At mihi cœli Dominus solique
Certam solus opem feret.
3 Ille (quid vano trepidans tumultu
Cor pulsas mihi pectora ?)
Ille sanctorum (mihi crede) custos
Noctes excubat et dies :
4 Victa nec blandi illecebris soporis
Unquam lumina dimovet :
5 Leniter passis tibi semper alis
Umbræ more supervolat :
6 Ne cutem solis violentioris
Urant spicula de die,
Nocte ne lunæ nebulosioris
Artus degravet halitus.
7, 8 Seu domi clausus lateas, latentem
Clausis servat in ædibus :
Seu foris pacis obeas amicæ,
Seu belli fera munera,
Sospitem è cunctis Dominus periclis
Semper te bonus eruet.

PSAL. CXXII.

1 O LUX candida, lux mihi
Læti conscia nuncii :
Jam pleno stata tempora
Reddit circulus anno :
Jam festi revocant dies

Augustam Domini ad domum:
2 Jam sacri pedibus premam
Lætus limina templi.
3 Jam visam Solymæ edita
Cœlo culmina, et ædium
Moles nobilium, et suo
Angustam populo urbem:
4 Urbem, quam procul ultimis
Terræ finibus exciti
Petunt Isacidæ, ut Deum
Placent more parentum:
5 Jussam cœlitùs oppidis
Urbem jus dare cæteris;
Et sedem fore Davidis
Cuncta in secula proli.
6 Mater nobilis urbium,
Semper te bona pax amet:
Et te semper amantibus
Cedant omnia rectè.
7 Semper pax tua mœnia
Colat: semper in ædibus
Tuis copia dexterâ
Largâ munera fundat.
8 Dulcis Isacidûm domus,
Te pax incola sospitet:
9 Sedes numinis, omnia
Succedant tibi faustè.

PSAL. CXXIII.

1 AD te levavi, Rex, Pater, et Deus;
Ad te levavi lumina, qui procul
Contagio humana remotus,
Templa habitas radiata cœli.
2 Ut servus observat Domini manus,
Gestus et omnes lumine mobili;

Arguta ceu nutus acutis
Serva oculis dominæ tuetur :
Te nostra spectant, te, Domine et Deus,
Intenta mentis lumina, dum graves
Iras remittas, servulisque
Des veniam bonus atque pacem.
3 Jam lenis in nos respice : servulis
Jam parce tandem, parce fidelibus,
Quos hostis insultans superbo
Ludificatque premitque vultu.
4 Contemtus hosti ac opprobrium sumus,
Vitæque tædet : ferre animus nequit
Supercilî fastum superbi,
Ludibriumque opibus tumentûm.

PSAL. CXXIV.

1 NI faventis affuisset numinis præsentia,
2 (Dicat Isaci propago) numinis præsentia
Ni faventis affuisset, quum veniret perditum
Nos superba multitudo, freta stultis viribus,
3 Fortè vivos devorâssent, debilesque et pauculos :
Ira fervidi furoris, avida nostri sanguinis,
4 Obruisset instar undæ nos procellâ cladium :
More torrentis nivali ab imbre turgidi, impetus
5 Nos repentè sustulisset: usque ad animam gurgites,
Usque ad animam transiissent gurgites impervii.
6 Sempiterna laus Deo sit, qui suos non tradidit
Dentibus prædam cruentis perfidarum gentium.
7 Cassibus fractis dolosis sospites evasimus :
Capta veluti jam volucris rete fugit aucupis.
8 In Deo nostræ salutis spes repôsta est unico,
Qui solum cœlumque fecit vi potentis dexteræ.

PSAL. CXXV.

1 SIONIS arcem non aquilo impotens
Saxo sedentem perpetuo quatit,
Nigrantibus non auster alis
Imbriferas glomerans procellas.
Quicunque verè spem locat in Deo,
Non hostis hunc vis, non quatiet dolus:
Si fractus illabatur orbis,
Incolumis fugiet ruinam.
2 Ut civitatem mœnia montium
Sanctam tuentur, sic Dominus suos
Vi cingit arcanâ, nec unquam
Præsidii viduos relinquet.
3 Nec impiorum perpetuo jugo
Sinet piorum progeniem premi,
Ne turpibus contaminetur
Flagitiis labefacta mentem.
4 Ut affluenter fac bona sint bonis;
5 Ut continenter fac malè sit malis,
De calle quos recti illecebris
Impietas malè sana flexit.
Fac, sancte rerum conditor, ut domum
Beata semper pax colat Isaci:
Tranquillitas secura pulchræ
Exhilaret Solymæ colones.

PSAL. CXXVI.

1 QUUM pater omnipotens captam remeare Sionem,
Dulcemque jussit patriam revisere;
Attoniti stupuere animi, necopinaque secum
Metum librantes inter et spem gaudia.
Vixque sibi credunt: veluti qui noctis opacæ
Sopore pulso manè versat somnia.
2 Pro lacrymis redeunt risus: sua gaudia quisque
Sermone celebrat, patrium laudans Deum.

Nec minus attonito stetit ad miracula vultu,
Sic barbarorum turba secum mussitans,
En pater ille Deûm quot signa ostendit amoris!
Hujus saluti gentis usque ut prospicit!
3 Nec falsò: nam signa Deus monstravit amoris
Præclara, nostræ dum saluti prospicit.
Ergo alacres læto testamur gaudia plausu.
4 Ac tu benigne fac parens ut cæteri
Jam redeant, plenisque viis sic agmen inundet,
Ut æstuosi quum flat austri spiritus,
Indignata suis cohiberi flumina ripis,
Vagâ per agros murmurant licentiâ.
5, 6 Qui malè fœcundæ commisit semina terræ,
Et corde tristis multa volvit anxio,
Si venit uberior seges imbribus aucta benignis,
Exsultat hilari cor metentis gaudio. [res,
Nos quoque longa fugæ post tædia, postque labo-
Læti arva dulcis patriæ revisimus. [mus:
Te patrium canimusque Deum, semperque cane-
Agimusque memores atque agemus gratias.

PSAL. CXXVII.

1 Ni cœpta Dominus juverit, frustra struis
Moles superbas ædium.
Ni Dominus urbem servet, incassùm excubat
Muris vigil custodia.
2 Frustra antevertis manè solem, et vespere
Sero domum reverteris:
Victum labore vix parabis anxio,
Ni Dominus admôrit manum.
At ille amicis interim suis dabit
Purum soporem somniis:
3 Domumque dulci prole fœtam liberûm
Præbebit. Hæc hæreditas,
Hæc illa merces, quâ beat caros sibi

Rerum ille Dominus omnium.
4 Non sic timori est dexteram tellis gravis
Bellator hostis hostibus,
Ut quem parentem masculæ propaginis
Favor beavit numinis.
5 O ter beatum et ampliùs, qui talibus
Pharetram sagittis impleat!
Non ad tribunal erubescet jurgia
Procacis adversarii.

PSAL. CXXVIII.

1 FELIX ô ter et ampliùs,
Quem timor Domini tenet,
Quem non illiùs à viâ
Flectit devius error.
2 Felix, et tibi prosperè
Cedent omnia: nam tuo
Carpes dulcia fercula
Comparata labore.
3 Instar palmitis uberi
Proventu gravidi, et comâ
Cingentis viridi domum,
Te conjux hilarabit.
Ceu plantaria fertili
Pubescunt oleæ solo,
Jucundo tibi liberi
Cingent armine mensam.
4 Quem timor Domini tenet,
Inter talia commoda
Vitæ tempora transiget.
5 At te ex arce Sionis
Ditabit Domini manus
Larga: et conspicies bonis
Florentem Solymam, tibi
Donec vita manebit.

6 Prolis adspicies tuæ
Longâ stirpe propaginem :
Festâ semper et Isaci
Lætos pace nepotes.

PSAL. CXXIX.

1, 2 JURE dicat grex bonorum, Mille me molestiis
Factio pressit malorum: primâ ab usque ori-
Factio pressit malorum mille me molestiis: [gine
Nec tamen subvertere unquam quivit ullis machinis.
3 Terga sævis exaravit verberum vibicibus :
Terga longis secta sulcis, hostis ad fastidium :
4 Sed parens rerum benignus vincla rupit impia,
Meque nervo liberavit servitutis asperæ.
5 Qui Sionis non amico spectet arces lumine,
Vota semper vana volvat, spes inanes nutriat :
6 Marceat, ceu sole marcet herba languens torrido,
Herba summis nata tectis, quæ repentè corruit
Ante falcis plagam acutæ, sicca marcidis comis :
7 Unde nec sinum replevit qui maniplos colligit :
Nec manum messor perustus, prata tondens florea,
8 Nec viator ominatus prospera est metentibus,
Sic precatus, Arva læta, et arva lauta, et roscida,;
Hunc in annum, et usque in annos hunc sequentes,
numinis
Vos favor semper benigni servet, ornet, augeat.

PSAL. CXXX.

1, 2 CURARUM rapidis fluctibus obrutus,
Arcanis animi de penetralibus
Audi verba precantis,
Clamavi, pater optime :
Audi verba, pater, quæ tibi supplices
Multo cum gemitu fundimus : applica
Intentam bonus aurem

Tristes ad querimonias.
3 Si vindex tetricus facta nefariè
Pœnis cuncta veis plectere, quis sibi
Tam confidit, acerbum
Ut non horreat exitum ?
4 At tu non furiis tristis es asperis,
Sed largus veniæ, et munificus parens :
Ut te jure colamus,
Legum et jussa salubria.
5 Nam spes polliciti me recreat tui,
Promissique fides fallere nescii,
Et fiducia certa
Mentem sustinet anxiam.
6 Non sit præcipiti nocte vigil diem
Observat roseum, non roseum vigil
Phœbi sic avet ortum,
Ut flagrat mea mens Deum.
7 Securi in Domino figite spem pii,
Non duro veniam supplicibus dare ;
Et promto dare pressis
Duro servitio manum.
8 Electi generis progeniem gravi
Pressam servitio ex hostibus asseret :
Et de morte redemtam
Noxis eximet omnibus.

PSAL. CXXXI.

1 Si spiritu impotenti,
Si lumine insolenti
Elatus ambulavi ;
Si virium mearum
Fiduciâ superbus
Despexerim minores :
Si mentis arrogantis
Sublimè vectus alis,

Majora, quàm liceret
Sperare, cogitavi:
Ni vota temperavi
Modestiâ salubri:
Nil deprecor rogave,
Nullam recuso pœnam.
2 Qualis puer tenellus
Vix lacte pulsus, unam
Suspiret in parentem,
Hanc spectat, hac ab unâ
Dependet, ambit unam:
Æterne rector orbis,
Te mens mea intuetur
Unum, uni adhæret, unum
Te vindicem salutis
3 Agnoscit. O piorum
Propago sancta patrum,
Unum Deum parentum
Spectate, spes in uno
Locate, cuncta ab uno
Sperare: spem nec unquam
Fovebitis caducam.

PSAL. CXXXII.

1 DAVIDIS esto memor, genitor, memor esto laborum
Quos tulit, in rebus tua jussa secutus egenis.
2 Ille tibi, Hebrææ gentis Deus unice, votis
Obstrinxit caput, et promissis ora reclusit:
3 Non ædes priùs ingrediar, mollive reponam [rem,
4 Membra toro, aut oculis dulcem indulgebo sopo-
5 Quàm fanum inveniam, et sacra fundamina templi
Designem, sanctisque locum dimetiar aris.
6 Fama licèt patriæ multum promitteret oræ,
Inter saxa tamen silvestribus obsita dumis

Monstravit Deus ipse locum. Deus ipse perenne
Hic templum, templique sacris sedem innuit aris.
7 Ergo alacres gratam Domino properemus ad ædem:
8 Scamna pedum pronis veneremur vultibus: et tu
Sancte parens, bonus ac placidus cape vota, tuamque
Lætus adi sedem: neu dedignare penates
Qui memorem æterni servabunt fœderis arcam.
9 Templa sacerdotes casti tueantur, et omnes
Qui tua ritè piis venerantur numina sacris
10 Lætitiâ exsultent. Si David pectore puro
Te coluit, ne Davidicæ nunc respue prolis
Dona, tui populi cui fræna tenenda dedisti.
11 Davidi enim quondam (neque jam sententia vertet
Ulla tuam mentem) jurâsti: E stirpe propago
Nata tuâ solium et sceptrum retinebit avitum
12 Quòd si posteritas servet mea fœdera, pactis
Si steterit, leges si non temerârit avitas,
Nulla dies solio, vis nulla extrudet avito,
Et natos natorum, et qui nascentur ab illis.
13 Ipse mihi sedem elegi sine fine Sionem,
14 Quam colerem: hìc mihi certa quies, hìc certa voluptas:
15 Hæc mihi grata domus: cœli indulgentia fruges
Faxo alat, et duros largè saturabo colonos.
16 Templa tuebuntur casti justique ministri,
Lætitiâque piis perfundam pectora certâ:
17 Davidicoque novum producam è semine germen,
Quod latè in populos fundet sua brachia: stirpi
Prospiciam seræ solium qui illustret avitum,
Claraque per cunctas diffundat lumina terras.
18 At pudor, et turpes maculas infamia spargens,
Hostibus inficiet vultus. Jessea propago
Florebit, cingetque sacrum diademate crinem,
Transmittetque suam longæva in secula famam.

PSAL. CXXXIII.

1 NIL caritate mutuâ fratrum, nihil
Jucundius concordiâ;
2 Non aura suavis balsami, quum funditur
Aronis in sacrum caput,
Et imbre læto proluens barbam et sinus
Limbum pererrat aureum:
3 Non ros, tenella gemmulis argenteis
Pingens Sionis gramina,
Aut verna dulci inebrians uligine
Hermonis intonsi juga.
Fraterna quam pax incolit, domum juvat
Dominus benignâ dexterâ;
Et opibus auget: filiorum et filios
Multis propagat seculis

PSAL. CXXXIV.

1 DOMINI ministri, nocte qui custodiæ
Sancti excubatis atrii,
Laudate Dominum, laudibus donec sacro
Nox annuit silentio.
2 Interque laudes mentibus puris manus
Cœlo supinas tollite.
3 Et vos beabit Dominus invicem omnibus
Cœli solique commodis:
Dominus Sionem qui tuetur, unicus
Cœli solique conditor.

PSAL. CXXXV.

1, 2 VOS quibus est sacri custodia credita templi,
Eia Deum laudate: Deum celebrate mi-
Qui sacra assiduâ vigilatis ad atria curâ. [nistri,
3 Eia Deum laudate bonum, nomenque beatum
Tollite perpetuò vestro super æthera cantu.
4 Quippe Jacobum ultrò legit, lectumque dicavit

Hunc sibi, ceu privam patrimonî in secula sortem.
5 Nota quidem Domini est immensa potentia, notum
Numen; quippe deos sub se premit altior omnes,
Quos alii stolidâ placant ceu numina curâ.
6 Versat enim nutu cœlo, terrâque, marique,
Aut si quod cæcis clausum est penetrale tenebris
7 Naturæ, quodcunque libet: de viscere terræ
Evocat, et liquido suspendit in aëre nubes:
Fulguribusque vagis venientes prævenit imbres:
Deque suis promit ventorum flamina gazis.
8 Ille hominum primos fœtus pecudumque per arva
9 Divitis Ægypti stravit: regemque superbum,
Et quicunque bibunt septemflua flumina Nili,
10 Terruit ostentis; validis ille oppida muris
Turrita evertit: numeroso milite cinctos
Cum stirpe exstinxit violento funere reges:
11 Stravit Amorrhæum validâ virtute Seonem,
Quique Basan Ogus magnâ ditione tenebat,
Regnaque non uni Cananeïa subdita sceptro:
12 Arvaque, dejectis nuper viduata tyrannis,
Accepêre novos Jacobi è stirpe colonos.
13, 14 Sancte parens rerum, qui justo examine nôsti
Parcere subjectis, et debellare superbos,
Posteritas te sera canet: tua splendida facta
Nulla unquam ex animis tollent oblivia nostris.
15 At sibi quæ variis fixit simulacra figuris
Vana superstitio, calidis fornacibus aurum
Argentumve liquans, nil sunt nisi ludicra dextræ
16 Humanæ commenta: illis os vocis inane:
17 Lucis egent oculi: surdas sonus advolat aures:
Et patulas frustra nares jucundus odorum
Halitus incursat: calidus non pectora pulsat
18 Spiritus. O quisquis ludibria talia fingit,
Aut colit, ipse suis similis diis exigat ævum,

Mentis inops, et lucis egens: nón aure nec ore
Accipias reddatve sonos: nec nare sagaci
Sentiat halantes per prata nitentia flores. [tum,
19, 20, 21 Tu verò genus à magno Israële profec-
Et domus Aronis, genitique è sanguine Levi,
Et quicunque pio rerum venerare parentem
Obsequio, laudate Deum, qui tecta Sionis
Ardua, qui sacram Solymæ bonis incolit ædem.

PSAL. CXXXVI.

1 Eia Deum laudate, Deum facilemque bonumque,
Largâ benignum semper indulgentiâ.
2 Eia Deum laudate: Deus namque ille deorum est,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
3 Cui domini rerum submittunt sceptra tyranni,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
4 Qui facit attonito solus miracula mundo,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
5 Qui nitidos mirâ arte polum convolvit in orbes,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
6 Qui liquidis terras emergere jussit ab undis,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
7 Qui vitreo accendit flammantia lumina cœlo,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
8 Qui solem auricomum jussit dare jura diei,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
9 Qui lunam et stellas tenebras distinguere noctis
Jussit, benignâ semper indulgentiâ.
10 Pignora prima Phari qui fato exstinxit acerbo,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
11, 12 Isacidas medio incolumes ex hoste recepit,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
13 Qui rubri Oceani torpentes diffidit undas,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
14 Perque undas fissas sobolem traduxit Abrami,

Largâ benignus semper indulgentiâ.
15 Pharonem et Pharios submersit gurgite currus,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
16 Deduxitque suos deserta per avia tutos,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
17, 18 Et validos meritâ prostravit clade tyrannos,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
19 Stravit Amorrhæum validâ virtute Seonem,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
20 Stravit et incassùm confisum viribus Ogum,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
21 Metatusque novis agrum est utriusque colònis,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
22 Isacidis habitare suis dedit hostica rura,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
23 Qui nos in rebus miseros respexit egenis,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
24 Avertitque ferum nostris cervicibus hostem,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
25 Qui genti vitam humanæ victumque ministrat,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
26 Astrigeros laudate Deum qui temperat orbes,
Largâ benignus semper indulgentiâ.

PSAL. CXXXVII.

1 DUM procul à patriâ mœsti Babylonis in oris,
Fluminis ad liquidas forte sedemus aquas;
Illa animum subiit species miseranda Sionis,
Et nunquam patrii tecta videnda soli.
Flevimus, et gemitus luctantia verba repressit;
Inque sinus liquidæ decidit imber aquæ.
2 Muta super virides pendebant nablia ramos,
Et salices tacitas sustinuere lyras.
3 Ecce ferox dominus Solymæ populator opimæ
Exigit in mediis carmina læta malis:

Qui patriam exilio nobis mutavit acerbo,
Nos jubet ad patrios verba referre modos,
Quale canebamus, steterat dum celsa Sionis
Regia, finitimis invidiosa locis.
4 Siccine divinos Babylon irrideat hymnos?
Audiat et sanctos terra profana modos?
5 O Solymæ, ô adyta, et sacri penetralia templi,
Ullane vos animo deleat hora meo?
6 Comprecor, antè meæ capiant me oblivia dextræ,
Nec memor argutæ sit mea dextra lyræ:
Os mihi destituat vox; arescente palato,
Hæreat ad fauces aspera lingua meas:
Prima mihi vestræ nisi sint præconia láudis;
Hinc nisi lætitiæ surgat origo meæ.
7 At tu (quæ nostræ insultavit læta rapinæ)
Gentis Idumææ tu memor esto, pater.
Diripite, ex imis evertite fundamentis,
Æquaque, clamabant, reddite tecta solo.
8 Tu quoque crudeles Babylon dabis impia pœnas,
Et rerum instabiles experire vices.
9 Felix qui nostris accedet claudibus ultor,
Reddet ad exemplum qui tibi damna tuum.
Felix qui tenero consperget saxa cerebro,
Eripiens gremio pignora cara tuo.

PSAL. CXXXVIII.

1 PECTORE te grato Dominumque Deumque fa[
Coram superbis regibus, [b
Et tua facta canam.
2 Ad tua templa oculis, animo ad tua numina sp[
Nomen celebrabo tuum, [ta
Perpetuamque fidem:
Qui donis promissa novis cumulata rependis,
3 Audis vocantem, robora
Das animo trepido.

Te, quacunque patet tellus circumflua ponto,
4 Reges fatebuntur Deum,
Quum sine labe fidem
5 Audierint: ritusque tuos super æthera cantu
Ferent, tuæque gloriæ
Ad jubar attoniti.
6 Nam liquidi quanquam trans ignea mœnia mundi
Beatus in te permanes:
Attamen haud humiles
7 Despicis; elatosque premis: discrimina mille
Passim mihi circumstrepant,
Te duce tutus ero.
Tu validâ obsistes dextrâ furialibus ausis
Qui me lacessunt hostium:
8 Incolumique dabis
Quod superest, si quid superest: bonitate perenni,
Quo cœperas gradu, tuæ
Facta tuere manûs.

PSAL. CXXXIX.

1 MOMENTA vitæ nulla te latent meæ,
Rector benigne cœlitum.
2 Seu sedeo, sive surgo, seu quid cogito,
Tu cuncta præsens adspicis.
3 Lux sive curam, seu quietem nox tulit,
Curam et quietem temperas.
4 Nec te minutæ voculæ fugit sonus,
Quam lingua temerè fuderit.
5, 6 Et os et humeros, totiusque corporis
Sic arte mirâ fabricam
Finxisti, acumen nullum ut humani ingenî
Ratiove possit assequi.
7 Quònam ergo vultum fugero tuum? quibus
Clausus latebris occular?
8 Petamne cœlum? præstò es hìc: ad inferos

Demergar? illinc non abes.
9 Aurora curru me volucri ut deferat
Ad occidentis limitem,
10 Hìc deprehendes me, nec hìc tutus tuæ
Vitabo fulmen dexteræ.
11 Incauta mens si fortè secum cogitet,
Nox me tenebris occulet,
Obscura tenebris nostra nox luce est tibi
Meridianâ clarior:
12 Tibi nec tenebræ sunt tenebræ, nec tuæ
Nox ulla providentiæ est.
13 Arcana mentis tu tenes, qui pectoris
Arcana fabricatus es.
Qui me parentis ventre conditum, cutis
Tenello amictu involveras.
14 Compago mira corporis nostri, tuæ
Miraculum est solertiæ:
Stupenda cujus opera nec nostra assequi,
Sed nec negare mens potest.
15 Nam nulla nostri tam minuta est corporis
Pars, ut tuam scientiam
Fugiat: nec ulla claustra pectoris latent
Te conditorem pectoris.
16 Massæ recentis rudia adhuc primordia,
Rudisque massæ semina,
Ceu scripta haberes, corporisque lineas,
Motum satumque noveras.
Et membra nondum quum forent, quid adderent
Dies sciebas singuli.
17 Hæc mente tacitâ cogitanti mihi, stupor
Torporque sensus alligat:
Animus labascit quum tuæ miracula
Perpendo mecum dexteræ.
18 Citiùs inibo numerum, arenæ in littore
Quot volvat æstus corpora:

Quamvis ocellis pervigil nunquam meis
Dulcem soporem indulsero.
19 O quando perdes impios, rerum parens?
O quando sanguinarios
20 A me repelles, qui scelesti nomini
Et numini illudunt tuo?
21 Te quisquis odit, non ego odi? non tuos
Hostes habebam pro hostibus?
22 Odi profectò: nec tuis ex hostibus
Amicus est quisquam mihi.
23 Revolve mentis intimos sinus Deus,
Latebrasque nostri pectoris;
24 Nisi hìc amorem videris tui, nisi
Animum obsequi nunquam pigrum,
Si par scelestis scelere sum, vitæ parem
Da cum scelestis exitum.

PSAL. CXL.

1 ÆTERNE rerum conditor, à malæ
Linguæ veneno me bonus assere,
Meamque perjuri tuere
Hostis ab insidiis salutem,
2 Qui fraude tectâ bella nefaria
3 Ciet: nec atris mitior anguibus
Vibratque linguam virulentam, et
Ore vomit rabido venenum.
4, 5 Averte fraudem, et me violentiæ
Hostis scelesti subtrahe, qui mea
Vestigia observat, scrobesque
Objiciens, laqueosque tendens.
6 At tu, salutis præsidium meæ,
7 Audi precantem: Tu Dominus mihi
Deusque; tu me liberâsti
Incolumem crepero è duello.
8 Idem impiorum nunc bonus irrita

Fac vota : sævam frange superbiam :
9 Virusque linguæ pestilentis
In domini exitium refunde.
10 Dejecta cœlo flammea perfidos
Procella fundat præcipiti fugà
Cæcosque propellat profundas
Perpetui in barathri tenebras!
11 Linguæ loquacis perfida vanitas
Nunquam quieto deget in otio :
Sed impiè dignum patratis
Exitium domino parabit.
12 At impiorum à vi Dominus suos
13 Et fraude vindex asseret : ut pii
Numen Dei præsens potensque
Perpetuo celebrent honore.

PSAL. CXLI.

1 AUREM vocanti da parens properè, meas
Audi preces salutifer.
2 Quum verba fundo tristis, et puras manus
Attollor, sic preces meas
Manusque puras respice, ac si thureo
Odore manè te colam :
Ac si colam te victimâ et libamine
Sero rubente vespere.
3 Fræno coërce linguam : ad oris januam
Fac excubet custodia.
4 Fac mens sequatur recta, fac in lubricam
Ne flectat erroris viam.
Fac ne scelesto gaudeat cœtu, neque
Mensâ fruatur impiâ.
5 Me malo justus increpet, me verberet,
Quàm palpet impius, comam
6 Quàm rore nardi spargat. Impii, precor,
Et impiorum præsides,

De rupis altæ quum ruent specula, sui
Supplicia sceleris ut luant ;
Tum subeat animum conscium, salubriter
Quòd me monentem spreverint
7 Sic mortis horror ossium compagines
Mihi laxat, ut cæsæ jacent
Fagi per arva fissa cuneis fragmina.
8 Tu sancte rector cœlitum,
Spes una nobis es salutis, unicum
Agnoscimus te vindicem.
9 Vitam tuere ab impiorum cassibus,
A fraude quam struunt mihi.
10 Compos salutis impios fac in sua
Cernam ruentes retia.

PSAL. CXLII.

1 INVOCO supplex Dominum, manusque
Tendo ad sidera supplices.
2 Mentis huic pando lacrymas : querelis
Imploro miseris opem.
3 Pectus afflictum dolor obruebat :
Quamvis, Rex bone cœlitum,
Puriter vitæ mihi tu peractæ
Esses arbiter optimus ;
Quum domo gressum tamen efferebam,
Tendebant mihi retia.
4 Nec mihi notus, nec amicus usquam,
Quoquò lumina verteram :
Exitus nusquàm, fuga nulla, nemo
Qui me sospite plauderet.
5 Ergo te, rerum pater, invocavi,
Unum præsidium in malis :
Tu meæ vires, mea spes, opesque,
Dum sedes hominum colo.
6 Da meis aurem facilem querelis

Fracti cladibus ultimis :
Assere à sævi manibus tyranni,
Qui me fortior opprimit.
7 Carceris vitam rape de tenebris,
Ut te laudibus efferam :
Teque conventus celebret piorum,
Promptum ferre piis opem.

PSAL CXLIII.

1 Audi vocantem rebus in asperis,
Et lenis aurem da precibus meis,
Rerum creator : quâque soles fide
Et æquitate ex hostibus eripe.
2 Juris severi ne trutinâ meam
Expende vitam : nemo hominum innocens
Sic est, tribunal possit ut ad tuum
Se profiteri crimine liberum.
3 En hostis atrox imminet, et premit
Stratum : tenebris tristibus abditus,
Et lucis exsors dego, velut specu
Quos in sepulchri mors fera condidit.
4 Mens penè curis obruta volvere
5 Priora cœpit tempora, quum patres,
Spes quos fovebat præsidii tui,
De fauce lethi sæpe revelleres.
6 Hac recreatus rursus imagine,
Imploro supplex auxilium tuum,
Intenta mens te respicit, arida
Tellus ut imbres sub cane torrido.
7 Non lentus audi, nam mihi spiritus
Vix fessa pulsat pectora : si tui
Avertis oris lumen amabile,
Mors atra siccis faucibus imminet.
8 Spe mens labores auxilii tui
Fert : spectat unum te, pater optime,

Audi precantem lenis, et exitum
Jamjam obruturis pande periculis.
9 Ab hoste sævo protege me, meæ
10 Custos salutis: prava repellere
Mentem manumque, et recta capessere
Doce, unicum te qui veneror Deum.
Arcana fac vis numinis ut tui
Per plana gressum dirigat, ut tua
Mandata secter: neu malè credulum
Error malorum vertat in orbitam.
11 Ut nulla numen non celebret tuum
Et æquitatem natio, recrea
Me destitutum præsidio: et malis
Hostis scelesti libera ab artibus.
12 Favoris umbrâ me solitâ tege,
Et, qui me acerbis usque doloribus
Affligit hostium perde nefarium,
Servumque serva perpetuò tuum.

PSAL. CXLIV.

1 Quo te Rex hominum carmine prosequar?
Qui firmas animum robore, qui manum
Et bellare doces, et dubii regis
Per discrimina prælii.
2 Quòd vivo et valeo, tutus et hostium
A fraude, eximiâ fulgeo gloriâ:
Quod latè validis impero gentibus,
Totum muneris id tui est.
3 O rerum genitor, quantulus est homo,
Hac quem prosequeris munificentiâ.
Et curos patriâ solicitudine!
4 Figmentum fragilis luti,
Quo nec bulla levis vanior est neque
Quæ mentes agitant somnia turbidas,
Nec serum fugiens umbra crepusculum,

Nec fumi volucris vapor.
5 Cœli pande fores, Rex bone cœlitum,
Ac de sidereis labere sedibus:
Montes nube operi; per liquidi aëris
Campos fulgura trajice.
6 Turbatos trepidâ sparge fugâ impios,
Et sparsos jaculis perde sequacibus:
7 Porrectâque manu me, pater optime,
Sævis eripe fluctibus.
Hostis pelle malam vim bonus impii:
8 Linguæ vaniloquæ reprime toxica;
Assuetæque dolis pestiferis manûs
Vires contere viribus.
9 Ut te nostra novo carmine barbitos
10 Dicat, subsidio qui recreas tuo
Reges: qui gravibus sæpe periculis
Vitam Davidis eripis.
11 Hostis pelle malam vim procul impii:
Linguæ vaniloquæ reprime toxica;
Assuetæque dolis pestiferis manûs
Vires contere viribus.
12 Natorum soboles crescat, ut ubere
Surgit silva solo laurea: virgines
Cultu sic niteant, ut laquearibus
Templorum tholus aureis.
13 Stipentur gravidis horrea frugibus:
Pleno cuncta penu copia suggerat:
Fœcundi pecoris non capiant greges
Latis pascua saltibus.
14 Pingues plaustra boves et nitidi trahant:
Nec tristi resonent compita classico,
Nec fletu plateæ: nec furor hosticus
Clausis affremat oppidis.
15 Felicem populum, inter bona talia
Qui vitam in tacito transigit otio:

Felicem populum ter quater, omnium
Cui rerum pater est Deus.

PSAL. CXLV.

1 TE Regem Dominumque canam dum lucida vol[vet
Lucidus astra polus,
Et unicum colam Deum.
2 Luce canam te, nocte canam te: nulla carebit
Laudibus hora tuis
Rerum creator et salus.
3 Magne parens, nullo cui clausa potentia fine est,
4, 5 Secula cuncta tuas
Laudes sonabunt: et patres
Longævi tua facta canent, feræque nepotum
Per seriem soboli
Prodent: nec ætas gloriam
6 Nesciet ulla tuam: mirandaque facta decusque
Ille memor referet;
Hic magnitudinem canet:
7, 8 Ille bonum feret et justum, et placabilis iræ,
Et veniæ facilem, et
Largâ benignum dexterâ:
9 Totque inter decora, et laudum præconia nullo
Emoritura die,
Nil clarius clementiâ.
10, 11 Ergo, parens rerum, stellantis machina cœli
Cuncta suo gremio
Complexa prædicat tuum
Robur: et intacti scelerum contage nefandâ,
Te celebrant alacres,
Tuique vires imperî
12 Per populos latè vulgant: ne nescia sceptri
Terra sit ulla tui,
Et gloriæ et potentiæ.
13 Imperium sine fine tibi; nec legibus ævi

Subdita sceptra tenes,
Aut clausa metis temporum.
14 Tu lapsos rursum attollis, firmasque labantes:
Incolumesque foves
Vitæ beatæ commodis.
15 Te volucrum pecudumque genus, te sæva fera-
Secula respiciunt [rum
Unum, suoque tempore
16 Accipiunt victum: tu dextram pandis, et omne
De locuplete penu
Animal benignè recreas.
17 Quicquid agis, justèque et sanctè agis: impiger
18 Supplicibus facilem [aurem
19 Præbes; opisque compotes
Dimittis puro qui pectore cunque precantur:
Auxilioque piis
20 Præsens es, et periculis
Eruis è cunctis qui te venerantur amantque:
Cumque suo scelere
A stirpe vellis impios.
21 Ergo omnes te jure canent, nomenque tacebit
Natio nulla tuum
In seculorum secula.

PSAL. CXLVI.

1, 2 TE, magne rerum conditor, et tuas
Sonabo laudes, factaque posteris
Miranda prodam, dum recurret
Per calidos mihi sanguis artus.
3 Securitatem ne stabilem tibi
Promitte, regum præsidio: neque
De stirpe mortali et caducâ
Pone tibi columen salutis.
4 Ut membra liquit spiritus, in suam
Terrena moles terram abit; et diu

Consulta vanescant, et auras
Irrita per vacuas feruntur.
5 O ter beatum, quem Deus ætheris
Fido tuetur præsidio, suas
Qui spes opesque omnes in uno
Constitutit Domino Deoque;
6 Qui terram et æquor condidit et polum,
Et quicquid æquor terraque continet
Polusque: qui promissa præstat
Perpetuo stabilis tenore.
7 Qui nec tyranni vi sinit opprimi
Infirmiorem, aut esurie premi:
Qui carcerum exemtos tenebris
Compedibus levat innocentes,
8 Qui nocte pulsâ luminis aurei
Cæcis refundit luminibus jubar;
Gressusque firmat claudicantes,
Justitiamque amat æquus æquam.
9 Curâ fideli qu ifovet advenam,
Orbæ marito qui viduæ favet,
Orbos puellos qui tuetur,
Et scelerum labefactat artes.
10 Rex ergo habenas imperii tuus,
Sion, tenebit, sidera dum polum
Pingent, et obliquum per orbem
Sol rutilos agitabit axes.

PSAL. CXLVII.

1 EIA Deum laudate, Deo date carmina digna:
Certè erudito dignus ille est carmine: [bem
2 Qui Solymam instaurat rursus, passimque per or-
Sparsos reducit exules Abramidas:
3 Qui fractos animi levat, et corda anxia lenit;
Mulcet dolores, mitigatque vulnera:
4 Qui numerat tacito labentia sideram undo,

Suisque quæque nuncupat vocabulis.
5 Magna Dei virtus, immensa potentia; nulla
Quam lingua fari possit, aut mens cogitet.
6 Qui mite ingenium fovet, allevat, auget honore;
Humique sternit impiam superbiam.
7 Eia Deum cantate, Deio persolvite grates;
Grato benignum canite patrem barbito:
8 Qui cœlum obnubit tenebris, terram rigat imbre,
Montesque læto vestit altos gramine:
9 Qui pecudum genti largâ dat pabula dextrâ,
Corvoque victum se roganti sufficit.
10 Quem neque magnanimûm delectat robur equo-
Nec vis ferocis aut lacertus militis: [rum,
11 Sed pietas animi simplex, et in illius unâ
Quæ spem salutis collocet clementiâ.
12 Eia, Dei laudes Solymææ pangite turres:
Benignitatem mons Sionis prædica.
13 Qui portarum aditus claustris firmavit ahenis,
Civesque cunctis commodis auxit tuos.
14 Qui te pace beat lætâ, et defendit ab hoste:
Et messe flavâ tritici campos tegit.
15 Cujus ad imperium fundit sua munera tellus:
Natura cujus prompta paret jussibus.
16 Qui nivibus celsos operit, ceu vellere, montes:
Densas pruinas cineris instar dejicit.
17 Et glacie lapsus solidarum frænat aquarum;
Cujus rigorem quis feret mortalium?
18 Quum libuit, molles glacies tabescit in undas,
Adspirat aura mitior, rivi fluunt.
19 Ostenditque suam per signa illustria mentem;
Legesque Abrami tradidit nepotibus.
20 Non ita se populis aliis monstravit amicum,
Qui scita legum nesciunt cœlestium.

PSAL. CXLVIII.

1 LAUDATE Dominum cœlitum
Chori beati, qui procul
Contagio mortalium
Templa ætheris tuemini.
2 Laudate Dominum, quos sibi
Adesse jussit angelos:
Laudate Dominum exercitus
Parere promti jussibus.
3 Laudate Dominum, qui diem
Sol, luna noctem illuminas:
Laudate Dominum lucidis
Stellæ decoræ flammulis.
4 Laudate eum rotatiles
Tot orbium compagines,
Et unda longè celsior
Campis nitendis aëris.
5 Huic cuncta laudes dicite,
Numenque cuncta pangite,
Quod cuncta nutu condidit,
Et cuncta nutu sustinet:
6 Fixitque firmo cardine,
Ne vi senectæ corruant:
Certisque vinxit legibus,
Quas transgredi non audeant.
7 Laudate Dominum sub specus
Terræ dracones abditi:
Et vasta cete, quæ sinus
Ponti repôstos finditis.
8 Ignes, nives, et grandines,
Vaporque, et auræ spiritus,
Ad jussa Domini mobiles
Circumrotantes turbines:
9 Colles feraces, et feri
Montes, et omnes arbores;

montibus rigescitis,
Seu cultibus mansuescitis :
10 Mites feræque bestiæ,
Humique lentè reptiles,
Et quæ liquentes aëris
Campos volando carpitis :
11 Reges et orbis præsides,
Et nationes liberæ,
Et pauperi plebeculæ
Qui jus ab alto dicitis :
12 Et vos juventâ floreâ,
Læti puelli et virgines,
Senesque vitæ in ultimo
Jamjam exituri limine,
13 Laudate Dominum : numini
Sit ejus uni gloria,
Unumque noscat omnium
Cœlum solumque principem.
14 Hunc omne in ævum laudibus
Propago tollat Isaci :
Sibi dicatam qui bonis
Gentem beavit omnibus.

PSAL. CXLIX.

1 CANTATE Domino canticum
Novum : sonet laus illius
Cœtus per omnes, qui sacris
Non se profanis polluunt.
2 Oblectet Isaci genus
Auctore se suo : suo
Regi Sionis arduæ
Congratulentur filiæ :
3 Nomen celebrent illius
Lætis choris et tympanis ;
Ejusque laudes accinant

Blandè canoro pectine.
4 Gentem bonus parens suam
Amore sancto amplectitur,
Mitemque mansuetudinem
Firmat saluti immobili:
5 Cœtus piorum ut gestiant
Foris paratu splendido,
Domique secum clanculum
Lætenter in cubilibus.
6 In ore, rerum præsidis
Laus continenter personet;
Utrinque acuti in dexteris
Vibrentur enses vindices.
7 In se ferarum ut gentium
Crudelitatem vindicent:
Et in futurum iras, minas,
Superbiamque comprimant.
8 Regs suorum ut hostium
Arctis catenis alligent;
Et ferreis coërceant
Vinclis feroces principes.
9 Pœnas secundum cœlitùs
Præscripta ab iis ut exigant,
Et laus piorum pervolet
Omnis per orbis cardines.

PSAL. CL.

1 LAUDATE Dominum, lucidum
Templum colentem siderum,
Qui vi suæ potentiæ
Firmavit orbis cardines.
2 Launate Dominum fortiter
Ubique gestis inclytum:
Laudate magnitudinem
Captum supra mortalium.

3 Laudate Dominum bellicæ
Claris tubæ clangoribus :
Laudote Dominum nabliis,
Lyrisque blandè garrulis.
4 Laudate Dominum tympanis,
Chorique festi cantibus :
Laudate Dominum fidibus, et
Sonore dulci tibiæ.
5 Laudate eum tinnitibus
Lætis canori cymbali.
6 Hunc cuncta laudent, quæ trahunt
Vitalis auræ spiritum.

FINIS.

3. THE WORKS of HORACE, tranſlated literally into Engliſh Proſe; for the uſe of thoſe who are deſirous of ecquiring or recovering a competent Knowledge of the Latin Language. By C. Smart, A. M. of Pembroke College, Cambridge, in 2 vols 18mo.—Price 5s.

4. Q. HORATII FLACCI OPERA, cum Scholiis veteribus caſtigavit, et Notis illuſtravit, Gulielmus Baxterus. Varias Lectiones et Obſervationes addidit Jo. Matthias Geſnerus, quibus et ſuas adſperſit J[illegible] Carolus Zeunius, Prof. Gr. Litt. Viteberg. Edit[illegible] nova, priore emendatior, royal 8vo, 12s. boards.

5. IDEM LIBER, royal 8vo,—Price 12s. 6d.

6. PUBLII VIRGILII MARONIS, BUCOLICA[illegible] GEORGICA, et ÆNEIS, ad Optimorum Exempl[illegible]rium fidem recenſita, demy 18mo.—Price 2s.

7. THE RUDIMENTS OF THE LATI[illegible] TONGUE, or, a plain and eaſy Introduction to Lati[illegible] Grammar: wherein the Principles of the Langua[illegible] are methodically digeſted both in Engliſh and Lati[illegible] with uſeful Notes and Obſervations, explaining th[illegible] Terms of Grammar, and further improving its Rules. By Thomas Ruddiman, M. A. The twenty-ſecond Edition, carefully corrected and improved, 12mo.—Price 1s. 3d. bound.

8. GRAMMATICAL EXERCISES; or an Exemplification of the ſeveral Moods and Tenſes, and of the principal Rules of Conſtruction; conſiſting chiefly of Moral Sentences collected out of the beſt Roman Authors, and tranſlated into Engliſh to be rendered back into Latin, the Latin words being all in the oppoſite column; taken for the moſt part from Mr. Turner's Exerciſes to the Accidence, and adapted to the Method of Ruddiman's Latin Rudiments, 18mo.—Price 1s. 2d. bound.